

Quản Gia Công Cứng Nhắc

Contents

Quản Gia Công Cứng Nhắc	1
1. Chương 1: Mở Đầu	1
2. Chương 2	8
3. Chương 3	14
4. Chương 4	20
5. Chương 5	27
6. Chương 6	35
7. Chương 7	42
8. Chương 8	48
9. Chương 9	54
10. Chương 10	61
11. Chương 11: Kết Thúc	66

Quản Gia Công Cứng Nhắc

Giới thiệu

Luân Đôn Điện Buckingham đường cái số năm mươi một Nơi này là trường học quản gia nổi tiếng nhất

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/quan-gia-cong-cung-nhac>

1. Chương 1: Mở Đầu

Luân Đôn Điện Buckingham đường cái số năm mươi một

Nơi này là trường học quản gia nổi tiếng nhất toàn Anh quốc, rất nhiều quản gia ưu tú hoàn toàn thụ huấn ở đây, huấn luyện dày đặc nghiêm khắc, trở thành một quản gia có năng lực siêu cấp.

Khâu Trí Đặc, một người đàn ông tuổi trẻ đến từ Đài Loan, ở giữa một đám người phương Tây tóc vàng đặc biệt dễ thấy.

Cho nên hẳn khiến người ta chú ý chẳng qua là hẳn tóc đen, da vàng là đặc tính chủng tộc Đông Phương, còn bao gồm dáng người hẳn còn trẻ cùng tuấn tú.

Lúc tiếp nhận ghi danh thụ huấn người đảm trách nhìn thấy hẳn thì giật mình sửng sốt, còn cười cười nói đối với hẳn: “Xin lỗi, nơi này của chúng tôi không phải là trung tâm huấn luyện người mẫu.”

“Tôi biết, hơn nữa tôi cũng không phải là tới nơi này làm người mẫu, tôi là một người quản gia.” Khi hẳn nói hẳn là quản gia thì bộ dạng hẳn một bộ kiêu ngạo làm cho người ta không khỏi sửng sờ.

Hẳn lấy công việc của hẳn mà kiêu ngạo, hẳn thích công việc của hẳn, mặc dù hẳn có chút nghiêm túc, tựa như một dạng lão quản gia thâm niên của hoàng gia cổ đại bất cầu ngôn tiểu (nghiêm túc).

Hôm nay là ngày hẳn kết thúc tập huấn, hẳn mang theo thành quả thụ huấn chuẩn bị trở về vào dinh thự quản lý cùng cuộc sống của chủ nhân, không nghĩ tới, khi hẳn tràn đầy tự tin bước vào cổng, trở lại gia viên mà hẳn cư ngụ hai mươi lăm năm, đồng thời cũng là nơi hẳn công tác, nhận được một tin tức sấm sét như vậy.

“Trí Đặc, cậu làm quản gia thật là đáng tiếc!” Nhìn bản kế hoạch trên tay, nụ cười trên mặt Phạm Đế Tư thỏa mãn chưa từng giảm xuống.

“Thiếu gia xin đừng nói như vậy.” Nghe thiếu gia mà mình hầu hạ vài năm khen nói như vậy, nội tâm hẳn lại dấy ý lại vui mừng: “Đây là việc tôi phải làm.” Hẳn cung kính khẽ cúi mình vái chào.

Phạm Đế Tư nhìn người từ nhỏ lớn lên cùng mình, bạn chơi từ tuổi thơ kiêm bạn học đại học nhưng vẫn tuân thủ nghiêm ngặt mà phân rõ chủ tớ, trong lòng có cảm giác rất vô lực.

Trí Đặc là một thanh niên vô cùng có đầu óc buôn bán, hẳn lúc ở kỳ thi lại muốn buông tha mà điền bản tự nguyện, quyết định dự thi tuyển sinh khoa ăn uống.

Phạm Đế Tư biết tâm nguyện của hẳn, hẳn tưởng tượng hẳn kính yêu một dạng của phụ thân, làm một gã quản gia xứng chức, thay chủ nhân chia sẻ công việc, cũng bởi vì chủ nhân mà tự mình bận rộn chế biến thức ăn dinh dưỡng lại mỹ vị, làm chút thức ăn khuya, hẳn thích chiều cổ người khác, cho nên từ nhỏ hẳn xem thành chủ nhân mà tôn kính, phục vụ, mặc cho Phạm Đế Tư nói thế nào, hẳn vẫn không thay đổi, khiến cho Phạm Đế Tư thường là vừa bực mình vừa buồn cười.

Bất quá, đối với bất kỳ yêu cầu của hẳn, Trí Đặc cũng chưa từng phản đối, giống như chuyện dự thi đại học, một câu của hẳn, “Mình tương đối cần một tổng quản có thể sau này giúp mình chia sẻ công việc.” Hẳn liền buông tha chuyện dự thi khoa ẩm thực, tạo nên đứng đầu bảng khoa về thành tích ưu tú học tập, thành bạn học đại học của hẳn.

Mặc dù mấy đời Khâu gia làm việc ở Phạm gia, nhưng Phạm Đế Tư không cho là Trí Đặc cũng đi cùng hướng với phụ thân hẳn, tổ phụ đường giống nhau, hẳn không phản đối Trí Đặc rời khỏi Phạm gia, càng không để ý Trí Đặc không có giống một dạng phụ thân hẳn mà chiều cổ tất cả chuyện lớn nhỏ Phạm gia bọn họ.

Bất quá rõ ràng, Trí Đặc lại vô cùng để ý.

“Trí Đặc, cậu biết mình vẫn luôn đem cậu trở thành anh em mà đối đãi, cậu vẫn làm rất tốt, mình rất cảm tạ cậu nhiều năm qua vì mình mà làm hết thấy.” Phạm Đế Tư cảm khái nói.

Kể từ sau khi phụ tá của hẳn kiêm bạn tốt phản bội hẳn, chuyện công việc lại càng tới càng nhiều, làm phiền Trí Đặc giúp một tay, hẳn có thể tránh lo âu công việc về sau, đáng tiếc.

Nếu không phải là hẳn không tìm được người tốt hơn, hẳn cũng sẽ không lựa chọn đem trợ thủ tốt chuyện nghiệp cùng trên sinh hoạt tốt như vậy mà tặng cho cái đại phiền toái đó.

“Thiếu gia, cậu có chuyện phiền lòng?” Khâu Trí Đặc nhạy cảm phát hiện mặt thiếu gia lộ vẻ ưu sầu, này không được, khi quản gia muốn cho chủ nhân cuộc sống thoải mái, cũng muốn cho tâm tình chủ nhân vui vẻ, hẳn phải tra rõ là nguyên nhân gì để cho thiếu gia hẳn luôn luôn kính yêu khổ não, cũng nghĩ hết biện pháp để giải quyết.

“Đúng vậy a, mình có chuyện muốn phiền cậu.” Phạm Đế Tư cười khổ.

“Thiếu gia đừng nói như vậy, chỉ cần chuyện có thể làm cho thiếu gia bớt buồn phiền, Trí Đạc sẽ làm tất cả.”

Nghe vậy, Phạm Đế Tư mừng rỡ mà cười ra. “Trí Đạc, cậu thật là giúp mình một việc lớn.” Không cho hắn có cơ hội hỏi thăm, Phạm Đế Tư một hơi liên hồi nói xong. “Thiên Thiên tháng sau sẽ tới Anh quốc tự mình du lịch hai tháng, xin mời cậu giúp mình nhìn nó, chiếu cố nó, đừng làm cho cuộc sống của một cô gái ở Anh quốc, quá nguy hiểm.”

Khâu Trí Đạc nghe không khỏi sững sờ.

“Thiếu gia.” Hắn nhất định là nghe lầm, thiếu gia làm sao có thể đem hắn giao cho cái đó. Cái ma nữ đó!

“Trí Đạc, mình không tìm được người có thể giúp mình chuyện này, nếu không phải là bất đắc dĩ, mình cũng không muốn để cho cậu rời khỏi, nhưng mà. Ai!” Phạm Đế Tư xoa huyệt Thái Dương, nhúc nhủ nói.

“Thiếu gia, Phạm gia nhân tài nhiều lắm, tại sao phải chọn tôi?” Đây là chỗ hắn bách tư bất đắc kỳ giải (trăm mối vẫn không có cách giải), Phạm gia gia nghiệp lớn, không thể chỉ có một người cận vệ cũng mời không nổi, cộng thêm Dương Thiên Thiên là con gái một của xí nghiệp Dương thị, hòn ngọc quý trên tay, càng thêm là ngoại tôn nữ duy nhất của Lão thái gia Phạm gia Phạm Thiết Hùng, không có lý nào lại để cho hắn một gã quản gia nho nhỏ cùng Đại tiểu thư đi đến Anh quốc, cô ấy có thể có lựa chọn tốt hơn.

“Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì nếu như không phải là cậu bồi Thiên Thiên đi, chính là Lục Nhi nhà mình bồi cô ấy đi.” Nói đến Lục Nhi, Phạm Đế Tư không khỏi thở dài.

La Lục Nhi, là vị hôn thê yêu quý của hắn, cũng là mẹ tương lai của hài tử hắn, người phụ nữ này tính ôm cái bầu cùng biểu muội cùng đến Anh quốc đi chơi, nói gì hắn cũng không chịu, phụ nữ có thai! Cộng thêm cô ấy nôn nghén rất nghiêm trọng, còn muốn bước ra khỏi cửa? Hừ, đừng mơ tưởng!

Nhưng Lục Nhi là khắc tinh của hắn, cho hắn hai con đường, một là để cho cô cùng bạn tốt kiêm bạn học thời đại học cùng đi Anh quốc nghỉ hè, hai là hắn thuyết phục Trí Đạc, để cho Trí Đạc bồi Thiên Thiên đi, chiếu cố cô ấy, bảo vệ cô ấy.

Là Trí Đạc quá khinh thường mình, hắn không phải quản gia bình thường, hắn là cận vệ tổng quản huấn luyện võ thuật chịu hình phạt nghiêm khắc, thân thủ của hắn cũng chuyên nghiệp, ở trong xã hội thượng lưu Âu Mỹ hết sức được hoan nghênh, thậm chí có rất nhiều người nguyện ý lấy giá ột năm thu nhập mười vạn Đô-la trở lên mà thuê hắn phục vụ ình.

Bất luận là yến tiệc cỡ lớn hay là tiệc nhà long trọng với hơn trăm người, hắn cũng có thể một mình ôm lấy mọi việc, mà lại làm rất sinh động, mà kèm theo giá trị, chính là hắn không lộ ra thân thủ rất cao.

Cho nên, có hắn đi theo Thiên Thiên cùng đến Anh quốc, tuyệt đối không có ai lo lắng hoặc phản đối.

“Thiếu phu nhân?” Nhắc tới vậy là động phải một người phụ nữ có thai trẻ tuổi, Trí Đạc mày nhíu lại.

Chiều nào cô gái trước giường ói phải chết đi sống lại, còn muốn đáp phi cơ đường dài đi đến Anh quốc? Cũng không nghĩ trong bụng của cô đang mang chính là kim tôn Phạm gia!

“Đúng vậy a, nếu không phải là Lục Nhi ra vấn đề khó khăn ình, mình cũng không muốn hiện tại thời điểm mình bận rộn nhất để cho cậu rời đi.”

Không sai, Thiếu phu nhân chính là điểm yếu của thiếu gia, không giải quyết được cô ấy, thiếu gia liền một ngày không cách nào vui vẻ.

Thân là một người quản gia, chính là muốn chủ nhân tránh lo âu về sau, mặc dù hắn không muốn chiếu cố cái Đại tiểu thư quái quỷ đó, nhưng vì thiếu gia hắn không thể làm gì khác hơn là ủy khuất một chút, dù sao hai tháng nhịn một chút sẽ trôi qua nhanh thôi.

“Thiếu gia, xin yên tâm, chuyện này liền giao cho tôi, tôi sẽ chiếu cố Đại tiểu thư thật tốt.”

“Trí Đạc, cậu quả nhiên không làm ình thất vọng.” Phạm Đế Tư vui mừng gật đầu. “Thiên Thiên liền làm phiền cậu.” Thật tốt quá, cứ như vậy, Lục Nhi cũng không có lý do ầm ĩ cùng hắn nữa, có thể thiên hạ thái bình rồi!

“Đây là việc tôi phải làm.” Trí Đạc nghiêm chỉnh nói, tiếp theo, khom người, bước chân vững vàng rời khỏi thư phòng.

Trí Đạc mới vừa khép cửa lại, bên trong thư phòng một tấm cửa ngấm khác đi thông phòng khách của Phạm Đế Tư liền lập tức mở ra, chạm mặt hai cô gái khoảng hai mươi tuổi đi ra.

“Ông trời của ta! Hắn thế nhưng đáp ứng!” Lục Nhi ôm một túi kẹo mềm kinh ngạc thắp giọng hô.

Cô tự động chính là đi đến trước mặt Phạm Đế Tư, đặt mông ngồi ở trên đùi hắn ăn kẹo mềm.

Không biết tại sao, sau khi mang thai cô thật thích ăn kẹo mềm, chỉ cần để cho cô ăn kẹo mềm, tình trạng nôn nghén sẽ êm nhẹ một chút, nhưng một loại kẹo mềm ở bên ngoài bán hơn phân nửa chứa nhiều màu sắc, cho nên Phạm Đế Tư đặc biệt xin vận năng của Trí Đạc, thay cô ấy làm rất nhiều kẹo mềm trái cây thủ công.

“Em phải cùng anh ta đi Anh quốc?” Về mặt Thiên Thiên rất kỳ quái, cười như không cười, làm cho người ta không mò được đầu mối.

“Em lại muốn làm gì?” Thấy vẻ mặt cô ấy, Phạm Đế Tư không khỏi đề cao âm lượng. “Trí Đạc nguyện ý đi theo em tới Anh quốc chiếu cố em, em không nên lại giở trò gì với anh.”

Thiên Thiên vô tội nháy mắt mấy cái. “Đế Tư ca ca, làm sao anh nói người ta như vậy?”

“Ý của em là nói anh hiểu lầm em sao?” Hắn nheo mắt lại, êm ái mà lại nguy hiểm hỏi.

“Cái gì a? Đế Tư ca ca, anh không nên làm em sợ.”

“Hai người đang nói cái gì a?” Lục Nhi quay lại nhìn hai người bọn họ cãi vã, lại hoàn toàn nghe không hiểu bọn họ đang nói cái gì.

“Không có gì, hôm nay Bảo Bảo có ngoan hay không a?” Phạm Đế Tư lập tức ôn nhu lại ôm chặt thân thể mềm mại nhỏ nhắn trong ngực, bàn tay khẽ đặt ở trên bụng của cô, trông vẻ mặt hạnh phúc.

“Oh, em không chịu nổi.” Thiên Thiên thấy biểu ca cùng bạn tốt lại bắt đầu không tự chủ được mà trình diễn màn nóng bỏng đẹp mắt, không khỏi không chịu được liếc mắt. “Lục Nhi, Anh quốc đâu rồi, sẽ chờ cậu đem Bảo Bảo sinh hạ thì sẽ cùng biểu ca đi sau, mình đi Luân Đôn trước mua quần áo cho tiểu bảo bảo khả ái cháu tương lai của mình a!”

“A. Nhưng mà người ta muốn đi .” Lục Nhi mặt buồn bã mà xụ xuống, lấy ánh mắt hi vọng nhìn cha của con cô.

“Lục Nhi, chúng ta nói rồi, Trí Đạc bồi Thiên Thiên đi em sẽ không đi theo.” Phạm Đế Tư trở nên nghiêm chỉnh lại. “Mang thai kỳ đầu, không thích hợp ngồi máy bay đường dài, chờ em đem Bảo Bảo sinh hạ, chúng ta lại đi trăng mật, có được hay không?” Hắn ôn tồn khuyên nhủ.

“Thật sao.” Lục Nhi hả giận mà dùng sức cắn kẹo thơm mềm.

“Em muốn đi chuẩn bị hành lý .” Thiên Thiên đột nhiên hét lớn một tiếng, xoay người chạy nhanh như làn khói, lưu lại một đầu mê hoặc là Phạm Đế Tư cùng Lục Nhi hai mặt nhìn nhau.

“A Đế, Thiên Thiên không phải là ngày 10 tháng sau mới bay sao? Cô ấy sớm như vậy chuẩn bị hành lý làm gì?” Lục Nhi không hiểu hỏi.

“Anh cũng không biết, ngoan, điều này cùng anh không có quan hệ, đến lúc em ngủ trưa rồi , đi thôi.” Hắn nhẹ nhàng ôm cô gái yêu mến hướng gian phòng đi tới.

“Em biết Thiên Thiên có thể là không kịp đợi đi, cuối cùng có người có thể bồi cô ấy đi Anh quốc, thời điểm tháng trước cô ấy nói cô ấy muốn đi một mình, gia gia còn phát cáu thật lớn, không cho phép cô ấy đi!”

“Đúng vậy a, thời điểm em nói em muốn đi cùng gia gia liền không nói, chẳng qua là lập tức gọi anh từ công ty chạy về, đem anh chửi mắng một bữa.” Nói đến đây hắn cũng rất buồn.

Hiện tại trong lòng gia gia không còn là hấn cái trưởng tôn này, mà là Lục Nhi rồi, cô ấy cùng gia gia nói chuyện phiếm, đánh cờ, ngay cả bồi lão nhân gia ông ấy đi tản bộ, thêm vào đó cô ấy hiện tại lại mang thai tăng tôn mà gia gia mong đợi lâu nay, trong mắt gia gia căn bản chỉ có cô ấy cùng Thiên Thiên.

“Thật xin lỗi nha, em cho là gia gia không nói lời nào là đáp ứng em cùng Thiên Thiên cùng đi Anh quốc, không nghĩ tới chọc ông ấy lại càng không cao hứng.” Cô le lưỡi một cái: “Thiếu chút nữa hại Thiên Thiên không được đi Anh quốc, hoàn hảo Trí Đặc nguyện ý giúp chuyện này.”

“Đúng vậy a, cho nên em phải ngoan ngoan ở trong nhà an thai, sinh cho anh một Bảo Bảo khỏe mạnh, chờ em đem Bảo Bảo sinh hạ, chúng ta mới có thể đi trăng mật.”

” Ở chung với anh một chỗ mỗi ngày đều giống như ở tuần trăng mật” Lục Nhi đỏ hồng khuôn mặt nói.

Nghe lời này, Phạm Đế Tư cười, ánh mắt tràn đầy nhu tình, từ nụ cười của hấn có thể thấy được, hấn cảm giác mình —— rất hạnh phúc.

Hấn phải bồi cô đi Anh quốc!

Thiên Thiên hưng phấn toàn thân muốn run rẩy, không thể tin được đây là thật !

Từ nhỏ cô đã thích náo hấn đùa dai đối với hấn, bởi vì cô muốn biết hấn trừ một khuôn mặt có vẻ mặt bên ngoài nghiêm túc, còn có thể có nhiều vẻ mặt.

Mỗi lần thấy hấn, hấn cuối cùng là mặc chế phục quản gia mà đi theo bên cạnh ba hấn, học động tác ba hấn hầu hạ người Phạm gia.

Khi thời điểm cô đi theo phía sau môn biểu ca cùng nhau chơi đùa đùa dỡn, hấn không có đi theo mọi người cùng nhau náo, cùng nhau chơi đùa, hấn thậm chí ngay cả nhìn cũng không nhìn bọn họ náo loạn một cái, vẻ mặt chuyên chú giống như tiểu lão đầu nhi (ông già nhỏ), lấy thái độ không phù hợp tuổi của mình, cẩn thận tỉ mỉ làm công việc quản gia.

Cô thừa nhận, mình không phải là cô gái khéo léo, cô cũng có một mặt tinh nghịch, giống như khi còn bé, mỗi khi trở lại nhà ngoại, chuyện cô thích nhất, trừ dính vào biểu ca Phạm Đế Tư bên ngoại của cô, chính là thừa dịp người không chú ý mà trêu cợt hấn.

Cổ ý khi hấn đang cầm cốt dụng cụ trà đưa trà cho khách tìm hiểu lúc trật chân làm hấn té, hại hấn sau đó bị phụ thân hấn hung hăng dạy dỗ một trận, nếu không thì chính là đem toàn bộ hoa cỏ hấn tu bổ tốt rút đi, hại hấn bị người làm vườn chửi mắng.

Đúng vậy, cô chính là cô gái nhỏ bất hảo như vậy, cô thừa nhận, khi đó cô thật rất không hiểu chuyện, nhưng mà kỳ quái, coi như cô làm nhiều chuyện ác liệt như vậy, lại một chút cũng không có đánh tiêu ý niệm làm một gã quản gia của hấn, hấn ý chí rất kiên định làm cho người ta nhìn với cặp mắt khác xưa.

Dĩ nhiên trò đùa dai của cô không chỉ những thứ này, cô còn lấy nước súng cùng súng không khí bắn qua hấn, cũng cầm tảng đá ném hấn. Tóm lại, tất cả ác liệt mà chuyện đùa trẻ biết làm cô hoàn toàn đã làm đối với hấn nhưng cô còn chưa từng thấy trên mặt hấn xuất hiện bất kỳ vẻ mặt ngoại trừ nghiêm túc.

Chỉ có duy nhất một lần, khi năm cô mười bốn tuổi, mà hấn mười bảy tuổi ——

Biết rõ trên yến tiệc có rất nhiều khách, biết rõ không đủ người hầu hấn phải hỗ trợ, sung vào làm người hầu bàn yến tiệc, mặc dù lúc ấy hấn mới mười bảy tuổi, đáng đáp cũng đã cao lớn cao ngất. Đẹp trai, tuyệt không thua đại biểu ca thiên tử kiêu tử của cô.

Nhưng cô đơn giản chỉ muốn ở thời điểm đó tìm phiền toái cho hấn ——

“Không cho anh qua.” Ngay lúc đó Thiên Thiên mặc cho lễ phục phấn hồng được mẫu thân đại nhân tỉ mỉ chọn lựa, ăn mặc giống như Tiểu công chúa, nhưng hành động lại giống như tiểu thổ phỉ, ngăn ở giữa đường, không để cho người mặc chế phục người hầu bàn Trí Đặc qua.

Hắn nhìn cô một cái: “Tôi đang bận.”

“Anh bận rộn tôi cũng không cho anh qua.” Cô tức giận dâng cao nói, nâng cao cằm khéo léo, bộ bao tay bạch gấm của ngón tay chỉ vào khay làm bằng bạc trên tay hắn bưng: “Đây là cái gì?”

“Lão gia giao phó phải đưa trứng cá muối đến trong phòng ăn.” Hắn cung kính trả lời.

“Tôi muốn ăn.” Vừa nghe đến trứng cá muối, ánh mắt của cô cũng sáng.

Trí Đặc cau mày: “Đây là phải chiêu đãi khách quý.”

“Tôi bất kể, tôi muốn ăn.” Vừa nghe hắn cự tuyệt, cô lập tức khởi xướng tính khí Đại tiểu thư.

“Đại tiểu thư, lão gia đang đợi tôi đưa bữa ăn đi qua, cô muốn ăn trứng cá muối, có thể chờ tôi đưa xong bữa ăn trở lại sẽ giúp cô chuẩn bị một phần hay không?” Hắn thương lượng nói hỏi thăm.

“Tôi không muốn!” Cô vừa nghe tức giận hơn: “Tôi liền muốn ăn trên tay anh cầm, anh đi nói ông ngoại tôi muốn ăn, hơn nữa tôi còn muốn đưa cho các ca ca ăn!”

“Đại tiểu thư, cô đừng gây khó khăn cho tôi.” Khuôn mặt nghiêm túc bắt đầu băng liệt, lộ ra vẻ mặt khó chịu.

Vừa thấy vẻ mặt của hắn có biến chuyển, cô vui vẻ, càng không thể dễ dàng bỏ qua cho hắn.

“Tôi chính là muốn gây khó khăn anh, như thế nào?” Cô hai tay xách eo, một bộ dáng cay cú xảo quyết.

“Đại tiểu thư, tôi không muốn chậm trễ khách.”

“A, không muốn chậm trễ khách, mà có thể chậm trễ tôi à!” Cô đứng lý không buông tha người nói, “Tốt lắm a, anh cũng không cần đưa cái trứng cá muối gì đi chiêu đãi khách quý.” Lời còn chưa nói hết, tay nhỏ bé của cô duỗi một cái, đoạt lấy khay trên tay hắn kéo, một phen hướng trên đất rớt xuống, trứng cá muối được các đầu bếp xử lý tỉ mỉ chế biến, cứ như vậy bị giày xéo.

“Tôi xem anh phải làm sao, hừ!” Thiên Thiên cười đắc ý nhìn vẻ mặt hắn tái nhợt.

Trí Đặc không nói gì, chẳng qua là lẳng lặng ngồi chồm hổm xuống, thu thập vật liệu cao cấp rơi lả tả.

Này. Hắn làm như thế nào mà hướng lão gia khai báo?

Đang lúc cô hưng phấn muốn quở trách hắn đôi câu thì một tiếng hô kinh thiên động địa làm cho cô ngậm miệng.

“Mày ở đây giở trò quỷ gì?” Khâu tổng quản thở phì phò đi tới, nhìn trứng cá muối rơi lả tả, giận đến mắt đều đỏ.

“Con không cầm chắc, không cẩn thận đồ.” Trí Đặc hời hợt đối phụ thân nói rõ, không nói ra chuyện hắn bị cô gây khó khăn.

“Cái gì gọi là không cẩn thận đồ? Mày mà làm chuyện như vậy sao? Thậm chí ngay cả chuyện nhỏ này cũng làm không được, mày. Mày thật là làm cho cha quá thất vọng!”

“Bốp!”

Một tiếng bạt tai chất chứa vang lên, cô trợn mắt hốc mồm nhìn hướng tổng quản thúc thúc ôn hòa xuất thủ đánh người, một cái tát nặng như vậy, cứ như vậy đánh vào trên mặt hắn, tổng quản thúc thúc tay sức lực lớn đến dọa người, đánh cho khóe miệng hắn cũng chảy máu.

“Mày nói mày phạm bao nhiêu lỗi, a? Chuyện giao phó đến trên tay mày, mày có vài món làm tốt lắm? Như vậy mày làm thế nào mà nhận vị trí quản lý ở trong đại trạch Phạm gia? Cha hôm nay muốn đánh mày tỉnh!” Giận điên lên Khâu tổng quản thuận tay nhặt lên cây gậy trong sân nhà, xuất thủ cũng không chút nào lưu tình đánh.

“Không được! Quản gia thúc thúc, không được đánh hắn.” Thiên Thiên dọa sợ, hét lên ngăn cản Khâu tổng quản, nhưng lực lượng của cô quá nhỏ, căn bản không có biện pháp ngăn cản một người đàn ông tráng niên, Trí Đặc vì vậy bị không ít cây.

Tiếng thét chói tai của cô đưa tới trẻ tuổi Phạm gia tự hội ở sân nhà chú ý —— Phạm Đế Tư cầm đầu hội huynh đệ.

Nghe tiếng thét chói tai của cô, Phạm Đế Tư lập tức chạy tới, “Thế nào?” Hắn nhìn về mặt kinh hoảng của biểu muội quan tâm hỏi.

“Đế Tư ca ca, ô.” Nhìn thấy đại biểu ca, nước mắt của cô lập tức rớt xuống, nhào vào trong ngực hắn khóc rống thất thanh. “Anh kêu quản gia thúc thúc không được đánh Trí Đặc, hắn sẽ đau, hắn cũng chảy máu.”

Nhìn tình thể hiện nay một chút, Phạm Đế Tư trong lòng đã hiểu.

Hắn cúi đầu trách cứ nhìn cô một cái, cô chột dạ rút thân thể một cái, vẫn không ngừng nức nở.

“Khâu thúc, đừng đánh.” Phạm Đế Tư mở miệng ngăn cản Khâu tổng quản dạy dỗ.

“Thiếu gia, Trí Đặc phạm sai lầm, hắn cho Phạm gia thêm phiền toái, tôi bây giờ không có mặt gặp người.”

“Chỉ là một chút trứng cá muối đổ mà thôi, không cần thiết làm cho Trí Đặc bởi vì chuyện một ít đồ này mà chịu phạt, cá nhân cháu cảm thấy Trí Đặc so những thứ đồ này quan trọng hơn nhiều, Khâu thúc, nể tình cháu, lúc này cũng đừng so đo cùng Trí Đặc, gia gia bên kia cháu sẽ phụ trách.”

“Thiếu gia chuyện này.”

“Khâu thúc, về sau Trí Đặc sẽ giúp cháu làm việc.” Những lời này liền bày tỏ Phạm Đế Tư nhận định Trí Đặc, hắn đồng ý để cho Trí Đặc đi theo bên cạnh hắn, bắt đầu cuộc sống hàng ngày chiếu cố cuộc sống của hắn, thành quản gia của hắn.

“Thiếu gia chuyện này.”

“Trí Đặc, đem đồ vật thu lại, cậu trước đi xuống.” Phạm Đế Tư không để ý tới Khâu tổng quản còn chần chờ, thẳng đối với Trí Đặc ra lệnh.

“Dạ, thiếu gia.” Trí Đặc không nói hai lời, nhanh chóng đem sân nhà dọn dẹp sạch sẽ, đang cầm kéo khay đi.

Trước khi đi, hắn hướng Thiên Thiên ném đi một cái trừng hung ác.

Bị hắn trừng, Thiên Thiên vừa khóc, bất quá lúc này không phải là kinh hoảng khóc rống, mà là thương tâm khóc khê.

Mặc cho bọn biểu ca an ủi như thế nào, hỏi thăm như thế nào cũng hỏi không ra sao lại như thế, chỉ có Phạm Đế Tư cao thâm khó lường nhìn ra hết thảy.

Cô thật là khổ sở, mấy năm qua cô vẫn muốn nhìn hắn ngoại trừ về mặt nghiêm túc, lại không nghĩ rằng, sẽ là thấy hắn đối với mình tuyệt sâu ghét cay ghét đắng, ánh mắt của hắn để lộ ra hắn mãnh liệt bất mãn, nói hắn sẽ không cảm tạ cô, cũng sẽ không tha thứ cô.

Khiến cho cô đau lòng chính là, khi cô phát hiện hắn đối với cô thống hận sau đậm, cô mới giật mình mình đùa dai đối với hắn, chẳng qua là hi vọng hắn có thể chú ý tới cô.

Cho đến giờ phút này cô mới phát hiện mình thật thích, thật thích Trí Đặc, đáng tiếc, hết thảy đều bị cô làm hư.

Từ ngày đó trở đi, cô không hề đuổi theo hắn nữa, cô lẩn trốn hắn, tránh hắn, chính là sợ gặp lại ánh mắt hắn đối với mình lộ ra ghét.

Mấy năm qua này hắn thay đổi không ít, mặc dù cô vẫn tránh hắn, nhưng cô lại thường thường không nhận được đau khổ tương tự, len lén chạy đi nhìn hắn.

Hắn còn là một dạng, nghiêm túc như vậy, bất cầu ngôn tiếu như vậy.

Lần này cùng hắn đi Anh quốc, cô phải biểu hiện thật tốt, không thể để cho hắn đối với cô có ấn tượng kém nữa!

Thiên Thiên âm thầm tự nhủ , cũng yên lặng cầu xin trời xanh —— để cho hắn nhìn mình lâu một chút đi!

Hắn làm sao xui xẻo như vậy?

Khuôn mặt tuần tú của Trí Đặc tràn đầy bất đắc dĩ, thân thể cao ngất đứng nghiêm ở phía trước cửa sổ, như có điều suy nghĩ nhìn ngoài cửa sổ sân nhà nở đầy hoa cỏ xinh đẹp.

Cũng lạnh nhiều năm như vậy, không nghĩ tới hắn vẫn là tránh không được.

Cái ma nữ đó. Mặc dù hắn cũng không muốn nói cô như vậy, nhưng cô làm cho hắn, vẫn luôn là nhớ lại chuyện không tốt.

Cô tùy hứng, đùa dai, tính khí Đại tiểu thư, cũng mang cho hắn rất nhiều phiền toái.

Hắn rất muốn hỏi cô ấy tại sao đặc biệt thích náo hắn? Tại sao luôn muốn tìm hắn phiền toái? Nhưng hắn chưa bao giờ hỏi ra lời.

Cô là thiên kim đại tiểu thư, mà hắn chỉ là con độc nhất của một tên tổng quản, bất kể như thế nào, hắn cũng không thể mạo phạm đến biểu tiểu thư mà thiếu gia thương yêu nhất, cho nên, hắn đem tất cả bất mãn cũng ẩn nhẫn xuống, đối mặt mọi cách cô gây khó khăn cho, hắn im hơi lặng tiếng không nói một từ.

Thiếu gia thỉnh cầu hắn không cách nào từ chối, nhưng kỳ thật nội tâm của hắn là mọi điều không muốn .

Hắn tuyệt không muốn chiếu cố cái Đại tiểu thư kiêu căng đó, hắn có thể dự đoán bọn họ nhất định sẽ chung đụng không vui, cũng có thể đoán được cô đối với hắn bất bễ mọi cách.

Mặc dù hắn đã có nhiều năm không có đối mặt với cô, nhưng hắn biết, cô hắn là một chút cũng không thay đổi mới phải.

Không nghĩ tới hắn mới vừa từ Anh quốc trở lại không tới một tháng, lại chuẩn bị lần nữa bước lên khối thổ địa kia, Luân Đôn rất đẹp, nhưng mà người đồng hành làm cho hắn một chút cũng không vui.

Nghĩ tới cuộc sống tương lai sẽ cùng cô sống cùng nhau, bắt đầu cuộc sống hàng ngày chiếu cố cuộc sống của cô cũng bảo vệ cô, hắn đã cảm thấy những ngày an nhàn của hắn không nhiều lắm.

2. Chương 2

Thời gian trôi qua tàn khốc, ở một khắc kia chưa phát hiện đã đi tới mà người cố ý quên lãng.

Khâu tổng quản đã sớm chuẩn bị đem chuyện Phạm gia lớn nhỏ mà gánh vác vào trên vai, trước khi đi đối với Trí Đặc con độc nhất dặn dò mấy câu.

“Trí Đặc, con phải chiếu cố thật tốt biểu tiểu thư, hết thấy đều phải dùng lập trường của biểu tiểu thư mà suy tính, hiểu không?”

“Con biết.” Mặt Trí Đặc không chút thay đổi gật đầu.

“Còn có, con phải nhớ bổn phận của mình.” Khâu tổng quản nghiêm túc nói.

“Phụ thân, Trí Đặc luôn luôn biết mình phải làm gì.” Hắn đứng mực trả lời.

“Biểu tiểu thư là cành vàng lá ngọc, từ nhỏ chưa từng có chịu khổ, bằng với xuất thân của chúng ta cao không hơn người ta.”

“Cha!” Hắn không nhịn được cắt đứt lời của phụ thân, lấy kiên định lại không để cho biện hộ phản bác nói, “Con chưa từng có nghĩ tới tèo cao với biểu tiểu thư.”

Hắn tránh cô ta còn không kịp nữa, làm sao lại nghĩ với cao đây? Bây giờ quá buồn cười!

Nhìn ánh mắt hần kiên định, Khâu tổng quản thở dài, con trai ngốc, đó là con không biết biểu tiểu thư đối với con có tình cảm.

Nhiều lần ông cũng nhìn thấy biểu tiểu thư núp ở sau cây cột đỏ mặt nhìn Trí Đặc làm việc, nội tâm ông vừa sợ vừa lo, chỉ sợ con trai với cao tới cành vàng lá ngọc của người ta, Phạm gia đối với Khâu gia bọn họ ân trọng như núi, biểu tiểu thư là ngoại tôn nữ mà lão gia thương yêu nhất, nói gì cũng không thể khiến biểu tiểu thư bị ủy khuất.

Cho nên ông cố tình không biết chuyện, cho là không nói ra điều bí mật này bọn họ cũng sẽ không có bất kỳ cơ hội phát triển, nhưng người tính không bằng trời tính, thiếu gia thỉnh cầu Trí Đặc chưa bao giờ cự tuyệt, lúc này thiếu gia muốn hần cùng đi biểu tiểu thư đến Anh quốc, cũng không hiểu được biểu tiểu thư hoạt bát hiếu động có thể hay không tạo vấn đề khó khăn cho hần, lại chủ động lấy lòng.

“Cha nói hết lời rồi, con lên đường cẩn thận.” Khâu tổng quản cũng không biết nên nói thêm gì nữa, nói quá nhiều ngược lại sẽ để cho con trai đem lòng sinh nghi thôi.

Nếu là hần cũng đối biểu tiểu thư đập tim, chuyện kia liền cực kỳ không ổn.

Nhìn bóng lưng phụ thân dần dần đi xa, trong lòng Trí Đặc có chút không khỏi thương cảm.

Hơn hai mươi năm, bóng dáng phụ thân cái lưng thẳng tắp, vẫn là mục tiêu hần sùng bái theo đuổi.

Phạm gia thân phận tổng quản ở trong mắt người bình thường là cấp bậc người làm, nhưng phụ thân vẫn lấy xử lý hết thảy Phạm gia làm tiêu chuẩn.

Kia Phạm gia dùng mánh ở trên thương trường anh dùng chém giết, tại bên ngoài phần khởi, không ai bì nổi, về đến nhà, đều là do ông hầu hạ, ông liều mạng mà để cho người đàn ông của Phạm gia không có lo toan ưu phiền, mà lại tất cả dạ tiệc lớn nhỏ của Phạm gia, mỗi một trường hợp đều là do một tay ông bày ra .

Cho nên vì hần muốn trở thành tổng quản giống như phụ thân, hần liều mạng học tập, cũng cố gắng hấp thu các tin tức mới nhất, còn tự nguyện đến trường học quản gia của Anh quốc thụ huấn.

Mà dã tâm của hần ở nơi này mấy năm trở nên lớn rồi, hiện tại hần không chỉ phải đi cùng đường giống như phụ thân, còn phải vượt qua phụ thân, trở thành một tên tổng quản xuất sắc hơn.

Đáng tiếc sau khi hần học thành trở về còn chưa kịp bày ra thành quả huấn luyện, liền bị thiếu gia sai khiến đến Anh quốc để luôn chiếu cố biểu tiểu thư.

Chuyến đi này, chính là hai tháng. Dù sao cũng chỉ có hai tháng, nhịn một chút sẽ trôi qua thôi.

Trí Đặc ở trong lòng tự nói với mình như vậy, sau đó xoay người đem hành lý ném lên buồng sau xe, phát động xe hướng phi trường đi.

“Xin chào anh lâu a, thế nào chậm như vậy a? Tôi cho là phải chờ tới may bay cất cánh mới có thể gặp lại anh đấy!” Thiên Thiên nũng nịu mà oán trách.

Nhìn cô bé chạy tới hướng hần, Trí Đặc có vẻ tránh một chút.

Cái cô gái này mặc T shirt màu trắng, quần jean wash trắng, trên mặt không đánh son phấn nhưng sắc mặt đỏ hồng là ai?

“Uy! Khâu Trí Đặc, anh nhìn đàn độn a?” Tay nhỏ bé của cô quơ múa trước mắt hần, buồn cười nói, “Thế nào, nhiều năm không thấy như vậy, anh không nhận ra tôi nữa?”

“Biểu tiểu thư.” Trí Đặc cung kính hô. Thì ra là, cái cô gái mặc đơn giản này, nhưng khí chất bất phàm là Dương Thiên Thiên, thật không nghĩ tới, cô cũng có ăn mặc loại quần jean T shirt “Bình dân” này, trong ấn tượng luôn luôn là mặc đồng phục chính thức, chưa từng thấy giống như vậy đơn giản nhẹ nhàng quá.

Biểu tiểu thư. Thiên Thiên bực mình chép miệng, ở trong lòng nói thầm oán trách, gọi người ta một câu Thiên Thiên sẽ chết đó, quỷ hẹp hòi.

“Ừ, thương lượng có được hay không? Ra bên ngoài, không được kêu tôi biểu tiểu thư nữa, rất mất thể diện.” Nhưng thật ra là cô tuyệt không muốn nghe thấy hắn kêu lạnh nhạt như vậy.

Trí Đặc nhìn cô một cái, gật đầu một cái.

Thấy hắn gật đầu, Thiên Thiên mừng rỡ mặt mày hớn hở, tiếp ngoài dự đoán mọi người mà ôm cánh tay của hắn.

“Mau lên máy bay đi, máy bay sắp cất cánh.”

Tim của hắn đột nhiên nhảy nhanh, nhưng mặt vẫn không chút thay đổi bởi vì cô đã đi.

Cô thế nào cùng trước kia đều không giống nhau? Không có gương ngón tay sai khiến mang hành lý, không có cho hắn sắc mặt oán trách hắn đã trễ, chỉ có vẻ mặt tươi cười nhiệt tình, điều này làm cho hắn vô cùng không có quen.

“Hành lý của cô đâu?” Như loại thiên kim tiểu thư này đi xa nhà, không lớn túi túi nhỏ mới kỳ quái.

“Ở chỗ này.” Cô lấy ra túi đeo lưng thể thao màu lam đeo sau lưng.

Cô toàn thân trang phục và đạo cụ từ trên xuống dưới, bao gồm túi đeo lưng thể thao đeo sau lưng, tất cả đều là cùng mượn Lục Nhi.

Thân hình của các cô tương đối, cho nên quần áo cũng có thể trao đổi để mặc, vốn là hành lý của cô không phải là một ít túi như vậy, nhưng mẫu thân cô thay cô chuẩn bị ba rương trang phục và đạo cụ lớn, dọa cho cô sợ đến trợn mắt hốc mồm.

Nào có người tự mình du lịch mà mang lễ phục, các bộ đầm váy áo, chính xác sẽ bị người cười ngạo, hơn nữa còn chưa có xuất ngoại ra cửa, Đế Tư ca ca đã trước cười qua một lần, cho nên cô không để ý mẹ mẹ phản đối, đơn giản chỉ cần đem những thứ vô dụng kia lưu lại, chỉ mang theo mấy bộ nhẹ như hôm nay vậy liền lưu nhân T shirt cùng quần jean.

“Cứ như vậy?” Trí Đặc không khỏi kinh ngạc hỏi.

“Dĩ nhiên còn có a!” Thiên Thiên cười, “Notebook cùng máy chụp hình.” Cô lấy ra một túi tay cầm màu đen kia nói.

Một cái túi, mấy cái máy chụp hình cùng notebook, những thứ này chính là toàn bộ hành lý của cô ấy?

Trí Đặc có chút không tin, cô thế nhưng lại có một mặt thuần phác như vậy, hành lý của cô ngay cả so với hắn còn thiếu, này. Cô đến tột cùng đang giở trò quỷ gì?

Mặc dù trong lòng đầy bụng nghi vấn, nhưng hắn vẫn bất động thanh sắc, đưa tay nhận lấy hành lý của cô, không nói một lời mà đeo lên trên vai, thẳng hướng nơi máy bay đi tới.

Thiên Thiên bị hành động quan tâm của hắn mà cảm động đến sững sờ ở tại chỗ.

Cô có thể cảm giác ra hắn vẫn rất ghét cô như cũ, cũng vẫn có phòng bị, nhưng cô tin tưởng, cô nhất định sẽ làm cho hắn đổi cái nhìn đối với mình.

Quyết định xong, cô mở bước chân ra đuổi theo.

Vào cửa hải quan, đi lên máy bay, Trí Đặc cầm hộ chiếu cùng vé máy bay của hai người đi theo sau lưng nữ tiếp viên hàng không, nhìn thấy nữ tiếp viên hàng không bảo vị trí của bọn họ thì hắn không khỏi hỏi thăm, “Cô xác định đây là vị trí của chúng tôi?” Hắn nhất định là nhìn lầm rồi, Dương đại tiểu thư làm sao có thể khoang hạng nhất tốt như vậy mà không ngồi, chạy tới cùng người ta chen vào khoang phổ thông đây?

“Cám ơn, làm phiền cô.” Thiên Thiên hướng đầu về phía nữ tiếp viên hàng không cười ngọt ngào, đoạt lại vé máy bay cùng hộ chiếu trên tay Trí Đặc, đặt mông ngồi vào vị trí gần cửa sổ. “Trí Đặc, mau ngồi xuống, anh cao lớn sẽ ngăn cản người phía sau đến nữa!” Cô cười hướng hắn ngoắc.

Hắn theo lời ngồi vào chỗ trống bên cạnh cô, vẫn là gương mặt nghi vấn.

“Biểu tiểu thư, cô có thể chịu được ngồi khoang phổ thông?” Hắn ở bên tai cô thấp hỏi.

“Tự mình du lịch nha, nào có xa hoa như vậy?” Cô khẽ mỉm cười, “Vây cũng là một loại thể nghiệm cuộc sống nha, anh nói có đúng hay không?”

“Cô thích là tốt rồi.” Đối với lý luận của cô, hắn không dám đưa bình luận.

Máy bay cất cánh, bay về phía thành thị vật giá cao nhất Anh Quốc —— Luân Đôn

Trí Đặc nhắm mắt lại, không muốn ở nơi bay dài đến mấy chục giờ này cùng cô mắt to tròn to đôi mắt tí hí, vì vậy hắn lựa chọn giả vờ ngủ say, thế nên không có chú ý tới trên mặt cô lộ ra nụ cười quỷ quyệt.

Còn có chuyện vui mừng lớn hơn ở Anh quốc chờ anh đó, chờ anh tỉnh lại, anh sẽ biết.

Gian phòng mờ mờ, rèm cửa sổ ướt ướt, giường cùng dụng cụ gia đình cũ kỹ thoạt nhìn không cảm thấy ấm áp, còn có vòi nước buộc không chắc vẫn phát ra tích tấp tiếng nước chảy, vừa đi vào gian phòng này, Trí Đặc liền nhíu mày, trong không khí tản ra mùi nấm mốc làm cho hắn vô cùng không hài lòng.

“So với trong tưởng tượng của tôi tốt hơn nhiều chứ.” Thiên Thiên tiện tay bỏ hành lý ở cạnh cửa, vọt tới bên cửa sổ kéo màn cửa sổ ra, ánh mặt trời nhất thời chiếu vào bên trong phòng, tầm mắt cũng theo đó sáng lên.

Cô mở cửa sổ ra, hít một hơi thật sâu —— ừ, không khí Luân Đôn cũng không có so Đài Bắc tốt hơn chỗ nào.

“Hel-lo!” Hộ gia đình đối diện tòa nhà hướng Thiên Thiên lên tiếng chào hỏi.

“Hel-lo! Nice to meet y-you.” Cô cười ngọt ngào hỏi ứng với người con trai trẻ tuổi của tòa nhà đối diện.

“Hey! Girl, where are y-you from?”

“Tai-wan.” Thiên Thiên hưng phấn cùng đối phương tán gẫu một chút.

Mắt nhìn cô bé đó ở phía trước cửa sổ cùng người tán gẫu đang hăng say, nhìn lại một chút hoàn cảnh hồng bét trước mắt này không thể hồng bét hơn nữa, Trí Đặc đột nhiên cảm giác được đầu rất đau.

Bây giờ là cái tình hình gì? Biểu tiểu thư cô ấy nên cùng hắn giải thích một chút chứ?

Gương mặt hắn bình tĩnh, vô thanh vô tức chính là đi đến bên người cô, để cho vị đàn ông trẻ tuổi kia đang định hẹn cô đi uống cà phê mà cầm khẩu.

“Your husband?”

Thiên Thiên cười nhưng không nói, chưa trả lời cho đối phương.

Bây giờ không phải, hi vọng về sau sẽ là, trong lòng cô hi vọng như vậy.

“Tôi có lời hỏi cô.” Trí Đặc trầm mặt, dùng ánh mắt sắc bén bức lui cái người đàn ông muốn tiến thêm một bước theo đuổi.

“Uh, anh hỏi gì a.” Cô xoay thân thể qua, rời phía trước cửa sổ đi tới cạnh cửa, nhắc hành lý của mình, đi tới trên ghế sa lon đặt mông ngồi xuống.

Cô ngồi xuống, ghế sa lon lập tức vung lên bụi bặm đầy trời, khiến cho cô liên tục ho khan.

“Phòng này thật cũ kỹ, khụ khụ.” Cô bèn ho khan bèn cười.

“Không sai, cô còn biết phòng ốc cũ kỹ.” Hắn nghiêm túc nâng khuôn mặt.“Ngay cả thang máy cũng cũ kỹ phải phát ra thanh âm bì bõm, làm sao cô tìm được loại phòng ở này?”

“Bởi vì tiện nghi a!” Cô đúng lý hợp tình mà trả lời, “Một tháng chỉ có ba trăm bảng Anh, nơi này cũng còn có mười lăm bình đại, so với trong tưởng tượng của tôi tốt hơn nhiều.” Hiển nhiên , Đại tiểu thư cô đối với nơi này rất hài lòng.

“Bởi vì tiện nghi? !” Trí Đặc không hiểu lời ý tứ này.

Đại tiểu thư cô sẽ quan tâm tiền mướn phòng ốc nhiều ít?

“Lần này tới Anh quốc tự mình du lịch, dự tính của tôi không nhiều lắm, tiền mướn phòng một tháng ba trăm bảng Anh gồm tiền điện nước, cộng thêm tiền vé xe du lịch cần thiết, tiền ăn cơm, tiền thuê, tôi tính một chút, tiền có chút không đủ, dự tính của tôi là hai tháng tiêu sáu ngàn bảng Anh, hơn nữa thẻ tín dụng của tôi cùng chi phiếu du lịch cũng không có mang đến, cho nên tôi sẽ đi làm để kiếm lộ phí.” Cô nói xong hăng hái ngẩng cao đầu, mà Trí Đặc nghe xong là sắc mặt càng ngày càng khó coi.

“Ý của cô là nói, cô tới Anh quốc, trên người không có mang đủ tiền, ngay cả thẻ tín dụng cùng chi phiếu du lịch cũng không có mang?” Hắc nển giận hỏi thăm.

“Tôi có mang tiền tới a, chẳng qua là có thể không đủ dùng mà thôi.” Cô giải thích.

“Cô ở đây giờ trò quỷ gì? !” Hắc nển nhận được gầm thét lên tiếng.

Thiên Thiên sợ mà bịt lấy lỗ tai, nhỏ giọng lại ủy khuất nói: “Tôi muốn thử xem mình một chút có được hay không chứ sao.”

“Cô một cô gái lại dám loạn như vậy.” Trí Đặc càng nghĩ càng tức giận.

Cô có nghĩ tới hay không, ở Luân Đôn này vật giá cao nhất trong thành thị, tại sao có thể có phòng ốc cho thuê tiện nghi như vậy?

Là bởi vì phòng ốc cũ kỹ, phần tử phức tạp ra vào, cô là một cô gái trẻ tuổi đến từ đất khách ở loại địa phương này ra vào, sẽ khiến cho bao nhiêu người quyết tâm nhìn trộm? Cô có hay không vì an nguy của mình mà suy nghĩ qua?

“Tôi nào có một mình làm loạn? Tôi vốn là muốn tìm Lục Nhi cùng đi với tôi a!”

Này vốn là hai nữ sinh các cô mạo hiểm hành trình đi đến Anh quốc, kết quả bởi vì Lục Nhi có bầu mà làm cho cô một mình mà đi.

“Cô tìm Thiếu phu nhân cùng đi? !” Trí Đặc trừng lớn mắt.

Hắn rất cuộc biết tiếng lòng của thiếu gia rồi, cũng hắn hiểu được nguyên nhân cho nên thiếu gia lo lắng như vậy.

Cô gái này, cô ta. Đơn giản là ngu ngốc!

“Cũng sắp tốt nghiệp, muốn để lại chút tưởng nhớ của tuổi trẻ chứ sao.” Thiên Thiên vô tội nói.

Nhớ lại tuổi trẻ? Sợ là cô chết trước trí nhớ đi!

“Một chút đại não cũng không có.” Hắc nển nhận được phê bình.

“Anh nói cái gì?” Cô nheo mắt lại, hai tay xách eo trừng hắn.

Trí Đặc không có trả lời, con người thâm thúy nhìn chằm chằm cô.

“Hiện tại cô định làm như thế nào?”

“Hiện tại?” Cô bị cái câu kia tức đến rồi, cái gì gọi là một chút đại não cũng không có? Lục Nhi đều cũng nói cô có dũng khí! Thật là quá đáng. ” Đi ngủ!”

Nói xong, cô tức giận mà ôm túi thể thao đeo lưng đi tới bên giường, vén mở chăn bông lên —— dĩ nhiên không tránh được bị bụi bặm làm cho ho khan gần chết, sau đó nằm vào trong ổ tràn đầy mùi nấm mốc.

Trí Đặc ngoài ý muốn cô không có đối với hắn hô to gọi nhỏ, không có đối với hắn quyền đâm cước đá, cô. Hắn không phải không thừa nhận sự thật này, cô, đã không phải là thiên kim điều ngoa ngày xưa.

Cô không phải không có không ngồi khoang hạng nhất, không có vào ở Cao ốc nơi Luân Đôn hoa mỹ, cũng không có vừa vào cửa liền sai khiến quét dọn phòng ốc, ngay cả nghe hắn ác ý phê bình cũng không có giận dữ, chẳng qua là trốn vào trong chăn mà hờn dỗi.

Không biết tại sao, hành động này của cô làm cho hắn không khỏi buồn cười.

Cười? Hắn cũng biết cười? ! Trí Đặc kinh ngạc phát hiện, khóe miệng của mình thoáng nâng lên.

Hắn bao lâu không có cười? Giống như là từ khi mười tuổi hắn bắt đầu đi theo bên phụ thân thân học tập công việc quản gia, hắn cũng chưa từng cười qua.

Thật là kỳ quái, trước kia cô luôn làm hắn giận đến muốn một chưởng bóp chết cô, bây giờ khi nghe những thứ hoang đường kia của cô xong tự mình lên kế hoạch du lịch cùng nhìn thấy cô buồn bực đang ở trong ổ hờn dỗi thì buồn cười xúc động liền không tự chủ được nhô ra.

Hắn lắc đầu một cái, khẽ thở dài.

Đi về phía giường duy nhất bên trong phòng, hắn một phen vén cái mền lên, nhìn Thiên Thiên co rúc thành một đoàn.

“Anh làm gì nữa thế!” Cô hung dữ trợn mắt chất vấn.

“Quét dọn.” Hắn ngữ điệu đều đều ẩn nhẫn, không thích không giận, nhẹ nhàng đem cô ôm lấy ngồi vào một bên trên ghế, tiếp theo động tác nhanh nhẹn mà lột khăn trải giường ra đi tới phòng tắm.

Hoàn hảo, nơi này có máy giặt quần áo, hắn đem khăn trải giường, drap gối toàn bộ ném vào trong máy giặt quần áo giặt sạch, bắt đầu tìm kiếm tất cả đồ điện đồ dùng bên trong phòng có hay không có thể sử dụng.

Tủ lạnh còn tốt, nhưng phải rửa sạch, bên trong một khối bánh bao không biết năm nào tháng nào bỏ vào tản mát ra sặc mùi, như vậy có thể thấy được, phòng này thật lâu không có ở người.

Quạt gió hư, sửa một chút còn có thể dùng, TV thoát nhìn rất cũ kỹ, nhưng có vẻ cũng không tệ lắm, ghế sa lon mặc dù bị phá hơi tệ, vải còn là hoàn hảo, hắn còn có thể may may vá vá một chút là dùng được.

Tóm lại —— xem ra là Dương đại tiểu thư cô vận khí tốt, mượn một gian phòng tiện nghi, phòng ốc phần tử phức tạp ra vào, nhưng trong phòng gì đó cũng còn có thể sử dụng, khi cô tính toán tiết kiệm, điều này làm cho cô tiết kiệm chi tiêu thêm được không ít.

Có phòng bếp chính là chuyện tốt, hai người nấu không hao phí bao nhiêu tiền, này có thể coi Đại tiểu thư cô đặc ý.

“Anh ở đây bận rộn cái gì a?” Thiên Thiên nhìn hắn rất bận rộn, tò mò đi theo hắn đi tới ban công.

Trí Đạc quay đầu lại nhìn cô một cái, giọng nói lạnh nhạt nói: “Phơi chăn bông.”

“Oh! Có cần tôi giúp một tay không?” Mặt cô mong ngóng nhìn hắn.

“Cô muốn làm cái gì?” Hắn hỏi ngược lại.

“Cái gì cũng được a.” Cô hăng hái bừng bừng nói.

“Làm chuyện cô biết làm đi.”

“Hảo!” Thiên Thiên cao hứng trả lời, vừa mới di chuyển thân qua, đột nhiên lại như nghĩ đến cái gì liền quay đầu lại: “Uy, tôi cái gì cũng không biết, anh. . . . Anh dạy tôi có được hay không?” Cô đáng thương mà lôi kéo chéo áo của hắn.

Nhìn bộ dáng cô đáng thương.

“Tới đây.” Hắn xoay người đi tới phòng bếp nhỏ trước cái rãnh rửa chén, nhìn trong máng tràn đầy chén cùng bên cạnh cô một cái: “Rửa chén, có thể hay không?”

Thiên Thiên đầu lắc giống như trống bỏi, rất rõ ràng mà nói cho hắn biết, cô không biết.

Quả nhiên là thiên kim đại tiểu thư, Trí Đạc thở dài.

“Nhìn, này rất đơn giản, ở nhà trẻ cũng biết.”

Lại ám hiệu cô so người bạn nhỏ ở nhà trẻ không bằng rồi, thật quá đáng! Cô dẫu môi, nhìn hắn rửa một ít chén bát tràn đầy bụi bặm, sau đó đón lấy, cô thử nghiệm chuyện nhà một lần trong cuộc đời.

Một thiên kim đại tiểu thư chưa từng động tay quét dọn qua phụng bồi mình cùng nhau quét dọn, còn có cái câu gì oán hận đây?

Trí Đặc thật tâm không đành lòng, nhiều lần muốn gọi cô để đó không cần làm, hơn nữa thấy cô không cần thận đánh vỡ một cái đĩa, hốt hoảng ngồi chồm hổm xuống lục tìm mảnh vụn mà ngón tay bị cắt, hấn thiếu chút nữa liền hô lên thanh âm, gọi cô không nên cử động .

Nhưng nét mặt của cô bây giờ quá nghiêm túc, hấn không cách nào ngăn cản, chỉ có thể mặc cho cô tiếp tục làm chuyện nhà không sợ trường của cô .

Nghiêm chỉnh cả ngày, hai người đang phân công cố gắng quét dọn —— mặc dù Thiên Thiên là càng giúp càng bận rộn, nhưng đúng là vẫn quét dọn xong.

Đem phơi cái chăn bông bành to ảm áp được tẩy sạch cùng cái ra trải giường, sau cùng một món công việc cuối cùng cũng kết thúc.

Cô kinh ngạc nhìn cảnh tượng rực rỡ hấn lên, có chút không thể tin được hiện tại cái nơi này sáng sủa sạch sẽ là lúc bọn họ mới tới cái gian phòng đó lại tối tăm, lại ẩm ướt, lại bụi bặm .

“Thật là giỏi a! Oa a ——” cô hưng phấn cả người nhào vào giữa đệm giường, ôm chăn bông ở trên giường lăn lộn, bộ dáng mười phần tính trẻ con.

Nhưng quét dọn xong, chân chính vấn đề chính thức mới nổi lên.

Trí Đặc hậu tri hậu giác phát hiện, trong cái phòng này chỉ có giường hai người.

“Thời điểm cô mượn phòng này, không có suy tính đến vấn đề người đi theo?”

Cả không gian không phòng kế, chỉ có phòng tắm là có cửa cách ngăn , phòng khách, giường, phòng bếp, cũng nhìn một cái không sót gì như vậy quá không an toàn rồi!

“Tôi không có tính toán cho người đi theo cùng tôi.” Thiên Thiên trả lời rất có ý tứ.

“Vậy tôi coi là cái gì?” Trí Đặc hỏi ngược lại, “Quản gia thân kiêm hộ vệ, tôi đi theo hỗ trợ không có khác gì.” Hấn trần thuật sự thật.

“Anh oh. Anh cùng mọi người không giống nhau.” Cô đỏ mặt trả lời.

Bởi vì cô thích hấn, cho nên hấn sẽ không tị hiềm, ai yêu! Khó trách Lục Nhi nói cô là nữ hào phóng, nếu để cho Đế Tư ca ca biết cô mượn cái dạng “Ký túc gia đình” gì, khẳng định hấn không phải không thể mà lột da của các cô.

Câu trả lời của cô làm hấn muốn ngã.

Hấn cùng người khác không giống nhau? Là thế nào mà không giống nhau?

Hấn muốn hỏi rõ ràng, nhưng trực giác nói cho hấn biết, không thể hỏi, tuyệt đối không thể hỏi!

Nhưng mà. Hấn không hiểu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đỏ hồng làm nũng.

Tại sao hấn lại cảm thấy mặt cô đỏ hồng bộ dạng thật đáng yêu, thật đáng yêu đây?

Này. Đây cũng là cái tình hình gì?

Cứ như vậy, hấn mang đầy bụng là khó hiểu, miễn cưỡng ở trên ghế sa lon được xưng tụng là phòng khách hấn và kẻ thù truyền kiếp Dương Thiên Thiên đi tới Anh quốc vượt qua đêm thứ nhất.

Từ nhỏ đến lớn lần thứ nhất sống chung hòa bình vào ban đêm.

3. Chương 3

Thiên Thiên đối với Trí Đặc đã yêu thích, sau đó phát hiện kỹ thuật nấu nướng của hấn cao siêu, lại thêm một phần sùng kính.

Khi buổi sáng cô tỉnh ngủ thì đã nhìn thấy hấn ôm đầy túi thức ăn bước vào cửa nhà, hấn như cũ là một trăm lẻ một vẻ mặt lạnh lùng, đối với cô không có sắc mặt tốt, ngay cả câu căn bản “sáng sớm” cũng keo kiệt mở miệng.

Dù sao cô cũng quen sự lạnh lùng của hấn, cô nhún nhún vai, đi vào trong phòng tắm rửa mặt, đợi cô bước ra phòng tắm thì liền thấy thức ăn chuẩn bị xong cùng nghe thấy được mùi thơm của thức ăn.

Hương tỏi bánh bao hợp cùng với nồng nặc của bơ bắp, một phần chiên cùng trứng chần nước sôi cùng chân giò hun khói thật ngậy, thức ăn đơn giản tản ra mùi thơm mê người, màu sắc tươi làm iệng người ta mở to.

“Đây là bữa ăn sáng sao?” Cô cảm động nhìn Trí Đặc.

“Có thể ăn.” Hấn nhàn nhạt trả lời.

“Cám ơn!” Thiên Thiên nghe hấn nói liền khởi động, liền lập tức ngồi ở trước bàn ăn, cầm nĩa lên hai tay tạo thành chữ thập, cầu nguyện xong mới cẩn thận cắt ra trứng chần nước sôi trơn mềm —— nước lòng đỏ trứng theo vết cắt tràn ra, cô cầm lên một khối hương tỏi bánh bao nướng đến mềm dính chút nước trứng, lại một hớp cắn xuống.

“Ăn thật ngon nha.” Cô cảm động đến nước mắt cũng muốn chảy xuống.

Tại sao có thể có ăn ngon như vậy chứ ? Đây là Trí Đặc lần đầu tiên nấu ăn cho cô, ăn thật ngon oh.

Đối mặt cô nhiệt tình ca ngợi, hấn chẳng qua là khẽ cúi đầu, liền vô thanh vô tức lui xuống.

Thiên Thiên bị thái độ lạnh lùng của hấn làm cho thương tâm, cô lẳng lặng nhìn bóng dáng cao lớn của hấn ở trong phòng bếp nhỏ bận rộn, thở dài sâu kín.

Hấn còn không chịu tiếp nhận cô, còn là phân rõ giới tuyến chủ tớ như vậy, cô thật là muốn nói cho hấn biết cô thật sự thích hấn, nhưng cũng không biết hấn sẽ có phản ứng như thế nào. Chỉ sợ đến lúc đó là lấy mặt lạnh lùng dán cái miệng người ta.

Lắc đầu một cái, ý niệm trong đầu mình làm dao động ý chí trong mình, cô lên tinh thần, lộ ra nụ cười đẹp nhất, ngữ điệu nhẹ nhàng nói: “Ừ, anh sáng sớm đi nơi nào a?”

“Chợ.” Hấn ngắn gọn trả lời.

“Chung quanh đây có chợ sao?” Cô có chút kinh ngạc.

Ban đầu thời điểm mượn nhà căn bản không có hướng chủ cho thuê nhà hỏi cận kề, không nghĩ tới thậm chí có chợ, xem ra cô thật được tiện nghi.

“Khúc quanh chỗ ngõ hẻm liền thấy được.”

“Như vậy anh rất sớm liền ra cửa sao?”

“Ừ.” Hấn lấy một đơn âm tiết kết thúc lời nói của hai người.

Cô thất bại mà cắn bánh bao, đầu óc đảo quanh thật nhanh, nghĩ tới muốn nói cái gì để đánh vỡ cục diện bế tắc giữa hai người.

“Kia. Anh sớm như vậy ra cửa, bữa ăn sáng không có ăn a?” Cô thật vất vả mới thốt ra cái vấn đề này .

Trí Đặc nghe vậy thân hình cứng đờ.

Cô đang quan tâm hấn? Hấn không có hiểu lầm đi?

“Anh nhất định chưa có ăn đúng hay không?” Thiên Thiên thật cao hứng mình tìm đúng đề tài rồi, cô nhẹ nhàng linh hoạt mà đứng lên đi về phía hấn, một tay ôm cánh tay trắng kiện của hấn, kéo hấn đến trước bàn ăn ngồi xuống, không có chú ý tới hấn vẻ mặt do nghiêm túc đột nhiên chuyển thành khiếp sợ, nữa chuyển thành bất động.

“Cùng nhau ăn a, mau ăn.” Cô cầm lên một ổ bánh nhét vào trong tay hấn, cười duyên thúc giục hấn dùng bữa ăn, bộ dáng ân cần giống như tiểu thê tử mới cưới.

Này nhất định là ảo giác! Trí Đặc âm thầm tự nói với mình, không nên bị cô cố ý ngụy trang nhu tình lừa gạt, cô chỉ là vì ở ngày sau hung hăng nhạo báng hắn, mới để xuống thái độ mà đối với hắn tốt.

An tĩnh ăn cơm, Trí Đặc động tác lúc ăn cũng có vẻ cẩn thận tỉ mỉ, liền như cùng tính cách của hắn một dạng, nghiêm túc giống như tiểu lão đầu.

Cô cau mày, nhìn hắn chính xác làm tư thế dùng cơm như lễ nghi quy phạm ở viện miêu tả, đã cảm thấy nhức đầu.

Tại sao hắn muốn ép buộc như vậy đây? Rõ ràng chỉ có hai người bọn họ ở chung một chỗ, không có người khác, nhẹ nhàng một chút có cái gì không tốt đây? Tại sao hắn lại muốn đem mình buộc chặt như vậy, ngay cả lúc ăn cơm cũng không bỏ qua ỉnh?

Nhìn lại cách ăn mặc của hắn một chút, đồng phục chính thức màu đậm, ủi đến thẳng thớm, hắn ở tại phòng nhỏ đơn sơ một tháng không tới năm nghìn đồng tiền Đài Loan, bên trong không gian lớn khoảng mười lăm bình cùng giường hai người chen lán, hai người ngồi ghế sa lon, một màn hình TV cũ, một gian phòng tắm cùng phòng bếp cùng bàn ăn nhỏ.

Hoàn cảnh đơn sơ như vậy, ngay cả có thể nói hồng bét, thấy thế nào cũng cảm thấy trang phục của hắn cùng nơi này không hợp nhau.

“Ừ, tôi hỏi anh a, hai tháng này anh chuẩn bị cái kiểu quần áo gì?” Cô không nhịn được hỏi.

Trí Đặc liền nhìn cũng không liếc nhìn cô một cái, đơn giản trả lời cô, “Chế phục.”

Câu trả lời lúc này làm cho cô thiếu chút nữa từ trên ghế té xuống.

“Chế phục?!” Hắn chỉ là hắn một thân mặc đồng phục chính thức sao?

“Ở Phạm gia lúc làm việc mặc cái gì, đi tới nơi này tôi liền mặc cái đó.” Hắn một bộ dáng chuyện đương nhiên.

“Anh ngay cả đám quần áo thoải mái cũng không có sao?” Cô nhức đầu hỏi, “quần áo nhẹ nhàng một chút, giống như là T shirt hoặc là quần jean cũng được.”

“Không có.” Hắn không có thời gian cùng trường hợp thích hợp để mặc cái loại quần áo này.

Xử lý Phạm gia tiêu hết thời gian của hắn hơn phân nửa, hắn loay hoay ngay cả thời gian nghỉ ngơi cũng không có, làm sao lại nghĩ đến chuyện hưu nhân như vậy?

“Loại người như anh ăn mặc ra vào nơi này sẽ khiến cho người ta chú ý.” Thiên Thiên gấp gấp nói.

“Tôi không nghĩ tới cô ở Anh quốc đây sẽ chọn ở tại loại địa phương này.” giọng nói hắn nhàn nhạt trả lời.

Một thiên kim tiểu thư ra vào có tài xế đưa đón, đến Anh quốc tự mình du lịch không phải là ở tại khu dân cư cao cấp hoặc vườn tòi nhà cổ xưa làm chỗ cư trú, mà là lựa chọn khu vực bên cạnh gần xóm nghèo.

Hắn bây giờ không hiểu nổi trong đầu cô đang suy nghĩ gì, nếu như chẳng qua là muốn chinh hắn, cô làm như vậy thật đúng là ủy khuất lớn.

“Cũng là bởi vì như vậy, Đế Tư ca ca cùng mẹ tôi mới không cho phép tôi đi một mình.” Khi mẹ cô vừa nhìn thấy hành trình cô tự mình du lịch, thiếu chút nữa liền hôn mê bất tỉnh.

Nhưng mẹ cô không cưỡng được kiên trì của cô, không thể làm gì khác hơn là đem kế hoạch kinh người tự mình du lịch của cô nói cho Phạm Đế Tư người duy nhất trị được cô.

Phạm Đế Tư từ trước đến giờ đều cưng chiều cô, dĩ nhiên nói gì cũng không chịu để cho cô nũng nịu ra ngoài nước lưu lạc qua loại này coi như là nửa cuộc sống, khi hắn cực lực phản đối, cô mới bật thốt lên nói ra tin tức Lục Nhi cũng muốn đi cùng, lúc này càng làm cho hắn sững sờ.

Nói gì phải đi Anh quốc tự mình du lịch rèn luyện thực tế, tìm mình, tiểu biểu muội đi hắn đã không chịu rồi, làm sao có thể để cho vợ yêu quý tương lai đã hoài thai đi theo đây?

Bất quá đạo ột thước, ma ột trượng, Lục Nhi biết tình trạng của mình không thích hợp đi máy bay lâu dài, sau khi bị Phạm Đế Tư cấm chỉ xuất cảnh, vì không muốn bạn tốt mất hứng, hướng chồng tương lai nói lên yêu cầu ——

Để cho Khâu Trí Đặc gần một năm qua đã trở thành tay trái tay phải của hần cùng Thiên Thiên cùng nhau đến Anh quốc để chiếu cố, nếu không La Lục Nhi cô sẽ phải đi theo bạn tốt cùng đi anh dừng xông đến nơi xa xăm.

Khác thường tính không nhân tính (???) tuyệt đối không phải là độc quyền của nữ sinh, Phạm Đế Tư chính là một nhân chứng tốt nhất.

Hần lợi dụng Trí Đặc trung thành đối với hần, để cho Trí Đặc đi theo Thiên Thiên đi tới Anh quốc, chiếu cố cô ấy, bảo vệ cô ấy.

“Tôi cũng sắp tốt nghiệp đại học, nhưng vẫn không có trải qua cuộc sống độc lập chân chính, tôi muốn biết trình độ của tôi có thể làm được cái dạng gì.” Thân là con gái một trong nhà, từ nhỏ cô dựa vào cánh chim của cha mẹ mà lớn lên, mặc dù song thân rất tiến bộ, nhưng duy chỉ có đối với cô là hành động có ràng buộc rất lớn.

Trí Đặc hết sức hoài nghi lời này của cô là thực tình, nhìn ánh mắt của cô không khỏi tràn đầy nghi ngờ.

“Cho nên a, tôi hi vọng anh phải mặc. Ân, bình dị gần gũi một chút.” Cô dịu dàng nói.

Mặc hần nghiên cứu, vừa nhìn làm cho người ta cảm thấy hần người này khí thế bất phàm, cộng thêm vẻ mặt hần nghiêm túc, làm cho người ta không nghi ngờ thân phận của bọn họ cũng khó khăn.

Nào có người ở tại loại phòng này còn ăn mặc chính thức như vậy? Muốn cho người bắt cóc cô cũng không phải là dùng loại phương pháp này.

“Bữa ăn sáng ăn xong rồi, tốt lắm, chúng ta ra cửa đi.” Thiên Thiên thấy hần ăn sạch thức ăn trong mâm, cao hứng tuyên bố.

“Ra cửa?” Trí Đặc bụng đầy nghi ngờ. “Cô không phải là tính ngày mai mới đi đến Cambridge?” Theo kế hoạch của cô ấy, bọn họ ngày mai mới phải ngồi xe lửa một đường đến miền Tây.

“Đúng vậy a, trước khi ra cửa luôn luôn có chuẩn bị chút đi! Tôi muốn đi đến chợ mua thêm một ít đồ.” Vừa nói, cô đứng dậy đi tới bên giường, cầm túi đeo lưng ngồi trở lại trước bàn ăn, từ trong túi đeo lưng lấy ra giấy bút, bắt đầu viết danh sách mua.

“Cô muốn thêm mua thứ gì?” Nhìn bộ dáng nghiêm túc của cô, hần không nhịn được tò mò hỏi.

Nghe được vấn đề của hần, cô ngẩng đầu cho hần một nụ cười chói lọi ngọt không thể ngọt hơn nữa.

“Tôi muốn mua rất nhiều đồ, lương khô, quần áo đơn giản..., tôi muốn đi xem một chút, sẽ nhất định mua không ít đồ, bất quá đâu rồi, tôi hiện tại muốn mua đồ nhất là” Cô đột nhiên dừng lại không nói, cười cười nhìn hần.

“Là cái gì?”

“Quần áo của anh a! Đi thôi, chúng ta đi mua.” Thiên Thiên nóng nảy lôi kéo hần, nâng túi lên lưng của cô, một đường xông ra bên ngoài.

Bị cô kéo đi Trí Đặc lại lần nữa giật mình sửng sốt.

Tại sao? Khi hần thật vất vả tự nói với mình cô làm như vậy là có mục đích, cũng nói mình tin tưởng cô là một Đại tiểu thư kiêu căng thì lại cứ toát ra nhiều như vậy khiến cho hần cảm giác chính mình có chút ý tưởng rất không nên mà đắc ý đây?

Hần như cũ không hiểu, cô rốt cuộc là một cô gái như thế nào?

Tại sao đẹp mắt như vậy chứ?

Thiên Thiên tay phải cầm một áo T shirt màu xám nhạt có vân nghiêng, tay trái cầm một áo T shirt màu đen không vân, không ngừng ở trên người hần so với, do dự muốn mua một món kia mới phải.

Cô thay hần mua sắm thêm vài kiện T shirt nhẹ nhàng, quần jean, giúp hần mua quần áo phí chi tiêu của cô đã ra ngoài dự tính quá nhiều, nhưng cô vẫn không nhịn được coi lại hai kiện áo T shirt này.

Màu xám tro lịch sự, màu đen quá đẹp trai, hai kiện cũng có đặc sắc riêng, cô thật thích, nhưng mà nếu như mua hai kiện quần áo này nữa, tình hình kinh tế của cô sẽ rất eo hẹp, sáu ngàn bảng Anh là số tiền hai người bọn họ chỉ có chi tiêu trong hai tháng này, ở Anh quốc này là quốc gia chi phí uổng dùng sáu ngàn bảng Anh trải qua cuộc sống, sẽ rất cực khổ.

Hôm qua đã cho Trí Đặc hai ngàn đồng mua thức ăn, hiện tại cô lại tốn một đồng. Rốt cuộc có nên mua hay không đây?

Thiên Thiên lần đầu tiên trong đời vì tiền mà phiền não như thế, cô bây giờ mới biết cô trước kia trải qua có nhiều hạnh phúc, cuộc sống ở trong hoàn cảnh giàu có, cô chưa bao giờ từng vì loại chuyện tiền mà do dự như vậy, hôm nay, cô vì thích mua quần áo cho bé trai mà cô ném qua cảm giác kỳ diệu khó mà giải thích.

“Thế nào?” Trí Đặc không biết cô thỉnh thoảng cau mày, vẻ mặt thỉnh thoảng cười khổ là vì cái gì, chẳng lẽ là bởi vì tưởng tượng bộ dạng hần mặc vào những quần áo này mà chật vật?

“Không có gì, tôi chỉ là đang suy nghĩ bộ dạng anh mặc quần áo này mà thôi.” Rất tuần tú! Nhìn rất tốt, cho nên trái lo phải nghĩ một hồi, cô vẫn là cắn răng nhịn đau mua.

Kêu người bán tính tiền, trả tiền rồi, đem túi lớn quần áo giao cho hần xách, Thiên Thiên mới nghĩ tới cuối cùng đại công cáo thành, lúc này mới phát hiện dưới chân hần mang giày da đen soi người, cô không khỏi sửng sốt.

Nếu như hần mặc quần áo đều là tây trang chính thức, như vậy, giày duy nhất hần mang, chỉ có một đôi giày da đen dưới chân này, cô là có thể lý giải.

Bọn họ vì đoạn đường này mà tiết kiệm tiền, nhất định sẽ tận lực ít xài tiền không kêu taxi mà đi bộ, hần sẽ cần một đôi giày thoải mái.

Thay hần mua những thứ mà thợ may làm ra cầu thả đã thật xin lỗi hần, cũng không thể vì tiết kiệm tiền mà tùy tiện mua một đôi giày, cho nên, cô kéo Trí Đặc đi dạo có chút không nhịn được, gần đây đi tới quầy chuyên doanh có một nhãn hiệu thể thao nổi danh.

Hần cho là cô muốn mua đồ cho cô, liền lơ đãng đi theo tiến vào cửa hàng, nhưng bề ngoài hần xuất sắc cùng thân hình cao lớn vừa đi vào trong cửa hàng, lập tức đưa tới các nhân viên cửa hàng cùng các khách hàng chú ý.

“Uy, anh thích màu sắc gì?” Cô ở trước mặt hần phát tay một cái, cười hỏi. “Màu lam hay là màu đen?”

“Màu xám tro.” Hần trả lời một đáp án hoàn toàn bất đồng

“Oh, tôi biết.” Thiên Thiên cao hứng xoay người hướng vào trong cửa hàng chạy đi, hướng về phía đối với nhân viên cửa hàng kể tai nói nhỏ.

Cho đến khi nhân viên cửa hàng cầm mấy hộp giày hướng hần đi tới, lễ độ mời hần ngồi xuống mang thử giày, Trí Đặc lúc đó mới biết, cô muốn thay hần mua giày.

Tính đến trước mắt mới rõ, chỗ cô mua đồ đều là cùng hần có quan hệ, phạm là áo, quần đến bây giờ là giày, rõ ràng là cô nói muốn mua đồ, rồi lại cũng là vì hần mà mua.

Hần bị cô làm mơ hồ, tưởng tượng cô tại sao muốn chu đáo cho hần như vậy, thậm chí quan tâm như vậy?

“Quả nhiên là màu xám tro đẹp mắt, đôi này có chắc quá hay không a?” Cô ngồi xổm người xuống, lấy ngón trỏ dè xuống ngay trước đôi giày hần mang, xem một chút giày có phải hay không phù hợp chân của hần. “Uy, anh đứng lên đi hai bước xem một chút, xem đi đứng có thoải mái hay không.” Cô ôm đầu gối cười nhìn hần, khích lệ hần đi hai bước.

Hắn theo lời đứng dậy đi hai bước, bước chân nhẹ nhàng làm cho người ta liếc thấy đôi giày này không có mang đến cho hắn bất kỳ khó chịu.

“Liên đôi này .” Sau khi Thiên Thiên quyết định liền đi đến quầy, sau khi nghe giá tiền cô sững sốt một chút, nhưng không có suy tính nhiều hơn nữa liền từ trong bóp da móc tiền ra để trả.

Nhìn qua cô một chút chợt lóe lên mà giật mình sững sờ, Trí Đặc lúc này mới nhớ tới ngày hôm qua cô nói tính toán trong này chỉ phí chỉ sáu ngàn bảng Anh, không đủ thì cô sẽ đi làm kiếm lấy lộ phí.

Ngày hôm qua cô mới cầm hai ngàn bảng Anh đưa cho hắn, nói là tiền mua thức ăn, hắn nói cho cô biết chỉ tiêu từ hắn, khi trở lại sẽ hưởng Phạm Đế Tư xin là được, nhưng cô kiên trì, hắn cũng không có cự tuyệt.

Cô chuyển ra một phần phí sinh hoạt, liền vì muốn thay hắn mua đồ.

“Tốt lắm, đại công cáo thành, chúng ta trở về đi thôi!” Xách theo giày thể thao mới được nhân viên cửa hàng gói, cô vui vẻ tuyên bố.

“Còn cô? Đồ của cô còn chưa có mua ?”

“Tôi sao? Cô chỉ chỉ mình, cười nói: ” Ờ. Những thứ đó, tôi nghĩ ở trên đường tôi có thể từ từ mua, không vội nữa!” Cô lấy nụ cười vô cùng sáng lạn che giấu nội tâm lo lắng của cô.

“Là thể này phải không?” Hắn rõ ràng thấy cô viết danh sách mua đồ cô muốn mua một áo T shirt tay dài, một cái quần cụt cùng giày xăng-đan thể thao, nhưng mới vừa rồi cũng không có thấy cô vì mình thêm mua bất kỳ một cái nào, mà lại ngay cả hành động chọn lựa cũng không có. “Áo T shirt cô đâu?”

“Tôi có mang đến a, tôi có bốn cái đủ tôi thay đổi.” Cô nói xong có chút chột dạ.

“Quần cụt đâu?” Hắn tiếp tục chất vấn.

“Mặt trời Luân Đôn thật lớn, mặc quần cụt nhất định sẽ đem chân của tôi rám đen, đến lúc đó trở về Đài Loan mặc váy cũng không đẹp cho nên tôi quyết định không mua.” Cô càng nói càng cảm giác mình nói rất dứt khoát.

“Hảo, vậy giày xăng-đan của cô đâu?”

“Ta có giày hươu nhàn a, mang giày xăng-đan thật là khủng khiếp a, nếu là thời điểm đạp xe điện ngầm bị người đâm lên nhất định sẽ đau chết.” Cô le lưỡi một cái, một bộ dáng làm bộ sợ hãi.

Thế nào tất cả cô muốn mua gì đó ỉn có thể giơ ra một đồng khuyết điểm?

“Như vậy mua kem chống nắng đi, cô cũng biết năm nay khí trời khác thường, mùa hè Âu châu nóng đến không chịu được, cũng nên vì mình mua một chai kem chống nắng đi, cô không phải sợ rám đen?”

Hôm nay mùa hè, Luân Đôn ngay cả xuất hiện quảng cáo một lần quạt máy, này trách tại sao không làm người ta ngạc nhiên?

“Tôi thời điểm ngày hôm qua giúp cô sửa sang lại hành lý không nhìn thấy mỹ phẩm bảo dưỡng của cô.” Con gái ra khỏi nhà không cũng là lớn túi bọc nhỏ sao? Thế nào hành lý của cô ấy thật là ít ỏi? Cái này tính, cô ấy thể nhưng chỉ đem một chai sữa rửa mặt, cùng ở Đài Loan ba ngày trước che làn da ở phòng khách so sánh với, lần này cô ấy tới Anh quốc không khỏi giống học trò nghèo .

“Kem chống nắng ? !” Thiên Thiên kì quái lên tiếng.

Kia cũng rất đắt! Hơn nữa cô thường dùng nhãn hiệu tùy tiện tiện một chai cũng phải tiêu hết ba phần tiền mặt hiện có của cô —. Đối với cô hiện tại mà nói, đó là xa xỉ phẩm.

“Đúng, kem chống nắng.” Trí Đặc phụ họa.

“Tôi thiên sinh lệ chất, mặt trời Luân Đôn phơi không đen tôi.” Cô cứng rắn bài ra một lý do không mua. “Chúng ta về nhà đi, buổi tối anh muốn nấu cái gì tốt ăn cho tôi ăn a?”

“Kỳ quái, cô mới vừa nói không mua quần cụt, là bởi vì mặt trời sẽ đem chân của cô rám đen, thế nào hiện tại còn nói cô thiên sinh lệ chất, mặt trời Luân Đôn phơi không đen cô?” Trí Đặc chỉ ra chỗ mâu thuẫn trước sau của cô.

“Anh ——” Thiên Thiên nhìn chăm chăm hấn, phồng má nói không ra lời.

Trong lòng cô mặc dù cao hứng hấn có chú ý nghe cô nói chuyện, nhưng cũng phiền não hấn quá mức khôn khéo, cô muốn che lấp thế nào đây?

Tự ái mãnh liệt không cho phép mình ở trước mặt hấn nói ra, cô nghĩ ở trước mặt hấn ra vẻ một mặt tốt nhất, mà thay hấn mua này mua kia, để cho cô có một cổ cảm giác hạnh phúc mãnh liệt, mặc dù chuyện này có thể khiến cho tình hình kinh tế của cô có căng thẳng một chút, nhưng tuyệt đối không là vấn đề, cô không muốn cho hấn biết hiện tại có vấn đề về tiền bạc.

“Thế nào? Nói không ra lời?” Hấn gây sự hỏi.

“Bổn tiểu thư không muốn mua không được sao?” Thiên Thiên bị buộc nóng nảy, bắt đầu không lựa lời nói. “Loại đồ vật này tôi thấy thế nào được mắt? Tôi là thân phận gì? Tôi muốn dùng dĩ nhiên muốn mua đồ tốt nhất rồi!”

Trí Đặc bị câu trả lời của cô dọa cho sợ đến trợn to mắt, hấn không nghĩ tới cô sẽ nói ra lời như thế, hấn cho là.

“Tôi buổi tối muốn ăn bữa tiệc lớn anh nấu, về nhà đi.” Cô quay đầu đi về phía đi đường nhỏ chỗ bọn họ ở .

Nhìn bóng lưng nhỏ mềm mại quật cường của cô, hấn thật sâu thở dài.

Trong hành trình lần này, cô như hấn mong muốn phát ra tính khí Đại tiểu thư, dùng thân phận áp người, nhưng hấn là dưới loại tình huống này.

Ở trong phòng nhỏ cũ rách chịu được mùi nấm mốc cùng bụi bặm, cô ấy không oán giận, lấy súp nồng cùng bánh bao vị tỏi đơn giản khi ăn bữa sáng, cô cam chịu vui vẻ.

Ngay cả bọn họ hôm nay ăn đồ Trung Quốc, cũng là ở ven đường xài ba đồng tiền bằng Anh mua một Big Mac tàu lặn, hai người phân ra ăn, cô cũng không có yêu cầu nên đi phòng ăn cao cấp.

Nhưng cô phát ra tính khí Đại tiểu thư, nhưng chỉ là muốn hấn cầm miệng, đừng hỏi cô nữa tại sao cô không muốn mua đồ.

Trí Đặc vốn là đối với cô đầy nghi ngờ, bởi vì một đoạn nhạc đệm ngắn này hoàn toàn hóa giải.

Cô là triệt đầu triệt đuôi mà thay đổi, không còn là thiên kim kiêu ngạo trước kia vênh mặt hất hàm sai khiến, cô trở nên quan tâm, khéo hiểu lòng người.

Lúc này, đầu óc hấn hiện lên trong ngày hôm qua mới nhìn thấy phòng ốc chỗ bọn họ thuê thì ánh mắt của cô không phải là ghét cũng không phải là làm khó, mà là gương mặt nhao nhao muốn thử.

Thật giống như cô thật quyết định muốn độc lập, quyết định ở chỗ này thể nghiệm cuộc sống bất đồng, không còn là cuộc sống quý tộc mặc lễ phục do danh gia thiết kế cầm sâm banh ăn trứng cá muối.

Không biết tại sao? Về mặt cô nhao nhao muốn thử cùng bộ dáng cô mới vừa rồi do dự thay hấn chọn quần áo chồng lên ở chung một chỗ, cuối cùng, mãnh liệt khắc in ở trong đầu óc hấn, là cô thay hấn mua giày thể thao thì nghe được giá mà ra ngoài cô dự tính quá nhiều, nhưng hình ảnh vẫn không chút nào suy tính mà bỏ tiền mua.

Trí Đặc rõ ràng cảm giác được, tâm hấn vốn là lãnh mạc, từ từ nóng lên, đó là cảm xúc hấn hoàn toàn xa lạ.

4. Chương 4

Thiên Thiên hối tiếc muốn cắn rứt lưỡi của mình, ôm chần bông, cô khổ sở mà suýt khóc lên.

Lúc xế chiều cô thật không phải là cố ý phát giận đối với hần, nhưng. . . . dưới loại tình huống này, cô thật không biết phải trả lời vấn đề của hần như thế nào.

Cô thật ra cũng rất muốn vì mình mà mua một ít đồ, nhưng mà thời điểm thay hần mua quần áo tiêu quá nhiều tiền, lại thay hần mua một đôi không tiện nghi là giày thể tha, cho nên tiền còn lại không nhiều lắm.

Mà cô lại đối với giày có kiên trì nhất định, quần áo có thể chẳng phải xem trọng, nhưng giày lại nhất định phải mua tốt, người sống chính là phải đi lại, giày tốt ngoại trừ mang ra ngoài cho người thoải mái, cũng sẽ lúc đi lại để cho tư thế chính xác, kể từ đó, bệnh tật sẽ giảm bớt rất nhiều.

Cô bất tri bất giác đem mình kiên trì mà mang vào trên người hần, cho nên mới để cho dự tính chi vượt kế hoạch, khiến cho cô không dám mua đồ mình muốn.

Đối với hần phát giận cô cũng rất hối hận, thật vất vả mới có cơ hội chung đụng cùng hần khoảng cách gần như vậy, cô muốn cho hần ấn tượng tốt, nhưng mà. . . .

Đều do tự ái của tâm cô quá phá, cô thẹn quá thành giận phát ra tính khí Đại tiểu thư, hần nhất định đối với cô rất thất vọng, cô thảm.

“Ăn cơm.” Bưng lên một món ăn cuối cùng, Trí Đặc hắng giọng hô.

“Oh.” Thiên Thiên phiền não mà thở dài, vén lên chăn bông bị cô đánh ấy trăm cái ở dưới, khoan thai nhưng đi tới bên cạnh bàn ăn.

Mùi thơm thức ăn ngon khiến cho tinh thần cô hơi bị rung lên.

“Thịt bò nướng kiểu Anh!” Ông trời! Thịt bò nướng đến ngoài da cháy vàng, mùi thơm làm cho ngón trở của cô động dậy, hơn nữa khi hần đặt xuống thì nước thịt kia tràn đầy ra ngoài, cô xem không khỏi chớp mắt, thẳng ca ngời tài nấu nướng tinh xảo của hần.

Hần là thần! Chỉ có một lò nhỏ cùng một cái bàn nho nhỏ trong phòng bếp, hần làm sao mà làm ra màu sắc phức tạp này ?

“Ngồi xuống ăn đi.” Trí Đặc mang lên hai bộ dao nĩa ở bàn ăn —— dưới sự kiên trì của cô, hần đồng ý cùng cô cùng nhau dùng cơm, tiếp theo thúc giục cô mau nhân lúc còn nóng mà ăn.

Cô không kịp truy hỏi mà ngồi xuống, cầm dao nĩa lên cắt một ngum nhỏ thịt bò bỏ vào trong miệng, thịt bò ngon ở trong miệng cô tan ra, chất thịt mềm phải bất khả tư nghị, Thiên Thiên cảm thấy hạnh phúc nước mắt cũng muốn rơi xuống.

“Ăn thật ngon oh!” Ăn thức ăn ngon, cô lập tức quên chuyện phiền não mới vừa rồi, lấy ánh mắt sùng bái nhìn chăm chú vào hần. “Anh rất lợi hại a, không có lò nướng, anh làm sao mà làm ra loại này a?”

“Một chút kỹ xảo nhỏ.” Chẳng qua là thoát nhìn giống như thịt bò nướng kiểu Anh, nhưng hần cũng không phải dùng nướng, mà là dùng chiên.

“Trời ạ! Trí Đặc, tôi thật không dám tưởng tượng nếu như hôm nay là Lục Nhi cùng tôi đi Anh quốc, tôi sẽ trải qua cái dạng cuộc sống gì.” Tài nấu nướng của Lục Nhi chỉ so với cô khá hơn một chút, cô cái gì cũng không biết, mà sở trường Lục Nhi chính là cơm rang trứng cùng nấu mì tôm.

Càng nói càng cảm giác mình hạnh phúc, cô không kìm hãm được mà nghiêng qua ở bên gò má hần ấn xuống một cái hôn.

Trí Đặc bị hành động chủ động này của cô hù dọa cho, hần kinh ngạc quay đầu nhìn cô, hai tay nắm dao nĩa bởi vì bất thành lình ngoài ý muốn phát triển mà buông lỏng, ba lang một tiếng, dao nĩa rơi xuống mặt bàn.

Cho đến tiếng vang chói tai này truyền vào trong lỗ tai Thiên Thiên, cô mới giật mình mình đã làm cái gì.

A! Ông trời! Cô làm sao làm ra chuyện như vậy? !

Màu đỏ thật nhanh nhuộm đỏ khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của cô, cô vội vàng cúi đầu, làm bộ bận rộn ăn thịt bò trong mâm mình, không dám ngẩng đầu nhìn hần một cái.

Trí Đặc là một người thật thà, hẳn mặc dù chú ý tới cô chỗ toát ra nét đáng yêu của con gái, nhưng không có nghĩ đến da mặt cô gái tương đối mỏng, tương đối có thẹn thùng, còn ngây ngốc hỏi: “Cô tại sao hôn tôi?”

“Tôi.” Cô tự mình lúng túng. Mặc dù cô muốn làm như vậy đã rất lâu rồi, thế nhưng cũng chỉ giới hạn trong tưởng tượng, không nghĩ tới động tác của cô so ý tưởng của cô mau hơn, hẳn cách cô gần như vậy, cho nên không chút suy nghĩ cô liền hôn.

“Đây là phương thức cô cảm tạ người ta sao? Có thể hay không quá mức nhiệt tình.” Ngữ khí của hắn bất quá lại nghiêm chỉnh, một chút ý tứ tổ khổ cũng không có.

Nói không ra cảm thụ trong đầu, nghĩ đến cô làm như thế này bày tỏ cảm tạ đối với người ta, trong lòng hắn liền phát ra một loại cảm giác buồn buồn.

“Mới không phải đâu!” Thiên Thiên nghe hắn lúc này lên án cũng không cao hứng, cô mới không phải nữ sinh tùy tiện như vậy.

“Là bởi vì đối tượng là anh tôi mới làm như thế.”

“Tại sao?” Hắn ngừng đầu lên, lấy ánh mắt khó hiểu nhìn cô: “Tại sao là tôi?”

Cô là muốn trêu hắn sao? Thủ đoạn này quá hạ lưu, tuyệt không inh.

“Bởi vì. Bởi vì.” Tay chân cô luống cuống mà không dám nhìn hắn, lơ đãng mà liếc về phía hắn, nhìn thấy cái vẻ mặt không hiểu kia, cô tức giận: “Đâu có cái gì tại sao? Theo em đơn giản thích anh như vậy a!”

Cô đột nhiên tỏ tình khiến cho Trí Đặc phảng phất như bị sét đánh, kinh ngạc mà nói không ra lời.

Thật vất vả tìm về thanh âm của mình, Trí Đặc giọng khàn khàn nói: “Cái này đùa giỡn tuyệt không thú vị.”

“Em không phải là nói giỡn, em là nghiêm túc !” Một tấm chân tình bị người vụn vụn thành bộ dạng đức hạnh này, Thiên Thiên cũng không cam tâm .

“Cô là thiên kim tiểu thư, tôi chỉ là một gã tổng quản nho nhỏ, cô không thể nào yêu thích tôi, cô đừng trêu tôi nữa, tôi đã không phải là Khâu Trí Đặc năm đó.” Hắn cố giữ vững lạnh nhạt, nhưng ngữ điệu khê run đã tiết lộ tâm tình của hắn.

Cái này đánh thẳng vào thật sự quá lớn, buổi trưa hôm nay trước, hắn đối với ấn tượng về cô còn dừng lại ở khi còn bé cô không ngừng đùa dai đối với hắn cùng gây khó khăn, nhận định cô là bởi vì cô xem hắn không vừa mắt cho nên mọi cách nhằm vào hắn, nhận định hơn nhiều năm tính khí của cô vẫn cùng năm đó một dạng, ngây thơ, điệu ngoa, tùy hứng cùng bất trị.

“Coi như em là thiên kim tiểu thư vậy thì thế nào?” Cô không thích giọng nói xa cách của hắn. “Người nào quy định em không thể thích anh?”

“Này quá buồn cười! Ở ngày hôm qua trước chúng ta có khoảng tám năm không gặp mặt, hôm nay cô thế nhưng mở miệng nói yêu thích tôi? Tôi bây giờ không cách nào không đem hình tượng của cô ở tám năm trước đây cùng hiện tại giống nhau.” Hắn rõ ràng không tin lời cô nói thích hắn như thế.

“Em là thật thích anh a!” Thiên Thiên gấp đến độ suýt khóc, cô thật hối hận khi còn bé đối với hắn làm những thứ hành động ngây thơ kia, cô chỉ là muốn khiến cho hắn chú ý, không sai, cô là muốn cho hắn chú ý tới, nhưng mà phản hiệu quả.

Khi đó tuổi quá nhỏ không hiểu chuyện, đợi đến cô phát hiện mình là ưa thích hắn thì cũng đã tạo thành một chút sai lầm cũng không có phương pháp bù đắp.

“Anh đừng không để ý người, em chỉ là muốn khiến cho anh chú ý.”

“Cô nói như vậy ý là, cho nên cô gây khó khăn cho tôi khắp nơi, chỉ là bởi vì muốn hấp dẫn tôi chú ý?” Hắn bây giờ không thể nào tin nổi lời của cô.

Nghĩ như thế nào trách thế nào, chẳng lẽ cô vì trêu hấn ngay cả chuyện thích hấn như vậy cũng có thể nâng lên? Cô cho là hấn sẽ tin sao?

“Em biết em rất ngây thơ, em cũng hối hận.” Cô cúi đầu sám hối.

Càng nghĩ càng buồn cười, Trí Đặc không khỏi hừ lạnh một tiếng. “Phải không? Như vậy là từ lúc nào cô bắt đầu yêu thích tôi?”

Cô nghiêng đầu nghĩ, đỏ mặt nói: “Đại khái. . . . Là lần đầu tiên ngày đó em cầm tảng đá ném anh.”

Lần đầu tiên cô cầm tảng đá ném hấn? !

Đó là một ngày nào a? Trong đầu của hấn một đồng tương hồ, căn bản không nhớ là từ ngày bắt đầu nào cô gây phiền toái cho hấn.

“Em nhớ được ngày đó là buổi lễ tốt nghiệp tiểu học của anh, anh mặc chế phục trở về, không có đem quần áo thay đổi mà lại bỏ chạy đến phòng bếp giúp một tay, còn em cầm bùn đem áo sơ mi trắng của anh làm dơ.” Không phải không thừa nhận khi còn bé cô là một nha đầu ngang tàng.

Vừa nghe cô nói như thế, Trí Đặc cũng dần dần hồi tưởng lại, chính xác là có một sự việc như vậy.

Lão Thiên! Tại sao cô ấy nhớ chuyện lâu như vậy?

“Khi đó cô mới chín tuổi!” Một cô gái nhỏ chín tuổi biết cái gì?

“Em trưởng thành sớm không được sao?” Thiên Thiên hùng hồn mà trả lời, “Em chính là đàn nha, chín tuổi liền thích một thằng bé trai gương mặt luôn lạnh lùng, em cũng vậy không biết mình có bệnh không? Rõ ràng nhiều tiểu nam sinh yêu thích em như vậy, em hết lần này tới lần khác thích một người hờ hững đối với em. . . . Đến bây giờ ngu ngốc còn chưa tin em thích hấn!” Cô càng nghĩ càng ủy khuất, hốc mắt không khỏi phấp phỏng.

Nói nhiều như vậy, hấn vẫn là chưa tin cô thật thích hấn, quá bi thảm cũng thật buồn cười!

Nào có người tỏ tình mà giống cô như vậy? Bị cự tuyệt coi như xong, còn không được tín nhiệm giống như một dạng phạm nhân ở tòa án bị luật sư chất vấn, nhất nhất tìm ra trong lời nói của cô có điểm khả nghi phản kích cô!

“Cô. . . .” Hấn trên mặt luôn luôn nghiêm túc xuất hiện vẻ mặt hốt hoảng.

Thấy nước mắt cô rơi xuống, tay chân Trí Đặc luống cuống lên, vụng về mà không biết phải an ủi cô thế nào mới phải.

Hấn đem cô chọc khóc! Hấn phiền não mà không biết nên làm thế nào cho phải.

So với để cho cô rơi nước mắt, hấn cũng tình nguyện cô tức giận đối với hấn đại hồng đại khiêu (rồng to kêu gào), ngay cả giống như một dạng khi còn bé cầm tảng đá ném hấn đều được, chính là đừng khóc.

Ông trời! Hấn bây giờ mới biết, hấn đối với nước mắt cô gái không có cách.

“Đừng khóc.” Vụng về lung tung mà lau đi nước mắt ủy khuất bên trên gò má cô, hấn than nhẹ một tiếng. “Tôi tin tưởng cô là được.”

Chỉ cần có thể để cho cô dừng lại không rơi nước mắt nữa, coi như hiện tại kêu hấn nuốt vào một cái mâm hấn cũng sẽ làm theo.

“Thật?” Thiên Thiên không thể tin được mà trừng lớn con mắt nước.

Cô khóc đến chớp mũi đều đỏ, làm cho người ta nhìn thật đau lòng.

Đau lòng? ! Đây. . . . Đây là cái từ hình dung gì? Hấn không biết. . . . Không, hấn sẽ không!

Trí Đặc ở đáy lòng nghiêm chỉnh phủ nhận tất cả khả năng, hấn không dám cũng không thể suy nghĩ.

“Anh tin, vậy chúng ta. . . .” Thiên Thiên dùng ánh mắt mong ngóng nhìn hấn.

Ý nghĩ của cô rất đơn thuần, nếu cô nói cho hắn biết cô thích hắn, nếu như hắn đối với cô cũng không ghét, vậy bọn họ có thể ở cùng một chỗ.

Như vậy cô muốn hôn hắn thì có thể hôn hắn, rốt cuộc không cần ngượng ngùng.

“Tôi trước mắt không có tính nói tình cảm, hơn nữa, cô không phải là người tôi có thể với cao được.” Lời của phụ thân vẫn còn nói ở bên tai, hắn hiện tại biết phụ thân lo lắng là cái gì.

Không có một người nào, không có một người đàn ông nào có thể ngăn cản được mỹ nhân đối với người tử tình như vậy, người đàn ông hư vinh cũng được thỏa mãn, cộng thêm tài sản bối cảnh cô hùng hậu, nếu là đàn ông khác, sợ không còn sớm liền vội vả đáp ứng cùng cô lui tới.

Hắn đưa ra lý do cự tuyệt khiến cho cô giận đến trợn tròn mắt hạnh.

Hắn không phải là không thích cô, mà là với cao không hơn cùng không có tính nói tình cảm, hai loại lý do nát này, cô không thể tiếp nhận!

“Thích thì nói thích, không thích thì nói không thích a! Cách nói của loại người như anh làm người ta chán ghét.” Cô không chấp nhận loại đáp án buộc lòng người này.

Đối mặt lên án của cô, Trí Đặc do dự không nói một câu, hắn sợ nói chuyện không thể, tạo thành về sau gặp mặt sẽ bối rối.

“Cô ghét tôi vậy cũng không có biện pháp.” Hắn bắt đầu dĩ nhiên, “Tôi chỉ có thể trả lời như vậy.”

“Rất tốt, vậy hãy cùng một dạng anh không chấp nhận em, em cũng vậy không chấp nhận anh cự tuyệt.” Thiên Thiên theo lý thường dĩ nhiên nói: “Dù sao em đã nói cho anh biết em thích anh, anh cự tuyệt nữa cũng vô ích, em chính là muốn thích anh.”

“Cô.”

“Anh không nên nói nữa, em sẽ không nghe lời anh.” Cô tức giận ngăn cản hắn lên tiếng, không cần suy nghĩ cũng biết, hắn nhất định là hi vọng muốn khuyên cô một chút ... Nói nhảm.

Nếu như cô xua đuổi khỏi ý nghĩ, cô sẽ còn thích hắn như vậy tới bây giờ sao?

“Em làm sao lại thích một đầu heo đứng đắn như vậy a? Tức chết mà” Cô bóp cổ tay mà đâm tim mình.

Thấy khuôn mặt nhỏ nhắn nhịu bộ dáng cô lầu bầu, Trí Đặc không khỏi mỉm cười, hắn cảm thấy cô thật ra thì còn rất đáng yêu.

Âm thầm tự nói khoe mặt Thiên Thiên vô ý liếc lên hắn đối với mình khẽ mỉm cười, mắt nhìn không khỏi choáng váng, hắn thế nhưng biết cười.

Đang lúc cô muốn nhìn hắn nở nụ cười nữa thì nụ cười của hắn không thấy, phảng phất giấc mộng Nam Kha, hết thấy đều không tồn tại.

Nhất thời, trong lòng cô có mục tiêu mới.

“Uh, cứ làm như vậy!” Cô khích lệ mình, có chí ắt làm nên!

Sáng sớm ngày thứ ba ở Anh quốc, Trí Đặc cho là hôm nay bọn họ sẽ lên đường, theo hành trình dự định của Thiên Thiên bắt đầu du lịch một tháng, không nghĩ tới khi hắn tỉnh ngủ, đi tới phòng bếp muốn chuẩn bị bữa ăn sáng hai người thì mới phát hiện cô đã ở trước cửa mang giày thể thao.

“Anh rời giường rồi, thế nào ngủ không nhiều a? Ghế sa lon một chút cũng không thoải mái! Giường tặng cho anh ngủ đó, em có việc muốn đi ra ngoài.”

“Không phải là xe lửa mười giờ sao?” Trí Đặc hồ nghi hỏi, “Cô còn muốn đi nơi nào?”

“Àn. Chúng ta tạm thời không rời Luân Đôn, chờ thêm một chút hãy nói.” Từ ngữ mập mờ cô nói.

“Thay đổi kế hoạch?” Hắn cau mày: “Sao lại đột nhiên như vậy?”

“Này. Này rất bình thường không phải sao? Kế hoạch không cần nổi biến hóa a! Em đi ra ngoài trước một chút, một mình anh kiểm chuyện làm a, bái bai!” Thiên Thiên không cho hắn bất kỳ cơ hội hỏi thăm, chạy nhanh như làn khói đi ra ngoài.

Trí Đặc không còn kịp hỏi thăm cô muốn đi đâu, lại để cho cô chạy mất.

Trong phòng đột nhiên chỉ còn lại một mình hắn, cũng không biết nên làm cái gì mới phải, thói quen chiếu cố người khác, đột nhiên để cho hắn ở một mình cảm thấy là lạ .

Vốn là muốn thay cô ấy làm một bữa ăn sáng ngon không thể làm gì khác hơn là bỏ qua, cô ấy nói không sai, kế hoạch vĩnh viễn không cần nổi biến hóa.

Mất đi nguyên nhân hăng hái, hắn lấy đồ mua từ trong túi ngày hôm qua cô thay hắn mua ra từng cái quần áo sửa sang lại tốt, hắn chọn quần jean màu đậm cùng áo thun đen nhìn thuận mắt nhất, tiến vào trong phòng tắm tắm rửa.

Mặc vào trang phục hưu nhân, nhìn thấy mình trong gương, hắn hơi sửng sốt.

Trong gương cái thanh niên này thoát nhìn thoải mái, là hắn sao?

Hắn đã bao lâu không có mặc thun, quần jean rồi? Mở rộng tứ chi thon dài, vải vóc mềm mại làm cho hắn cảm thấy thoải mái, tâm tình nhất thời buông lỏng.

Hắn cảm thấy tim có chút đập, không nhiều dự tính, cô không có tùy tiện thay hắn chọn lựa quần áo, thoải mái là điều kiện tiên quyết, còn phải chú ý để coi cùng với phù hợp cá tính của hắn, cô nhọc lòng .

Trí Đặc cảm thấy trái tim nóng , hắn biết mình bởi vì cô lơ đãng mà lộ vẻ quan tâm.

“Cô ấy đi nơi nào? Mình đã làm gì?” Hắn không khỏi hỏi ngược lại mình.

Chung đụng tới nay đã ba ngày, cô không ngừng đổi mới ấn tượng của hắn đối với dĩ vãng của cô, cô đối với hắn tốt, mà lại không chút nào cất giữ mà thú nhận tâm ý của mình, hoàn toàn không có một người nào, không có một thiên kim tiểu thư nào đáng vẻ nên có, mà hắn, lại tuyệt không hiểu rõ cô muốn là cái gì.

“Không đúng!” Hắn sau đó mới nhớ tới, nơi này là Anh quốc, mà cô không quen cuộc sống nơi này, có chuyện gì mà lại muốn đi ra ngoài? “Cô ấy gạt mình.” Tức giận thoáng chốc tràn đầy ngực, hắn không chút nghĩ ngợi mà lao ra cửa.

Cô ấy một cô gái cứ như vậy mà đi ra ngoài, bây giờ quá nguy hiểm, hắn tại sao không có nghĩ tới chứ? Thật sự quá trách nhiệm rồi, công việc của hắn chính là chiếu cố cô, bảo vệ cô, nếu như cô xảy ra điều gì ngoài ý muốn, hắn cảm thấy khó khăn từ sai lầm kia.

Lao ra tòa nhà đi tới đường tắt không có một bóng người, hắn theo trực giác hướng bên phải chạy, nóng lòng muốn đuổi theo tìm cô.

Không có, cô ấy không có ở trong chợ!

Mắt luôn luôn nghiêm túc xuất hiện gấp gáp, hắn nóng lòng tìm bóng dáng của cô ở chung quanh, phố lớn ngõ nhỏ đi qua đi lại, lại thủy chung không có phát hiện tung tích của cô.

Cô ấy rốt cuộc đi nơi nào?

Ngay lúc hắn khổ sở không đối sách, lơ đãng thấy một chỗ cà phê ngoài trời, nhìn thấy bóng dáng quen thuộc. Hắn giật mình sững sốt tại nguyên chỗ, thật lâu nói không ra lời.

Một cô gái mỹ lệ Đông Phương mang theo cười ngọt ngào mặc tạp dề, cười hỏi thăm khách hàng muốn dùng chút gì, cũng ở thực đơn ghi nhớ món ăn mà khách hàng kêu, sau đó xoay người trở lại trong quầy cà phê.

Năm phút đồng hồ sau, cô cẩn thận cầm khay bày đầy cà phê cùng món ăn, duy trì nụ cười trên mặt nhất nhất đem cà phê gửi cho những khách nhân ngồi ở cà phê ngoài trời.

Một thiên kim đại tiểu thư từ nhỏ không có nâng lên một vật nặng gì, làm sao người có địa vị cao lại đầu hàng nhân nhượng trước người có địa vị thấp mà chạy đến nơi đây phục vụ hầu hạ người khác?

Nhìn dung nhan mỹ lệ của cô kia mở ra nụ cười, tim của hắn nhất thời thành một quả bóng.

Cho nên cô liều mạng như vậy, không muốn nói cho hắn biết kinh tế của cô có khó khăn, càng thêm cô mạnh mẽ, cô không muốn mang đến phiền phức cho hắn.

Nhưng mà cô làm như vậy, đã mang cho hắn phiền phức rất lớn.

Hắn đến bây giờ mới hiểu được, hắn vẫn dừng lại ở ấn tượng trước kia đối với cô, còn chưa có chân chính chịu mở trái tim ra đi thử gặp cô.

“Tiên sinh, xin đừng như vậy!” Âm thanh mềm giòn dễ vỡ xin khoan dung kéo suy nghĩ của Trí Đặc như đi vào cõi thần tiên về, hắn định thần nhìn lại, nhanh chóng thấy cảnh tượng trước mắt giận đến sắp phát cuồng.

“Sờ một cái có quan hệ gì.” Người đàn ông trung niên khinh bạc nhân cơ hội sờ soạng khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại của Thiên Thiên, giống như con mèo trộm thịt sống tựa như cúi đầu cười trộm. “Anh ở chỗ này chờ em tan việc, anh mời em ăn cơm tối.” Vừa nói, móng vuốt sói bên cạnh không khách khí đánh lên cái mõng của cô.

Cô thét lên né tránh, cổ tay bắt đắc dĩ bị hắn cầm, mà khí lực của cô quá nhỏ, thủy chung không cách nào tránh thoát.

Đang ở Thiên Quân Nhất Phát Chi Tế (ngàn cân treo sợi tóc), một bàn tay trắng kiện ngăn trở cái bàn tay kia của An Lộc Sơn, đem tay nắm chắc, kéo rời vị trí ghế.

“Trí Đặc!” Cô kinh ngạc thấp giọng hô, nhìn thấy trên mặt hắn trước nay chưa có xuất hiện khí khắc nghiệt thì tâm không khỏi trầm xuống.

Hắn tức giận! Thiên Thiên nhất thời tay chân luống cuống mà không biết tay muốn hướng kia lắc lư.

Oh, len lén đi làm bị hắn thấy coi như xong, càng hồng bét chính là cô bị quấy nhiễu tình dục cũng bị hắn thấy, sắc mặt hắn lại khó coi như vậy. Lần này cô chết chắc, coi như giả bộ ngu cũng sẽ không có kết quả tốt.

“Hắn dùng một cái tay kia sờ mặt của cô? Một cái tay kia cầm tay của cô? Một cái tay kia muốn sờ cái mõng cô?” Hắn mặt âm trầm hỏi.

“Em. Em không nhớ rõ!” Mắt thấy người vậy xem càng ngày càng nhiều, Thiên Thiên không muốn đem chuyện nháo lớn, cho nên nói lung tung một trận.

“Rất tốt, đó chính là hai cái tay đều có phần.” Trí Đặc gật đầu một cái, hai tay vừa thu lại, người đàn ông kêu thê lương thảm thiết cùng khớp xương chia lìa tiếng “Két” đồng thời vang lên.

Sắc mặt cô trắng bệch nhìn hành động dã man của hắn, hắn. Như thế này mà dễ dàng để ột người ngoại quốc cao lớn trật khớp hai tay, hắn. Hắn thật là khủng khiếp!

“Đáng chết! Mày đối với tao như thế này.” Người đàn ông trung niên vừa kêu thảm thiết, vừa găm thét, tàn bạo nhìn chăm chăm về mặt tối tăm của Trí Đặc.

Ách. Người đàn ông bị hắn lạnh lẽo mà tàn nhẫn dọa cho sợ đến có chút lui bước, nhưng hắn ta rất nhanh tự nói với mình, người đàn ông Đông Phương cao lớn trước mắt này, chẳng qua là bề ngoài đẹp mắt mà thôi! Không đáng kể chút nào.

Vì tranh giành một chút, người đàn ông ném đi lời nói độc ác, “Chúng ta đi, chờ xem!” Không chiếm được tiểu mỹ nhân Đông Phương xinh đẹp khiến cho tâm tình của hắn ta ác liệt vô cùng, trước khi đi trước hắn phun nước miếng.

Sau khi người đàn ông trung niên rời đi, Trí Đặc liền đem tầm mắt chuyển sang Thiên Thiên cúi đầu.

“Cô nói có chuyện, chính là tới nơi này?” Hắn ẩn nhẫn tức giận, lấy giọng nói lạnh nhạt hỏi.

Cô ở lại Luân Đôn chính là vì muốn đi làm kiếm lộ phí đi, mà lại bắt đầu ngày thứ nhất làm việc liền bị quấy rầy, đầu óc cô có vấn đề sao? Bất quá để cuộc sống được thoải mái, hết lần này tới lần khác muốn tới nơi này khổ thân, hại hắn một lòng bất ổn.

Mới vừa rồi nhìn thấy cô bị sỉ nhục hấn liền hỏa khí lên tới, đơn giản không cách nào tưởng tượng, nếu như hấn muốn một bước ra ngoài tìm cô, sẽ phát sinh cái dạng chuyện gì, nghĩ tới đây tâm tình của hấn cũng không tốt!

“Em.” Thiên Thiên tay nhỏ bé xoắn tạp dề, ấp úng mà không biết phải trả lời thế nào.

“Tại sao gạt tôi?” Đây là hấn một chút cũng không thể chịu được.

“Bởi vì. Em không biết phải nói cho anh thế nào a, hơn nữa coi như em nói cho anh, anh nhất định sẽ phản đối em ra ngoài đi làm.” Cô chính là muốn tránh khỏi tình huống như thế, mới không có nói cho hấn biết, chẳng qua là không nghĩ tới mới ngày thứ nhất liền sự việc đã bại lộ.

Không sai, hấn là tuyệt đối đối đối với sẽ phản đối cô ra ngoài đi làm.

Không biết tại sao, hấn chính là nhận định cô không thích hợp, chuyện đi làm kiếm tiền như vậy không phải là cô phải làm, chuyện duy nhất cô nên làm chính là đợi ở nhà, ngoan ngoãn chờ hấn trở lại.

Đợi chút, hấn đang suy nghĩ gì? Ngoan ngoãn chờ hấn trở lại? !

Trí Đặc hoảng sợ nhìn cô, không thể tin được trong tiềm thức suy nghĩ của hấn.

“Chính là nó!” Một tiếng hô đàn ông thô khan phá vỡ suy nghĩ giữa hai người, toàn thân hấn đề phòng, đem Thiên Thiên bảo hộ ở phía sau, cảnh giác nhìn hai người bọn họ bị đoàn đàn ông vạm vỡ vây quanh.

Nguyên lai là người đàn ông trung niên mới vừa rồi giả trò đối với Thiên Thiên không có cam lòng, tìm trợ thủ để giáo huấn Trí Đặc quá mức phách lối.

“Cô đi vào trong quán cà phê đi, đem cửa khóa lại, tôi không có bảo cô không được phép ra ngoài.” Hấn thấp giọng giao phó, lấy giọng nói không cho phép cô phản bác.

Cô biết tình huống bây giờ vô cùng nguy hiểm, cũng không dám ở lúc này để cho hấn phân tâm, ngoan ngoãn đi vào bên trong quán cà phê, đóng cửa lại, cách cửa sổ thủy tinh nhìn hấn.

Bên trong quán Cà phê sòng người đã sớm chật ních xem cuộc vui, ngay cả lão bản cũng hăng hái bùng bùng nằm ở trước cửa sổ thủy tinh, chờ nhìn toàn bộ vai vớ phụ sắp trình diễn.

Một cái ghế đột nhiên hướng Trí Đặc bay đến, hấn vừa nhắc chân dài, dễ dàng hóa giải chiêu bước tiểu nhân này.

Những người này thật chọc đến lòng của hấn!

Hấn bị hành động Thiên Thiên hoàn toàn không biện pháp dự liệu mà kích động muốn đại hồng đại khiêu, những người này lại họa vô đơn chí. Ngoắc ngoắc ngón tay, hấn dù bận vẫn ung dung khiêu khích hướng mười mấy tên đàn ông cường tráng vây quanh hấn.

Có người muốn làm bao cát thịt rồi, rất tốt! Hấn sẽ đánh cho bọn họ răng rơi đầy đất.

Bọn đàn ông cường tráng không chịu nổi khiêu khích thấy bộ dáng hấn xem thường người kia, nhất thời lửa giận công tâm rồi rút xông lên.

Hấn một quyền đánh bay bọn đàn ông cường tráng trước hết đến gần hấn, đánh cho đối phương máu mũi chảy ròng.

Những người khác thấy hấn nhìn như vô lực lại sức lực quả đấm mười phần hung ác, bất giác sửng sốt, có chút e sợ lui, nhưng ỷ vào người đông thể mạnh, vẫn cùng nhau xông về Trí Đặc thể lực đơn bạc ——

5. Chương 5

“Tôi thật không hiểu nổi trong đầu cô ấy chứa những thứ gì?” Giọng người đàn ông cố giữ vững tĩnh táo không khống chế được tâm tình kích động, ngữ điệu vốn là vững vàng mà giọng lại phát run sai nhịp.

Đầu bên kia điện thoại truyền đến cười trộm ha ha trầm thấp, nghe được chuyện đầu điện thoại bên kia lòng người vui vẻ.

“Trí Đạt, đây là lần đầu tiên mình nghe được cậu dùng loại khẩu khí này nói chuyện.”

Nửa đêm bị điện thoại đánh thức thần sắc Phạm Đế Tư có chút lộ ra không kiên nhẫn, đang ngủ ngon bị quấy rầy mà tức giận sau khi nghe giọng nói của hắn tựa như oán trách mà chuyển thành thú vị.

Có ý tứ!

Thiên Thiên có tài đức gì, lại đem Trí Đạt khờ khan bất động tức thành cái bộ dáng này? Không hổ là biểu muội Phạm Đế Tư hắn thương yêu nhất, có tiền đồ.

“Có thể thấy được Thiên Thiên thật sự đem cậu cho chọc giận, phải không?” Phạm Đế Tư cảm thấy thú vị hỏi.

Hắn đem vấn đề này hỏi đến Trí Đạt.

Ông nói đầu kia không có hồi âm, Phạm Đế Tư biết hắn cười giỡn đã quá mức, Trí Đạt trung thực không có trả lời.

Ai! Loại cá tính này của hắn tại sao có thể chống đỡ được Thiên Thiên quỷ quái đây? Đừng bảo là Trí Đạt, có lúc ngay cả chính hắn cũng không biết trong đầu Thiên Thiên đang suy nghĩ gì, thường thường sẽ có phát biểu ngôn luận ra ngoài ý người, giống như lúc này kế hoạch đến Anh quốc của cô tự mình du lịch, hành trình đặc sắc kia khiến cho cả nhà lo lắng phải thất thượng bát hạ, rối rít ngăn cản cô một cô gái mạo hiểm.

Bất quá cô lại vô cùng kiên trì, còn nói coi như bọn họ không đáp ứng cô cũng sẽ đi, cộng thêm Lục Nhi lại đang kích động bên tai hắn, hắn mới mọi cách không tình nguyện mà đem Trí Đạt chuyển sang bên người khác.

Không nghĩ tới bọn họ mới đến Anh quốc không quá ba ngày, liền xảy ra nhiều chuyện lý thú như vậy a! Không tệ không tệ, không hổ là Thiên Thiên, thật đáng tiếc thành thật mà nói, hắn thật đúng là muốn nhìn một chút bộ dáng Trí Đạt biến sắc mặt đây.

“Tôi cảm thấy phải, tiếp tục đợi ở chỗ này không phải là biện pháp.” Trí Đạt kiên định nói.

Tiếp tục như vậy nữa, hắn nhất định sẽ nổi điên.

Đường đường một thiên kim đại tiểu thư, lại vì kiếm tiền mà bị người ta sờ sảng, đây mà biết, thế nhưng để mất lệ đi đối phó hắn, vẫn hơn là hắn thế nhưng ăn cô một bộ này!

Vì cô mà đánh cuộc chiến này, hắn lấy một địch mười, thành công khiến cho người đàn ông trung niên trước muốn trả thù cấp cái đuôi chạy trốn, khi hắn nộ khí đằng đằng mà đi đến trước mặt cô —— thật ra thì nói nộ khí đằng đằng chỉ là tâm tình của hắn, hắn hiển lộ với bên ngoài là thái độ vẫn nghiêm túc như vậy, bất cầu ngôn tiểu lại lạnh như băng .

Hắn vừa mở miệng không phải là lời an ủi cô, mà là yêu cầu cô lập tức trở về nhà, không cho phép đánh đi làm nữa.

Tiếp theo, ánh mắt của cô nháy mắt, nước mắt liền rơi xuống, khách trong quán cà phê vây xem thấy ai cũng ném lấy cái nhìn chằm chằm khiển trách.

Kết quả, hắn lại biến thành người xấu!

Hắn kèm chế tính khí mà nói cho cô biết, không cần vì chuyện tiền mà phiền não, những thứ này hắn có thể nghĩ biện pháp, nhưng cô nghe lại khóc đến hung hơn, còn nói như vậy liền mất đi mục đích cô tới Anh quốc.

Con mẹ nó, hắn thật muốn mắng thô tục, hắn cư nhiên bởi vì lý do nát này cùng cô thỏa hiệp, để cho cô tiếp tục ở trong quán cà phê đi làm.

“Cậu nghĩ sớm kết thúc hành trình trở về Đài Loan?” Phạm Đế Tư nâng lông mày, buồn cười hỏi. “Thiên Thiên chắc là sẽ không chịu, cùng cô ấy chung đụng ba ngày, cậu cũng biết tính tình của cô ấy ra sao.”

Hắn biết, cho nên mới gọi điện thoại cho Phạm Đế Tư, lời nói của hắn ở Phạm gia luôn luôn có sức ảnh hưởng, hắn tin tưởng chỉ cần hắn mở miệng, cô ấy nhất định sẽ ngoan ngoãn nghe lời trở về Đài Loan, đừng ở Anh quốc tìm phiền toái cho hắn.

“Đó là ngài không biết hôm nay xảy ra chuyện gì.”

“A? Có cái gì vui chuyện sao? Nói nghe một chút.” Phạm Đế Tư hăng hái xoi mói, rất có tâm tình mà nghe hắn nói chuyện xưa.

Trí Đạt đem chuyện phát sinh ở quán cà phê từ đầu cũng đuôi nói một lần, bao gồm Thiên Thiên bị một người kia quấy rầy, mà hắn vì Thiên Thiên đánh nhau một chút, hắn là mang theo hơi hợt trước đây.

“Oh, bị người cầm tay nhỏ bé? Mặt cũng bị sờ soạng?” Phạm Đế Tư giọng nói êm ái mà tái diễn. “Mà cậu vô cùng tức giận.”

“Không sai.” Trí Đạt thành thực trả lời.

“Cậu giáo huấn đối phương?”

“Đúng vậy.”

“Kia rất tốt a.” Phạm Đế Tư khen nói. “Mình tin tưởng cậu sẽ chiều cổ Thiên Thiên thật tốt, các người ở Anh quốc cũng có thể đợi đến hai tháng sau.”

“Thiếu gia!”

Trí Đạt tức giận kêu. “Tiếp tục như vậy, Thiên Thiên tiểu thư rất có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn.”

“Mình dĩ nhiên biết là luôn phát sinh ngoài ý muốn, bất quá đây cũng là nguyên nhân cho cậu ở bên người cô ấy, không phải sao?”

Phạm Đế Tư khẽ cười. “Bằng thân thủ của cậu, mình nghĩ giải quyết mấy người cao lớn hắn không phải là vấn đề.”

Trí Đạt thân thủ rất cao, Judo, kiếm đạo, vật lộn tự do cùng Thái Cực quyền, hắn đều là cao thủ, bảo vệ Thiên Thiên có thừa, hắn thường thường nói giỡn cùng Trí Đạt, nói ngày nào đó hắn không muốn làm tổng quản, có thể suy tính đổi nghề làm cận vệ.

“Thiếu gia, không thể nói như vậy, chuyện luôn có vạn nhất.”

“Ai! Trí Đạt, cậu nghĩ tránh Thiên Thiên có thể nói rõ, không cần chuyển hướng xóa sạch như vậy.” Phạm Đế Tư không chịu được ngứa mắt lên trời cười to.

Thiên Thiên rốt cuộc là dùng phương pháp gì đem bức Trí Đạt đến loại trình độ này? Thật là quá thần!

“Thiếu gia. . . .” Trí Đạt nhú mày, hắn tâm tình nói đùa một chút cũng không có.

“Thế nào? Chuyện Thiên Thiên thích cậu khiến cho cậu bị đả kích quá lớn?”

“Thiếu gia, tại sao người. . . .” Trí Đạt hoài nghi thiếu gia nhà hắn có thuật độc tâm.

“A, hỏi tại sao mình biết phải không? Cậu sẽ phải đi hỏi Thiên Thiên rồi, không nên mỗi khi trở lại nhà tới ánh mắt cũng len lén liếc cậu, còn có, cậu nói cho cô ấy biết, cô gái phải kín đáo một chút mới đáng yêu.” Phạm Đế Tư sau khi nói xong tiếng cười thật to, cười đến ngay cả nước mắt cũng chảy ra.

“Thiếu gia, tôi không muốn tổn thương Thiên Thiên tiểu thư, nhưng chuyện tình cảm không thể miễn cưỡng.”

“Miễn cưỡng? !”

Phạm Đế Tư khoa trương nâng cao âm lượng. “Trí Đạt, cái này miễn cưỡng hay không miễn cưỡng, cậu sẽ phải để tay lên ngực tự hỏi.”

“Lời này nói thế nào?” Hắn không hiểu nhú mày.

“Hỏi cậu a, tại sao Thiên Thiên bị ăn đậu hủ cậu lại tức giận như vậy? Cô ấy là người thế nào với cậu?” Phạm Đế Tư gây sự hỏi.

“Tôi.”

Trí Đạt bị hỏi đến, hắn cho tới bây giờ không muốn nghĩ, tại sao khi hắn nhìn thấy một màn kia thì hắn sẽ giận đến muốn giết người?

“Còn có, chức trách của cậu chẳng qua là bảo vệ Thiên Thiên, chiếu cố Thiên Thiên, về phần chuyện cô ấy muốn làm công kiếm lộ phí này, cũng không ở trong phạm vi chức trách của cậu!” Phạm Đế Tư nói trúng tim đen chỉ ra mâu thuẫn của hắn. “Chẳng lẽ nói, cậu là đau lòng vì Thiên Thiên đi làm kiếm tiền? A, cậu đây phải tự mình cân nhắc cậu miễn cưỡng hay không miễn cưỡng đi!”

“Thiếu gia, chuyện này không ổn.” Coi như thiếu gia yêu mến hắn mà nói nhiều như vậy, hắn vẫn kiên trì chủ kiến của mình.

“Được rồi, cậu đã kiên trì như vậy, mình cho cậu thời gian một tuần lễ, nếu như sau một tuần lễ, cậu vẫn kiên trì giữa cậu cùng Thiên Thiên rất miễn cưỡng, như vậy tôi liền tự mình đi đưa cô ấy trở lại.” Phạm Đế Tư nụ cười giả tạo nói. “Hơn nữa, mình sẽ làm cho cậu từ đó không có băn khoăn, đem Thiên Thiên đưa đến chỗ mà cậu không thấy.”

“Còn muốn một tuần lễ?” Trí Đạt hiển nhiên rất không hài lòng kết quả này.

“A, mình biết cậu rất không muốn chờ đợi, bất quá cậu cũng nên cho Thiên Thiên một cơ hội.”

“Thiếu gia, vì an nguy Thiên Thiên tiểu thư mà suy nghĩ, còn là xin ngài nhanh chóng tới đón cô ấy trở về Đài Loan đi.”

Trí Đạt không dám có suy nghĩ nữa, hắn bây giờ chỉ muốn cùng cô giữ một khoảng cách, nếu không tiếp tục như vậy nữa, khó bảo toàn hắn sẽ không nổi điên.

“Một tuần lễ sau rồi hãy nói, mình muốn ngủ.” Phạm Đế Tư không cho hắn bất kỳ chỗ hờ nào để nói chuyện nữa, nói xong liền lập tức cúp điện thoại.

Nhìn chằm chằm âm thanh phát ra đơ đơ, Trí Đạt không thể tin được thiếu gia thế nhưng cúp điện thoại của hắn.

Thôi đi, ai —— Trí Đạt đột nhiên thở dài thật sâu.

Liền một tuần lễ, hắn liền nhả một tuần lễ này, sau đó, hắn có thể cùng cô ấy từ đó cả đời không qua lại với nhau.

Liền một tuần lễ này mà thôi, nhịn một chút sẽ trôi qua thôi.

Kể từ sau ngày tổ tình kinh hoảng đó thoáng nhìn nụ cười của hắn, Thiên Thiên liền bị nụ cười hắn làm ê phải vắng đầu so long phượng sừng lân đã chuyển sang thừa thốt.

Cho nên, cố gắng chọc hắn cười là mục tiêu kế tiếp của cô, chẳng qua là hiệu quả đều không rõ ràng, mặc cho cô sử dụng tất cả vốn liếng, khéo miệng hắn chính là không muốn nâng lên.

Chẳng qua nếu cô liền buông tha như vậy, như vậy cô cũng không gọi Dương Thiên Thiên .

“Anh cũng rất keo kiệt!”

Thiên Thiên gắt giọng. “Người ta liều mạng trêu chọc anh, anh cười một cái làm cho người ta nhìn thì như thế nào?”

“Tại sao phải cười?” Hắn rất nghiêm chỉnh hỏi.

“Anh. Ông trời của tôi! Em nói nhiều như vậy lúc đi làm phát sinh chuyện lý thú, anh một chút buồn cười xung động cũng không có sao?” Thiên Thiên không khỏi thất bại rũ bả vai xuống.

“Tôi không hiểu vậy thì có cái gì buồn cười.”

Hắn vốn trả lời qua loa, vẻ mặt trên mặt giống như là hồ dán rất chắc chắn, một chút đường cong nhu hòa cũng không có.

Thiên Thiên vận khí rất tốt, bắt đầu ngày làm việc thứ nhất liền trình diễn toàn vai võ phụ, lão bản chẳng những không có tức giận, càng không yêu cầu bồi thường, còn để cho cô tiếp tục đi làm tại quán cà phê, cô cảm động muốn chết, quả nhiên nhân gian khắp nơi có ân tình, cô gặp được người tốt.

Bất quá ý định của lão bản đối với quán cà phê, Trí Đạt không có ngây thơ như vậy cho là lão bản là người tốt.

Nếu như hần nhớ không lầm, quán cà phê kia kể từ khi Thiên Thiên bắt đầu đi làm tới nay, buôn bán càng ngày càng tốt hơn, trong tiệm trước kia rất ít đầy ngập khách, hiện tại thỉnh thoảng bị một đám đàn ông có dụng ý khác chiếm hết.

Mà chỉ cần Thiên Thiên đi tới bên cạnh khách hỏi một câu, “Xin hỏi muốn thêm chén hoặc ăn thêm chút gì nữa không?” Chín mươi chín phần trăm bọn đàn ông sẽ ngoan ngoãn nghe lời chọn món ăn, tình hình như thế lão bản làm sao sẽ cùng cô so đo nữa đây?

Nếu không phải là hần thay cô đánh một trận quá nổi danh, nếu không, sợ cô không mỗi ngày khóc trở về mới có quý.

Mỗi chỗ đều có sắc lang, không phải là đối quốc gia, bọn sắc lang sẵn sàng sẽ trở nên tương đối có phong cách.

“Vậy anh cũng không cảm thấy bộ dạng em đùa giỡn rất khả ái sao?” Thiên Thiên phồng má hỏi, bộ dáng cô tức giận khả ái muốn chết, nhưng nhìn ở đáy mắt Trí Đạt cũng là không gọn sóng.

“Biểu tiểu thư, bữa ăn tối có hợp khẩu vị cô không? Có hay không cần cải tiến chút phương pháp?” Trí Đạt đáp sang chuyện khác.

Thiên Thiên bị đầu óc của hần làm cho giận đến phát run.

“Đã nói với anh bao nhiêu lần, Thiên Thiên, gọi em Thiên Thiên!” Cô không thích nghe hần kêu cô biểu tiểu thư, Thiên Thiên tiểu thư, khiến cho cô cảm thấy giữa bọn họ có một khoảng cách không vượt qua nổi, cô muốn đi tới thế giới của hần, nhưng mà hần vẫn đem cô khước từ bên ngoài.

“Lẽ nghi là một gã quân gia xứng đáng được giáo dục.”

Hần đứng đắn mà trả lời.

“Ở trong mắt em anh không phải là quân gia à! Không cần làm một bộ dạng này cùng em chung đụng, em không phải là Đế Tư ca ca.” Cô có lời gì nói thẳng, trong giọng nói tràn đầy quan tâm đối với hần.

Đối mặt cô bày tỏ không hề cất giữ, Trí Đạt không khỏi cau mày.

Đây không phải là hần nên tiếp nhận tình cảm, trước khi tới Anh quốc phụ thân ghé vào lỗ tai hần nhắc nhở lời của ông vẫn còn ở tai, hần còn nhớ rõ câu trả lời của hần —— hần không có một chút suy nghĩ nào.

Tại sao có thể một chuyến Anh quốc được, hần liền không tuân theo lời hứa của hần? Bọn họ cũng mới chung đụng chưa tới mấy ngày, hần thậm chí còn không biết cô, tại sao có thể cứ như vậy luân hãm.

“Lẽ không thể bỏ.” Câu trả lời của hần như cũ lãnh mạc.

“Anh chính là không đem em thành một cô gái bình thường được rồi.” Thiên Thiên khổ sở đỏ hốc mắt.

“Nếu như em hôm nay không phải là biểu muội Phạm Đế Tư, không phải là thiên kim tiểu thư, anh có phải sẽ tiếp nhận em hay không?” Cô lâu nay cũng nhận thấy được tâm tư của hần, nhà của cô bối cảnh hùng hậu, mà hần cũng không phải là người trèo cao, đối mặt với bày tỏ của cô hần dĩ nhiên sẽ tị hiềm.

Vậy mà, đối với vấn đề cô nói ra, Trí Đạt lựa chọn trầm mặc mà chống đỡ.

Hần không trả lời, chính là chấp nhận! Thiên Thiên đời này là lần đầu tiên thông hận xuất thân của mình, nhà của cô bối cảnh thế nhưng lại làm cho Trí Đạt không thể tiếp nhận lý do của cô.

“Sanh ở Dương gia không phải là em có thể lựa chọn, em yêu người nhà em, không thể bỏ cha mẹ của em, nhưng mà tại sao anh. Em cũng không để ý, tại sao anh lại không chịu tiếp nhận em?”

Cô mệt quá, thật là khổ sở, hần luôn là đem cô nhét vào phía sau, chưa bao giờ nhìn cô một đường lão đạo có nhiều khổ cực.

Cô từ nhỏ được nuông chiều lớn lên là sự thật, nhưng cô nguyện ý chịu khổ a! Tại sao cô đến Anh quốc đi làm, chính là không muốn làm đóa hoa trong nhà ấm, cô muốn nói cho hần biết, cô có thể bồi hần cùng nhau chịu khổ .

Đạo lý đơn giản như vậy, tại sao hần cự tuyệt tiếp nhận?

Thiên Thiên yên lặng rơi lệ.

Nhìn thấy nước mắt của cô, Trí Đạc khẽ run lên.

Hần không có biện pháp chống đỡ chính là nước mắt của cô, mỗi khi trở về thấy cô rơi lệ đầu óc của hần sẽ mất đi tác dụng, ngay cả lời nói cũng sẽ không nói.

“Đừng khóc.”

Hần lúng túng an ủi, muốn khẽ vuốt trên đầu vai cô bàn tay dừng tại giữa không trung, đổi thành cầm tờ giấy lau cho cô, sau đó yên lặng lui ra, đem bên trong phòng để lại cho cô, một mình đi ra cửa hóng mát một chút.

Nhìn cửa khép lại, Thiên Thiên nước mắt khắc chế không được mà rơi xuống.

Thấy cô khóc, hần ngay cả đôi câu an ủi cũng không có, cũng không có đau lòng đem cô ôm vào trong ngực, hần căn bản cũng không thích cô mà!

Cô cầm giấy lau, một đường thút thít đi tới bên cạnh giường hai người duy nhất trong phòng, cầm lên cái túi, lấy điện thoại di động ra sau khi đến Anh quốc đã không mở ra, sau khi mở máy gọi điện thoại trở về Đài Loan.

“Thế nào, đi cầu cứu rồi?” Phạm Đế Tư vừa nhìn điện tới biểu hiện biết là cô, mở miệng liền không nhịn được nhạo báng.

“Em không muốn tìm anh nữa!” Thiên Thiên giọng mũi nồng đậm nói, “Em muốn tìm Lục Nhi.”

“Em đang khóc?”

Phạm Đế Tư rõ ràng nghe được cô đang nức nở. “Trí Đạc đâu? Kêu hần cho anh !” Hần nộ khí đằng đằng mà hằm hừ.

“Em muốn tìm Lục Nhi , rõ.” Nghe được tên Trí Đạc cô liền không nhịn được khóc lên tiếng.

“Thiên, cậu làm sao vậy?”

Ở bên kia Lục Nhi kịp thời đoạt lại điện thoại trên tay vị hôn phu đàn, liếc hần một cái, cầm điện thoại di động, trốn vào trong phòng lặng lẽ nói, thuận đường đem cửa khóa lại, không để cho Phạm Đế Tư quấy rầy.

“Lục Nhi, mình thật là khổ sở.”

Thiên Thiên hít mũi một cái, đáng thương nói: “Mình thật là rất kém cỏi phải không? Tại sao hần không chấp nhận mình?”

“Ai không tiếp nhận cậu?” Lục Nhi nghe được một đầu đầy sương.“Thiên, cậu có người trong lòng a, người nào a? Tại sao mình cũng không biết.”

“Chính là Khâu Trí Đạc!”

Thiên Thiên tình ý sâu xa phun ra cái tên hành hạ cô không dứt này. “Mình từ nhỏ liền thích hần, thật thích, thật thích.”

Nghe tiếng lòng Thiên Thiên, Lục Nhi này đầu một hồi trầm mặc.

Khó trách cô luôn bắt được Thiên Thiên nhìn lên Trí Đạc, nguyên lai là một sự việc như vậy, cô bỗng thấy quá trễ, sớm nên phát hiện mới phải.

“Thiên. Chuyện này, mình nghĩ người trong lòng cậu, cũng không tốt lắm.” Lục Nhi bằng lương tâm nói.” Trí Đạc là một trợ thủ tốt, quản gia tốt, nhưng lại không thấy được là một tình nhân tốt, hẳn ý thức trách nhiệm quá nặng, đối với Phạm gia hẳn có cố ý thức trách nhiệm bất trị.” Lục Nhi không hỏi cô làm sao lại thích Trí Đạc, bạn tốt chính là như vậy, không có cần thiết chuyện gì cũng đánh vỡ hỏi đến cùng.

“Mình chính là thích điểm này ở hẳn a.”

Thiên Thiên lại hít mũi một cái.“Lục Nhi, tại sao mình đã bày tỏ rõ ràng như vậy, hẳn còn không nhúc nhích?”

“Thiên, chuyện tình cảm không thể miễn cưỡng, nếu như hẳn không thương cậu lại tiếp nhận cậu, tình cảm như vậy cậu muốn sao? Như vậy cậu sẽ hạnh phúc sao?” Lục Nhi tương đối lý tính, đứng ở lập trường trung lập cho cô đề nghị.

“Nhưng mà hẳn cũng chưa từng có cự tuyệt ngay mặt mình.” Thiên Thiên khổ não nói.“Hắn luôn luôn lấy thân phận giữa bọn mình mà cự tuyệt mình, mình không có cách nào tiếp nhận một bộ lễ nghi đạo lý gì không thể bỏ, chúng ta cũng không phải là sống ở cổ đại, hiện tại cũng thế kỷ hai mươi mốt!”

Lục Nhi có thể thấy được Trí Đạc giống như tiểu lão đầu, bộ dáng dùng sắc mặt nghiêm túc kia nói ra bốn chữ “Lễ không thể bỏ” này.

“Ừ, Thiên, mình có thể thử hỏi cậu sau khi đến Anh quốc đã làm gì không.” Lục Nhi trái lo phải nghĩ, cảm thấy chuyện có kỳ hoặc, tính toán từ cuộc sống của bọn họ lẫn nhau mà nói bóng nói gió.

“Mình đang đi làm.”

“Cái gì? !” Lục Nhi kêu lên.“Cậu đi làm? ! Mình nghe lầm rồi đi!”

Theo cô biết về Thiên Thiên, các bạn học sau khi tan lớp vội vàng đi làm hoặc dạy kèm tại nhà thì Đại tiểu thư cô ấy được tài xế đưa đón về nhà .

Nghe Thiên Thiên nói qua, cô từ nhỏ đến lớn chưa từng làm việc, nguyên nhân là mẹ của cô không cho phép, nói là sợ cô bị người ta để mắt tới mà bắt cóc, nhưng cô vẫn rất hâm mộ cuộc sống các bạn học được đi làm.

“Thật a, mình đi làm ở trong một quán cà phê a, mình rất ngốc, đi làm ngày thứ nhất cái gì cũng không hiểu, phá vỡ rất nhiều chén cà phê, hơn nữa còn bị quấy nhiễu tình dục, Trí Đạc vì bảo vệ mình cùng lưu manh địa phương đánh một trận, đem bàn ghế cà phê ngồi ngoài trời cũng đánh hỏng rồi, nhưng mà lão bản là người rất tốt, không có yêu cầu mình bồi thường, hôm nay trả tiền thưởng ỉnh a!” Thiên Thiên nói xong hưng phấn, Lục Nhi còn lại là nghe được mà há hốc mồm cứng lưỡi.

Ông trời! Thiên Thiên tự mình du lịch có thể hay không có chút quá kích thích? Đi làm, bị quấy nhiễu tình dục, đánh nhau. Má ơi!

“Tại sao cậu lại đi làm?” Lục Nhi nghi ngờ hỏi.

“Mình không phải đã nói rồi sao? Muốn dùng sáu ngàn bảng Anh sống ở Anh quốc, không đủ dùng sẽ phải đi làm.”

“Kia kỳ quái, cậu vừa tới Anh quốc, tiền trên tay cũng còn đủ, tại sao cậu phải gấp đi làm như vậy?” Lục Nhi xem qua, tiền trên tay cô đủ cho hai người bọn họ chơi đến hai tuần lễ sau mới đi làm, thế nào mới đi không tới một tuần lễ, Thiên Thiên đã đến quán cà phê rửa chén đĩa rồi?

“Bởi vì. Bởi vì Trí Đạc không có quần áo thoải mái cùng giày nha, cả ngày đều mặc tây trang, giày da, cũng rất không thoải mái!”

“A, thì ra là cậu giúp đàn ông mua quần áo, cho nên sinh hoạt phí không đủ.” Lục Nhi nhạo báng.

“Lục Nhi!” Thiên Thiên bị chọc mà mặt đỏ hồng.

“Di! Vậy cậu đi làm, Trí Đạc không có phản đối sao?” Theo hẳn đối với Phạm gia có ý thức trách nhiệm, cũng sẽ không đáp ứng quyết định hoang đường này của cô mới phải.

“Đương nhiên là có a, ngày thứ nhất mình đi làm hẳn liền kêu mình không nên đi.”

“Tại sao?”

“Bởi vì quá nhiều tình dục a! bộ dạng hẩn thoát nhìn rất giận, còn nói với mình chuyện tiền bạc hẩn sẽ nghĩ biện pháp.” Thiên Thiên nói về tình hình lúc đó.

“Cá tính của Trí Đặc sẽ không khinh địch thỏa hiệp như vậy, Thiên, cậu dùng phương pháp gì để cho hẩn đáp ứng cậu tiếp tục đi làm?” Lục Nhi phát hiện cô thật là quá khinh thường nghị lực của Thiên Thiên.

“Mình nói với hẩn nếu để cho hẩn suy nghĩ biện pháp kiếm tiền, liền mất đi mục đích mình tới Anh quốc.”

“Cứ như vậy?” Lục Nhi không tin đơn giản như vậy sẽ khiến cho hẩn thỏa hiệp.

“Dĩ nhiên còn tăng thêm vài giọt nước mắt.” Thiên Thiên le lưỡi.

“A a a nha.” Lục Nhi một hồi kì quái.

“Uy! Phụ nữ có thai, cậu không cần gọi loạn, cẩn thận dạy hư cháu gái của mình.” Thiên Thiên nghe được Lục Nhi kêu mờ ám kia không có khí chất lập tức trách cứ.

“Làm sao cậu xác định bé con kia trong bụng mình nhất định là con gái?” Lục Nhi buồn cười hỏi.

“Bởi vì mình muốn nó là con gái a! Con gái mới chơi đùa được.” Thiên Thiên hùng hồn nói.

“Làm sao cậu cùng A Đế một dạng?” Chồng đàn của cô cũng muốn cô sinh một bé gái để cưng, còn là con gái tương đối khả ái, nếu như thai này cô sinh chính là con trai, như vậy bọn họ sẽ tiếp tục nữa, cố gắng nữa.

“Nói giỡn! Mình mua nhiều quần áo xinh đẹp như vậy cấp cho Bảo Bảo mặc, quần áo con gái mới nhiều, mới đáng yêu a!”

“Thế nào kéo đến chuyện này, Thiên, mình mới vừa kêu mờ ám là bởi vì a, ha ha! Mình phát hiện cậu không phải là không có hi vọng như vậy.” Lục Nhi ha ha cười thần bí.

“Nói thế nào?” Thiên Thiên không hiểu hỏi ngược lại.

“Tại sao cậu khóc nên hẩn đáp ứng để cho cậu tiếp tục đi làm? Trí Đặc là người dễ dàng mềm lòng như vậy sao?” Lục Nhi hỏi. “Cậu không phải là rất thích hẩn, rất hiểu hẩn sao? Thế nào không nghĩ tới điểm này.”

Được Lục Nhi nhắc tới như vậy, cô mới nhớ tới, cô đã từng thấy hẩn trách cứ qua một người hầu gái phạm sai lầm, con gái người ta cũng khóc, vẻ mặt của hẩn chính là một dạng hung ác, tiếp tục hung hăng mắng chửi người.

“Có thể. Bởi vì mình là Dương Thiên Thiên có liên quan.” Thiên Thiên không thể tin được cái loại khả năng đó, cộng thêm thái độ Trí Đặc đối với cô vô cùng nghiêm cẩn, cô không nản chí cũng khó khăn.

“Phải không?”

Lục Nhi cách nhìn cùng cô hoàn toàn ngược lại. “Trí Đặc thái độ đối A Đế cậu cũng biết, A Đế nói gì, Trí Đặc liền nghe cái đó, đúng không?”

“Ừ, mình biết.” Thiên Thiên ủ rũ thở dài.

Ở trong lòng hẩn, Đế Tư ca ca nói vĩnh viễn so bất luận kẻ nào có lực, thật buồn cười, cô lại muốn cùng biểu ca của mình ghen.

“Cậu cũng biết kể từ năm ngoái sau khi phát sinh sự kiện kia, bên cạnh A Đế cũng chưa có trợ thủ có thể giúp hẩn chia sẻ công việc.” Lục Nhi cố ý tránh nhắc tới sự kiện kia.

Cả đời của Phạm Đế Tư suông sẽ như vậy, lần đầu gặp phải bị phản bội, hãm hại, cũng tiến tới thúc đẩy hẩn và La Lục Nhi quen biết, tiến tới chuyện mến nhau.

“Khi đó Trí Đặc vừa tốt nghiệp từ lớp thạc sĩ, A Đế đem hẩn kéo đến bên cạnh thay hẩn làm việc, cậu nhất định không biết, đúng A Đế nói gì Trí Đặc nghe nấy, thời điểm đang đối mặt công việc sẽ có nhiều nghiêm túc, hẩn cũng không mù quáng theo, nhiều lần A Đế cùng hẩn làm như một dạng muốn đánh nhau.” Lục Nhi hưng phấn nói cho Thiên Thiên cô biết sự tình.

“Có thật không?” Thiên Thiên không thể tin được mà thấp giọng hô.

Cô cho là Trí Đạc đối với Đế Tư ca ca là sẽ không phát giận , thì ra là cô sai lầm rồi.

“Đương nhiên là thật a! Thiên, cậu nghĩ nha, ngay cả A Đế hần cũng không muốn tính toán rồi, tại sao cậu rơi vài giọt nước mắt hần liền thỏa hiệp? Điểm này cũng không giống hần.”

“Nhưng mà. Nhưng mà mình mới vừa khóc a!” Thiên Thiên bủi môi oán trách.“Hần nói cái gì cũng không nói liền chạy khỏi nhà, thái độ nào có giống như đối với mình có ý tứ.”

“Tin tưởng mình, Thiên, cậu có thể làm thí nghiệm.” Lục Nhi cười gian truyền thụ bí kíp.

“Thí nghiệm cái gì?” Thiên Thiên tò mò hỏi.

Bây giờ không có biện pháp, cô không thể làm gì khác hơn là là ngựa chết thì trước mắt thấy ngựa sống thì chọn, chỉ cần có thể bức ra tâm ý của Trí Đạc, chuyện gì cô cũng nguyện ý làm.

“Thiên, cậu bình thường rất khôn khéo, thế nào hiện tại lại dần vậy?” Lục Nhi than thở cô không có tuệ căn.

Thường xuyên lấy chuyện cười cô cùng Phạm Đế Tư để xem nhất người đó chính là cô ấy, còn thường nhạo báng làm cô muốn đào hố đất đem mình chôn, thế nào hiện tại một chút chuyện nhỏ như vậy cũng muốn cô dạy?

“Không cần cậu nói, mình cũng cảm thấy mình càng ngày càng dần .” Thiên Thiên thanh âm buồn bực nói.

Lục Nhi trợn mắt một cái, không nhịn được thở dài.

Khâu Trí Đạc rốt cuộc có khả năng gì, khiến Thiên Thiên mất hồn mất vía coi như xong, còn trở nên dần như vậy?

“Thiên, mình cho cậu mấy đề nghị, cậu suy nghĩ một chút có muốn dùng hay không.”

“Ừ.” Thiên Thiên kiên nhẫn nâng lỗ tai cẩn thận lắng nghe.

“Chính là a.” Lục Nhi bắt đầu chút chút lách cách cho bạn tốt những toan tính.

6. Chương 6

Thiên Thiên không có làm được sáu điều Lục Nhi nói cách thứ nhất sắc dụ, cô làm không được, cho nên không thể làm gì khác hơn là sử dụng chiêu thứ hai —— khổ nhục kế!

Để cho hần cảm động là cần phải mất đối mặt mình.

Cô vẫn cảm thấy chính mình sao mà quá âm hiểm, nhưng mà, ở thời điểm tranh thủ tình yêu quân tử có gì hữu dụng đâu?

Hôm nay cô đặc biệt năn nỉ lão bản để cho cô tan ca sớm, hôm nay sau khi lĩnh tiền công cùng tiền bo ngoài định mức, cô tính toán khoản tiền công này của một tuần lễ kiếm được, oa, chỉ cần cô tiếp tục cố gắng, không cần một tháng tiền của cô cũng đã đầy đủ hai người bọn họ đến nước Pháp chơi một chuyến.

Chuyện này đáng ăn mừng, cho nên cô mới tan ca sớm, đến chợ mua một chút món ăn, tính toán dựa theo tài nấu nướng tinh xảo của lão bản nướng quán cà phê dạy, xuống bếp nấu một bữa ăn tối thịnh soạn.

Về đến nhà, cô không nhìn thấy Trí Đạc ở trong phòng, cảm thấy ngoài ý muốn.

“Anh ấy không ở trong nhà, vậy anh ấy chạy đi nơi nào?” Thiên Thiên lúc này mới đột nhiên nhớ tới một chuyện quan trọng.“Bình thường mình đi làm, vậy anh ấy sẽ làm những gì cho hết thời gian a?”

Oh a! Lúc này cô mới phát hiện đại sự không ổn, chỉ lo đi làm kiếm lộ phí, cũng bỏ quên một mình hần sẽ nhàm chán.

Nhất thời, cảm giác áy náy nồng đậm tràn đầy trái tim, rửa rau, động tác xác thức ăn lộ vẻ ân cần hơn, nhưng bởi vì là lần đầu tiên vào phòng bếp, tổng không tránh được tay chân luống cuống.

Không bao lâu, tay của cô bị dao kéo áy đường tất cả lớn nhỏ, vết thương sâu cạn không đồng nhất.

Đợi đến cô làm hết rau xà lách đơn giản, tương Caesar và chiên xong thịt bò, dù chỉ một vài món ăn, cũng khiến hai bàn tay trắng noãn nhỏ bé chưa bao giờ làm qua công việc nặng gì dán đầy băng OK (băng cá nhân).

Trí Đặc vừa vào cửa đã nghe thấy trong phòng tràn ngập một mùi khét thức ăn, hần nhú mảy, tìm tới mùi khét trước bàn ăn.

“Đi? Anh trở lại.” Thiên Thiên vui mừng hướng hần cười. “Anh chạy đi nơi nào a? Trở về cũng không có nhìn thấy anh?”

Trí Đặc không trả lời vấn đề của cô, nhìn trên bàn ăn hai món ăn đơn giản, chân mảy khép lại.

Cắt rau xà lách lớn nhỏ không đều, tương Caesar ướp không đều, bò chiên cháy quá rồi, toàn bộ thoát nhìn tựa hồ không có mỹ vị.

Nhưng những thức ăn này là cô ấy làm?

“Cô làm bữa ăn tối?” Hần có chút không thể tin được hỏi.

“Àn! Hôm nay em được rất nhiều tiền bo a, em muốn chúng ta bắt đầu có thể đi du lịch, em hướng lão bản xin nghỉ, ngày mai chúng ta đi Cambridge có được hay không? Tối Anh quốc đã lâu như vậy, cũng còn chưa có chân chính xem qua quốc gia này.” Thiên Thiên nụ cười rực rỡ vạch kế hoạch. “Cho nên hôm nay coi như là ăn mừng, bất quá em nấu món ăn có thể ăn không ngon, với tài nấu nướng của anh mà so, có thể phải ủy khuất anh.”

Nghe vậy, Trí Đặc rất khó giải thích tâm tình của mình. Cô thay hần làm bữa ăn, đi làm kiếm lấy lộ phí cho hai người, loại chuyện như vậy đều không phải là cô thiên kim đại tiểu thư này phải làm, những hành động này của cô, khiến cho trái tim hần nóng nung.

Hần biết mình không hề giống mặt ngoài như vậy mà không nhúc nhích, cô đối với hần tốt, hần vẫn luôn biết, thế nhưng lại không có phúc hưởng thụ.

“Chỉ cần chín là có thể ăn.” Trí Đặc cởi áo khoác xuống, đến trước bộ cầm bộ đồ ăn, đặt ở trên bàn ăn. “Mau ngồi xuống ăn đi.”

“Được!” Thiên Thiên cao hứng cũng ngồi xuống, bê lên salad được sắp xếp trên đĩa đẩy một nửa vào trong mâm của mình.

Đột nhiên, tay của cô bị cầm thật chắc, cô sợ hết hồn, không thu tay lại được, cái mâm cứ như vậy rơi xuống, toàn bộ rau xà lách tán loạn ở trên bàn ăn.

“Tay của cô xảy ra chuyện gì?” Hần trầm giọng hỏi.

Cô lúc này mới nghĩ đến vết thương trên tay mình, vội vàng muốn thu hồi, nhưng mà lực đạo của hần quá lớn, cầm chắc hai cái tay của cô, cô làm thế nào cũng rút không ra.

“Thế nào làm thành cái bộ dáng này? !” Hần không nhịn được gầm thét.

Cô bị cơn giận của hần hù sợ, mở to mắt không dám nói một câu.

“Thời điểm làm việc bị thương?” Hần chất vấn, nhưng nói cái gì cô lại cũng không trả lời, điều này càng làm cho hần nổi trận lôi đình thêm. “Bắt đầu từ ngày mai, không cho phép cô lại đi làm!” Hần cường thế ra lệnh.

“Tại sao?” Vừa nghe hần không để ỉnh đi làm, Thiên Thiên lập tức theo lực giành lại. “Tay của em cũng không phải là thời điểm đang làm việc bị thương.”

“Vậy làm sao bị thương? Cô nói a.” Hần cường thế muốn cô nói rõ ràng minh bạch.

“Em vụng về mà! Ngay cả làm món ăn cũng không được, mới biến thành như vậy. . . .” Giọng cô nhỏ nhỏ trả lời.

Cô cũng cảm thấy rất buồn bã a, thời điểm nhìn lão bản nướng quán cà phê làm cũng cảm thấy rất đơn giản, ai biết khi cô tự mình động thủ thì sẽ có nhiều khó khăn như vậy.

Bỗng chốc bị dao cắt đến, dầu sôi lập tức bị phun văng lên, ngay cả rửa nồi cũng bị nóng, cô cũng không hiểu tại sao cô vụng về như vậy tay chân vụng về.

“Nấu món ăn cô cũng đem tay mình làm thành như vậy? !” Trí Đặc vừa tức lại. . . . đau lòng, hấn gấp gáp nhất thời không xử trí, đã thương tâm Thiên Thiên.

Thiên Thiên khổ sở hốc mắt phỉếm hồng.“Em chỉ là muốn cho anh một vui mừng ngoài ý muốn, mỗi lần cũng sẽ chuẩn bị bữa ăn tối cho anh, em cũng vậy rất bận rộn, em chỉ là muốn giúp anh chia sẻ chứ sao.” Cô càng nói càng cảm giác mình ủy khuất.

“Tôi không có trọng trách to lớn gì khiến cho cô thay tôi chia sẻ.” Hấn khẩu khí không tốt nói.

Mới rồi bởi vì cô nấu một bữa ăn tối mà cảm động không dứt, hiện tại lại thấy cô vì làm bữa ăn mà làm thương bàn tay nhỏ bé, tâm tình của hấn càng thêm phức tạp.

Vừa tức giận vừa đau lòng, ai! Hấn bây giờ nên đối với cô ấy làm sao? Hấn liều mạng lui, cô lại liều mạng đuổi theo, tuyệt không đem lời của hấn để ở trong lòng, chẳng lẽ là lời nói của hấn có vẻ không đủ nặng?

“Nhưng mà em cảm thấy rất khổ cực cho anh a!” Thiên Thiên khóc nói, “Lòng em thương anh chẳng lẽ không được sao?”

“Cô đem chính mình chiếu cố tốt là đủ rồi.” Cô từ nhỏ căn bản là hành hạ hấn.

“Anh mỗi lần đều như vậy!” Cô lên án nói.“Mỗi lần nhắc tới chuyện tình cảm anh liền trốn tránh trả lời, anh không thể như vậy một chút bày tỏ cũng không có.”

“Tôi cho là tôi nói đã đủ rõ ràng.” Hấn bày tỏ vô cùng rõ ràng không phải sao? Giữa bọn họ là không thể nào .

“Anh có làm như em trước mặt cự tuyệt qua em sao?” Cô gây sự hỏi.“Anh nói a, anh nói anh không thích em, em liền không hề quấn anh nữa.”

Chất vấn của cô khiến cho Trí Đặc sững sốt.

Đúng vậy, hấn chưa bao giờ từng ở trước mặt cô nói qua lời nói nặng nề, chỉ cần cô nhắc tới, hấn liền một chuyển qua mà kéo đến những vấn đề khác, lẩn tránh trả lời.

Tại sao phải như vậy? Cá tính của hấn từ trước đến giờ không phải là như thế, tại sao hấn không có nghiêm chỉnh cự tuyệt cô tỏ tình?

“Anh nói a, anh nhìn em nói anh không thích em.” Thiên Thiên đi tới trước người hấn, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn lên, dũng cảm mà nhìn chăm chú vào hấn.“Chỉ cần anh nói, em liền nhất định làm được, chỉ cần anh nói anh không thích em, em từ đó liền không xuất hiện trước mặt anh.” Sau đó cô sẽ cứ như vậy chết tâm.

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp kiên định của cô lại tràn đầy nước mắt, hấn ghen ở cổ họng lại một chữ cũng nói không ra.

Mẹ kiếp ! Khâu Trí Đặc, mày là heo sao? Không phải là nói ày biết không thể động tâm, tại sao mày còn đầu heo mà thích cô ấy như vậy?

Yên lặng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô mang đầy nước mắt, hấn thật lâu nói không ra lời.

“Anh nói a, anh nói đi. . . .” Thiên Thiên đang cầu khẩn hấn, hấn không cho cô một đáp án rõ ràng, để cho cô vẫn suy nghĩ lung tung như vậy, cô đã sắp không thể nhận chịu.

Vậy mà, Trí Đặc lại trả lời rất hay, hấn cái gì cũng không nói, đặt mông ngồi xuống ở trước bàn ăn, miệng ăn bữa ăn tối trên bàn đã sớm nguội lạnh.

Đối với hấn lúc này đột nhiên như không muốn hành động, Thiên Thiên há hốc mồm sững sờ.

Cũng lúc này, hấn vẫn là trốn tránh như vậy! Hấn bắn khoăn cái gì? Ngàn vạn không phải là bởi vì thân phận của cô mà không dám cự tuyệt cô, như vậy cô cảm thấy mình thật đáng buồn.

“Uy, anh rốt cuộc muốn như thế nào chứ?” Nước mắt của cô không ngừng chảy, ngữ điệu run rẩy nói.

Cô hèn mọn như vậy mà hỏi, hấn nhưng vẫn là không để ý tới, vùi đầu khổ sở ăn, hấn. Thế nào như vậy nữa!

Thiên Thiên càng nghĩ càng cảm giác mình đáng thương, cuối cùng dứt khoát, vọt tới bên giường đặt mông ngồi xuống, lên tiếng khóc lớn.

Nuốt vào một khối bò chiên cháy cuối cùng, sắc mặt Trí Đặc khó coi mà đánh nắc, hấn tự nói với mình, về sau tuyệt đối không cho phép cô vào phòng bếp nữa bước, đây quả thực là tai nạn.

Ngẩng đầu lên, nhìn thấy cô vẫn như cũ ngồi ở trên giường khóc đến thương tâm, hấn sâu kín thở dài.

Hấn không quen biểu đạt, bây giờ không biết phải nói thế nào cho cô biết tâm ý của hấn, không thể làm gì khác hơn là lấy hành động bày tỏ —— bất luận cô làm có khó ăn bao nhiêu, hấn cũng sẽ toàn bộ nuốt xuống.

Bất quá bọn họ hiển nhiên tâm tư không có một chút thông hiểu.

Là hấn quá khó để hiểu sao? Nhưng vì cái gì trách hấn như vậy, cô lại cứ cố tình yêu thích đây?

Đem đĩa trên bàn thu thập xong, sau thả vào rãnh rửa chén, hấn cất bước đi tới bên người cô.

Đây là từ khi hấn đến Anh quốc tới nay, lần đầu tiên đến gần giường chỗ cô ngủ, hấn từ trước đến giờ đều ngủ ghế sa lon .

“Tại sao vừa rồi khóc?” Trí Đặc sâu kín hỏi.

Thiên Thiên quay đầu đi chỗ khác, không trả lời hấn tiếp tục chẳng qua là liều mạng khóc.

Hấn thở thật dài.“Em nấu món ăn khó ăn như vậy, anh cũng cắn răng nuốt toàn bộ đi, em còn muốn như thế nào nữa?”

Nói gì vậy? Hơn nữa. Lời này là hấn nói ra được sao?

Thiên Thiên tiếng khóc tạm dừng, không rõ mà xoay đầu lại, ngơ ngác nhìn hấn.

“Anh nói cái gì? !” Cô vừa tức giận vừa nghi hoặc, hấn làm sao có thể nói ra cái loại đó giống như là lời nói giỡn? Hấn luôn luôn đứng đắn , làm sao sẽ biết cái gì gọi là nói giỡn?

“Về sau chỉ cần em muốn ăn nói với anh một tiếng, đừng tự mình động thủ xuống bếp nữa.” Hấn đứng đắn nói.

Thiên Thiên đối với một mặt này của hấn hoàn toàn xa lạ cảm thấy không biết làm sao, ngây ngốc nhìn hấn, gương mặt không hiểu.

Nhìn bộ dáng cô sững sờ ngây ngốc, hấn không khỏi bị chọc cho bật cười.

Hấn cười! Điều này sao có thể?

Thiên Thiên xoa xoa ánh mắt, cô nhất định là hoa mắt, hấn làm sao có thể biết cười, hơn nữa còn cười nhạt lộ ra má lúm đồng tiền, lại đẹp trai vừa đáng yêu.

“Anh cười.” Ánh mắt hấn vẫn còn cười, này. Này không phải là mộng đi?

“Đứa ngốc.” Hấn cười sờ sờ đầu của cô.

“Anh.Anh đây là ý gì?” Thiên Thiên không hiểu hỏi.

“Em cứ nói đi?” Hấn cười hỏi ngược lại.

“Em. Em không biết anh tại sao lại cười.” Cô vẫn hi vọng lần nữa nhìn thấy trên mặt hấn xuất hiện nụ cười, nhưng hôm nay cô xem thấy, cũng không hiểu tại sao hấn cười, là xảy ra chuyện gì khiến cho hấn vui vẻ?

Cô buồn bã mà nhìn chăm chăm hắn, mới vừa rồi cô khóc đến khó khăn như vậy, hắn không có an ủi coi như xong, còn vẫn cười.

“Bởi vì em khiến cho anh buồn cười.”

“Có ý gì a?” Nói chuyện không đầu không đuôi, cô cũng không phải là giun đũa trong bụng hắn, làm sao biết hắn nói cái gì?

“Anh giúp em làm bữa ăn tối.” Nói xong hắn xoay người rời đi, đi tới phòng bếp nhỏ, mở tủ lạnh ra, liền nguyên liệu nấu ăn đơn giản, tính toán nấu một chén mì thập cẩm mỹ vị lại dinh dưỡng.

“Ừ!” Thiên Thiên đi theo phía sau hắn, đuôi sát không buông. “Anh nói rõ ràng a, không đầu không đuôi như vậy em đây nghe hiểu thế nào được?”

Trực giác của cô tốt lắm giống như là một tin tức rất quan trọng, nếu như hôm nay cô không hỏi ra như thế, về sau cô nhất định sẽ hối hận chết.

Trí Đặc cao thâm khó lường nhìn cô một cái, mới chậm rãi mở miệng, “Đáp ứng anh sau này em không vào phòng bếp, anh liền nói cho em biết.” Nếu để cho cô cầm dao lần nữa cùng cái nồi, hắn nhất định sẽ bị cô hù đến phát bệnh tim.

“Được.” Cô cái gì cũng không quản gật đầu đáp ứng.

“Vươn tay ra.” Hắn một ra lệnh, cô một động tác. “Hai cái tay.”

“Oh.” Cô ngoan ngoãn đưa ra hai cái tay.

Trí Đặc nhìn hai tay của cô một cái, khe khẽ thở dài.

Vốn là một đôi tay xinh đẹp như vậy, lại mấy đường dao mà cắt bị thương, cũng bị dầu sôi nóng đến phỏng, nhìn cô khổ cực như vậy, vậy hắn nhẫn nại lấy nuốt vào món ăn cô nấu chút khó ăn kia, cũng coi là đối với cô đền bù lại.

Lôi kéo tay của cô đến trước sofa ngồi xuống, hắn lấy hộp cấp cứu ra, cau mày đem băng keo ok tùy tiện dán loạn kéo xuống, lại trừ độc lần nữa, bôi thuốc lại băng bó.

Hắn khó được ôn nhu như thế đối với cô, Thiên Thiên một lòng bịưng lấy thật cao, nếu như đây là một giấc mộng, vậy hãy để cho cô vĩnh viễn cũng không cần tỉnh.

“Anh sẽ chiều cổ em,” hắn đột nhiên ở một khắc yên tĩnh này mà lên tiếng. “Cho đến một ngày em đối với anh chán nản.”

“Cái gì?!” Thiên Thiên không hiểu nháy mắt mấy cái. “Có ý gì?”

“Cần anh giải thích rõ ràng một chút sao?” Nhìn cô nghiêm túc vẻ mặt đáng yêu, hắn cao hứng trêu chọc ý nghĩ của cô.

“Muốn muốn muốn.” Cô liên tục không ngừng gật đầu.

“Em hôn anh một chút, anh liền nói cho em biết.” Như vậy giải thích đủ hiểu chưa?

Cô bị yêu cầu của hắn dọa cho sợ đến há hốc mồm cứng lưỡi, thật lâu nói không ra lời, sau đó khuôn mặt nhỏ nhắn của cô phiếm hồng, tay chân luống cuống là không biết nên làm thế nào cho phải.

“Anh. Anh.”

“Quyết định của em như thế nào đây?” Hắn buồn cười hỏi.

Thiên Thiên cảm thấy toàn thân bay bổng, giống như giẫm ở trên đám mây tựa như không thành thật.

Nhìn hắn mang theo hình tượng nghiêm túc không phù hợp khuôn mặt tươi cười má lúm đồng tiền của hắn, trong lòng cô lúc này mới thực tế một chút.

“Em.” Cô nhìn hắn, gương mặt muốn nói lại thôi, cuối cùng cô đỏ mặt, sợ hãi đem dấu môi son mềm mại bên gò má của hắn, bằng phương thức mập mờ không rõ, biểu đạt tâm ý của nhau.

Loại phương pháp này cũng là bởi vì cá tính nghiêm túc cho phép của Trí Đặc a! Bất quá, cố gắng của cô cuối cùng không có uống phí là được.

Khổ nhục kế —— một chiêu này thật đúng là quá hữu hiệu .

Sáng sớm tỉnh lại, Thiên Thiên đã nhìn thấy khuôn mặt cô yêu thích nhất xuất hiện ở trước mặt.

“Nên rời giường.” Trí Đặc đứng ở bên giường cô, ôn nhu kêu cô rời giường.

Thiên Thiên nhìn trần nhà một hồi, lại đem con người chuyển tới mặt hắn đang cười, tiếp theo chống lại mắt của hắn.

Cô đột nhiên đỏ mặt dùng chân đạp đầu.“Anh không nên nhìn em nữa!”

“Tại sao?” Hắn buồn cười hỏi.

“Người ta mới vừa rời giường không có đánh răng rửa mặt, ngay cả tóc cũng không chải, xấu xí chết!” Cô buồn bực ở trong chăn trả lời.

“Anh cảm thấy đáng yêu là được rồi .” Hắn cười vén chăn bông lên, đưa tới cô một hồi thét chói tai.

Cô thét lên nhanh chóng đứng dậy chạy vào trong phòng tắm, “Phanh” một tiếng đóng cửa lại.

Tốt Quá xấu hổ a! Cô dựa vào cửa, đỏ mặt thở dốc.

Cô đột nhiên không biết phải đối mặt hắn thế nào, nên nói như thế nào đây? Cô có thể cảm nhận được Trí Đặc đối với cô cẩn thận cùng người trước kia kém rất nhiều, hắn nhảy vào tình cảm rồi, ngay cả tối ngày hôm qua ăn chén mì thập cẩm kia, cô cảm thấy ăn vào tâm ý của hắn.

Có thể là nhất thời không có quen đi! Quen hắn đối với cô lãnh mạc, nhưng hôm nay vừa tỉnh lại, hắn đang ở bên giường cô ôn nhu kêu cô rời giường ăn điểm tâm, cô nhất thời không có biện pháp thích ứng, cộng thêm nụ cười của hắn như điện khiến hai chân cô như nhũn ra, cô không thể làm gì khác hơn là rất vô dụng đỏ mặt trốn.

“Em nếu không từ trong phòng tắm ra ngoài sẽ không kịp.” Trí Đặc ở ngoài cửa kêu.“Em hôm nay không phải là muốn đi Cambridge một chút sao?”

“Em lập tức xong.” Cô nhanh chóng rửa mặt cũng xử lý tốt chính mình đi ra phòng tắm, vừa ra tới đã nhìn thấy hắn mặc áo thun đen hợp với màu đen quần jean ăn mặc rất đẹp trai, cô không khỏi một hồi kinh diễm —— mặc dù dùng hai chữ này hình dung nam nhân rất kỳ quái, nhưng cô chính là bị hắn điện giật .

Cũng biết cô thay hắn chọn quần áo vô cùng thích hợp hắn, quả nhiên không sai! Hắn mặc vào tới bây giờ đẹp trai làm cho người khác nín thở.

“Ăn xong bữa ăn sáng chúng ta liền xuất phát.” Hắn và cô nói chuyện đồng thời tay cũng không còn nhàn rồi, vừa ở trên bánh mì sandwich phết tương nho xanh cô thích nhất.

“Ăn!” Thiên Thiên ở trước bàn ăn ngồi xuống, hạnh phúc mà hưởng dụng bữa ăn sáng.

Sau khi ăn no nê, hai người vui vẻ mà ra cửa.

Đây là lần đầu tiên bọn họ cùng đi ra cửa, Thiên Thiên đem du lịch lần này làm thành lần đầu tiên bọn họ hẹn hò, tâm tình không khỏi khẩn trương lên.

Đi ở trên đường cái, một đôi nam nữ xuất sắc này tự nhiên đưa tới người đi đường chú ý, Thiên Thiên cảm thấy rất ngượng ngùng, đi theo phía sau hắn bước chân càng ngày càng chậm, còn chưa đi đến trạm xe lửa, hắn đã không thể nhịn được nữa.

Trí Đặc không có cách nào chịu được cô cách mình quá xa, hắn quay đầu lại, tìm thân thể nhỏ nhắn xinh xắn của cô, sau đó vươn tay, dắt tay nhỏ bé của cô khẩn trương mà đổ mồ hôi .

“Làm sao em càng đi càng chậm?”

“Người rất nhiều, hơn nữa anh đi thật là nhanh, em theo không kịp.” Cô cúi đầu, xin lỗi nói.

“Vậy em phải theo khá hơn một chút.” Hấn ôn nhu giao phó .“Nắm chặt tay của anh, biết không?”

“Àn.” Cô then thùng gật đầu.

Hấn lúc này mới hài lòng dắt tay của cô, hướng trạm xe đi tới.

Luân Đôn trạm xe khắp nơi đều là lũ khách quá giang xe, bên trong đại sảnh đầy ắp người, hấn không đành lòng cô cùng theo vào chen đến trong trạm xe mua phiếu, vì vậy giao phó cô trước đợi ở bên ngoài quảng trường.

“Người khác tới hỏi em vấn đề, em phải giả bộ thành em không hiểu Anh văn.” Hấn nghiêm túc giao phó.

“Được.” Cô cười gật đầu.

“Có người tới nói vài lời với em, em toàn bộ không được phép trả lời, anh lập tức trở về, nếu là có người đối với em không lễ phép, em liền kêu to ——”

“Được được được, em biết, em sẽ ngoan ngoãn ở chỗ này chờ anh trở lại.” Thiên Thiên đối với hấn cực kỳ khẩn trương cảm thấy buồn cười.

“Nhớ lời của anh.” Hấn không yên lòng mà liên tục giao phó, mới cam tâm đến trong trạm xe đi mua phiếu.

Thiên Thiên ngồi ở trước bể phun nước quảng trường bên cạnh, nhàn nhã ngẩng đầu nhìn trời xanh mây trắng trên bầu trời.

Cô vươn tay, ánh mặt trời từ khe hẹp ngón tay chiếu xuống, cô không khỏi vì khí trời hôm nay tốt mà vui vẻ cười.

Ông trời thật tốt, biết hôm nay cô lần đầu tiên ước hẹn, cho cô một khí trời tốt không quá nóng như vậy.

Khi Trí Đặc mua xong phiếu trở lại, thấy chính là cô nhàn nhã tự tại nhìn lên thiên không thì tâm hấn không khỏi lộ ra cười một tiếng.

Hấn đứng ở phương xa, lấy góc độ thưởng thức nhìn cô, tuy là mặc đơn giản áo thun cùng quần jean wash trắng, nhưng cô trời sanh khí tức quý là như thế nào cũng không che giấu được .

Dưới ánh mặt trời, da thịt của cô trắng mịn trong suốt, ôm tròn trên môi mềm mại, cong thành một độ cong cực đẹp.

Cô đắm chìm dưới ánh mặt trời, giống như tiên nữ bất nhiễm vết nhơ, lão Thiên! Cô tại sao có thể đẹp như vậy?

Sau khi phát hiện vẻ đẹp của cô, Trí Đặc nhú mày, hấn không hiểu tại sao mình trẻ như vậy, thế nhưng đến bây giờ mới phát hiện cô là một cô gái xuất sắc như vậy? Bất luận là bên ngoài còn là khí chất nội tại, cô là tốt đẹp như vậy.

Hấn có tài đức gì, thế nhưng để cho cô bất luận bên trong này, điều kiện bên ngoài cũng ưu mà yêu chân thành?

Đột nhiên, hấn thưởng thức tâm tình biến mất tích, hấn cảnh giác đến khi hấn than thở vẻ đẹp của cô thì cũng có người đang nhìn chăm chăm xem cô gái của hấn, điều này làm cho hấn rất không thoải mái.

Xem ra hấn phải có chút bày tỏ, mới sẽ không có người dám khinh cử vọng động (hành động thiếu suy nghĩ).

Hấn trầm mặt, mở ra bước chân hướng Thiên Thiên đi tới.

“Anh trở lại, phiếu mua xong rồi sao?” Xa xa nhìn thấy hấn hướng mình đi tới, Thiên Thiên không tự kìm hãm được mà lộ nụ cười.“Anh làm sao vậy? Tại sao sắc mặt khó coi như vậy?” Nhìn thấy trên mặt hấn vẻ mặt nghiêm túc, cô lo lắng hỏi.

Hấn đứng ở trước mặt cô, không nói hai lời một tay lấy cô kéo hướng mình, Thiên Thiên kêu lên một tiếng, vô ý tiến đụng vào trong ngực hấn.

“Đúng, thật xin lỗi!” Cô đỏ mặt nói xin lỗi. “Uy. . . . Anh làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì? Sắc mặt anh thật là khó nhìn oh.” Cô lo lắng khẽ vuốt khuôn mặt cứng ngắc của hắn, trên mặt chỗ hiện lên lo lắng không có chút nào là giả.

Cầm vuốt ve tay nhỏ bé của mình, ánh mắt hắn loại như ưng, tràn đầy xâm lược nhìn chăm chú vào cô.

“Sao. . . . Thế nào?” Thiên Thiên bị ánh mắt của hắn cho dọa cho sợ đến không nói được, cô không hiểu hắn tại sao phải dùng ánh mắt khủng bố như vậy nhìn cô. (người ta đang ghen mờ)

Cô thật biết điều a, không để ý tới người xa lạ, cũng ngoan ngoãn nghe lời hắn nói..., nhưng vì cái gì ánh mắt của hắn giống như đang tức giận đây?

Cô không nhịn được nuốt nước miếng một cái, khăn trương vươn đầu lưỡi, liếm liếm môi khô khốc.

Đột nhiên hắn cúi đầu, như ngốc ưng sẵn loại thức ăn tinh chuẩn, hôn lên môi mềm mại của cô.

Thiên Thiên bị một cái hôn mãnh liệt này toàn thân run rẩy chấn động, cô bắt lực bầu hắn, để cho hắn chịu đựng trọng lượng của cô.

Quá ngoài ý muốn, cô cho tới bây giờ không nghĩ tới hắn sẽ ở trước công chúng mà hôn cô.

Thở nhẹ dựa vào lồng ngực hắn, Thiên Thiên run rẩy, cả người vùi vào trong ngực hắn, không dám ngẩng đầu nhìn hắn.

Nhìn cô dựa vào mình, theo bản năng hoàn toàn tín nhiệm, để cho tự ái đại nam nhân hắn được thỏa mãn, hắn hài lòng mỉm cười, bàn tay nắm cô hướng đài ngắm trăng đi tới.

Hắn hoàn toàn không ngoài ý muốn thấy người đi đường ném lấy ánh mắt kinh ngạc, hơn nữa đang nhìn đến mấy tên tiểu tử trốn to mắt bộ dáng tức cười, trong lòng hắn chỉ có một chữ thoải mái có thể hình dung.

7. Chương 7

“Hai ngày nữa mình có bảy chương trình muốn mở, sẽ tới nước Pháp một chuyến, thuận đường đến Anh quốc đem Thiên Thiên mang về, tránh cho cậu bị quấy nhiễu.”

Nhận được điện thoại Phạm Đế Tư gọi tới, tâm tình Trí Đặc đã không giống nhau.

Nếu như ở ba ngày trước kia nhận được điện thoại này, hắn sẽ cho rằng đó là cứu giúp, nhưng bây giờ nghe được thiếu gia gọi điện thoại tới nói muốn nhận Thiên Thiên trở về, hắn chỉ cảm thấy phiền.

“Trí Đặc, cậu nói như thế nào? Cậu có thể nhẫn nại hơn hai ngày nữa không?” Không có được đáp lại, Phạm Đế Tư lại tiếp tục hỏi tới.

“Không cần làm phiền.” Trí Đặc buồn buồn cự tuyệt.

Loại thời điểm này hắn làm sao có thể để cho cô rời khỏi bên cạnh hắn? Không có cửa đâu!

Hắn đối với cô tham muốn giữ lấy càng ngày càng tăng, hắn không thể nhẫn nhịn được không có cô ở bên trong phạm vi tầm mắt của hắn.

“Làm sao sẽ phiền toái đây! Cho cậu thêm phiền toái là chúng ta mới đúng.” Phạm Đế Tư ở điện thoại một đầu khác cười trộm đến muốn nội thương.

Cậu giả bộ, cậu tránh nữa a! Tôi liền không tin cậu có thể nhẫn bao lâu.

Lục Nhi hôm nay len lén nói cho hắn biết, Thiên Thiên cùng Trí Đặc giống như có quá mức, hại hắn dọa cho sợ đến ánh mắt cũng trừng đột ngột, không nghĩ tới bọn họ phát triển quá mau, ý niệm lập tức liền cao hứng trên cột Trí Đặc.

“Thiên Thiên sẽ không sẽ cho cậu bất kỳ quấy nhiễu, mình sẽ nói với cô ấy, cũng sẽ yêu cầu cô ấy không được gặp cậu nữa, Thiên Thiên rất nghe lời của mình, cậu yên tâm.”

Tại sao hần cảm giác, cảm thấy thiếu gia khôn khéo cố ý tìm lời nói tới kích thích hần đây?

“Không cần làm phiền người đặt biệt đi một chuyến.” Hần cố gắng đè nén tức giận, mới không có dùng phát giận rống.

“Làm sao sẽ phiền toái? Một là biểu muội mình thương yêu nhất, một là bằng hữu trung thành nhất của mình, mình như thế nào cảm thấy phiền toái?” Phạm Đế Tư thu lại chuyện ấy nói.

“Thiếu gia.” Trí Đặc hít sâu một cái, lấy giọng thận trọng nói: “Chuyện nơi này không cần ngài phiền lòng.”

“Phải không?” Phạm Đế Tư hỏi cười không dứt, nhưng vẫn hành động xuất sắc diễn tốt phần nhân vật Đại thiếu gia của hần. “Làm sao cậu nói như vậy đây? Thiên Thiên không phải là khiến cho cậu rất khổn đồn sao? Mình đây phải đi mang cô ấy trở lại, không để cho cô ấy phiền cậu nữa.”

“Cô ấy cũng không có tạo khổn đồn cho tôi.” Trí Đặc nhần không nhần nhưng nhần mạnh nhịn.

“Là cái dạng này sao?” Phạm Đế Tư cố tình nghi ngờ hỏi, “Thế nào mới mấy ngày mà hoàn cảnh này, Thiên Thiên cũng không quấy nhiễu của cậu nữa rồi sao?”

Vấn đề của hần đưa tới Trí Đặc một hồi trầm mặc.

Cũng không chịu được nữa rồi, Phạm Đế Tư cười thật to lên tiếng kinh thiên động địa.

Hần. Con mẹ nó! Trí Đặc tại nội tâm mắng liên tiếp, quanh năm đối với Phạm Đế Tư thuận theo mà thói quen nhất thời khó có thể thay đổi, đưa đến hần chỉ có thể nhịn mà khóc thầm.

Thật ra thì hần rất muốn đem Phạm Đế Tư đang nhạo báng hần nhạo báng đến thoải mái mà bắt lấy, một phen ném vào cái bể Sa Ngư (cá mập) này.

“Cậu cuối cùng thông suốt rồi không tệ không tệ.” Phạm Đế Tư cười đáp chảy nước mắt, cũng vui mừng nói.

“Thiếu gia sớm đã biết.” Trí Đặc bình tĩnh mà trần thuật sự thật, hần sớm phải biết không có chuyện gì có thể lừa gạt được Phạm Đế Tư thần thông quảng đại, cho nên hôm nay thiếu gia gọi cuộc điện thoại này, thuần túy chỉ là muốn trêu hần mà thôi.

“Không sai, đáp án của cậu cũng ở trong dự liệu của mình.” Phạm Đế Tư không khỏi bội phục thông minh tài trí của mình.

“Thiếu gia không phản đối?” Trí Đặc không nhịn được hỏi.

“Phản đối cái gì?” Phạm Đế Tư xem thường hỏi ngược lại.

“Phản đối tôi cùng. Chuyện.”

“Phản đối cậu cùng ai chuyện?” Phạm Đế Tư cố ý cùng hần vạch ra.

“Còn có thể là ai?” Trí Đặc thở dài, vẫn biết khổ nhưng không có cơ hội tổ khổ với thiếu gia của hần, lúc này hần ta đã hạ quyết tâm, muốn xem hần mất mặt mà. “Thiên Thiên.”

“A, là Thiên Thiên a!” Nghe được hần kêu tên Thiên Thiên, Phạm Đế Tư không nhịn được mỉm cười.

Trí Đặc nguyện ý kêu tên Thiên Thiên, không hề gọi cô ấy “Tiểu thư” nữa, “Biểu tiểu thư” những thứ xưng hô lạnh nhạt này, bày tỏ hần như vậy là đã không có chú ý thân phận giữa hai người bọn họ.

Trí Đặc người này cái gì cũng tốt, chính là điểm cố chấp này cùng cha hần giống nhau như đúc, nói đến cha hần, Phạm Đế Tư lúc này mới nghĩ đến còn có một vấn đề khó giải quyết.

Nếu như nói cá tính Trí Đặc là cố chấp, như vậy cá tính cha hần chính là cố chấp trong cố chấp, Trí Đặc cùng Thiên Thiên ở chung một chỗ, tin tưởng người phản đối nhất tuyệt đối là Khâu tổng quản.

Mặc dù đây là vấn đề hai người bọn họ, hần không tiện nhúng tay, bất quá khi tất yếu, hần vẫn là sẽ tức thời đưa ra viện thủ, đây bọn họ một phen.

“Mình là cái gì muốn phản đối? Nam chưa lập gia đình nữ chưa gả, vậy thì cậu chê Thiên Thiên nhà chúng tôi không xứng với cậu?”

“Là tôi không xứng với cô ấy!” Trí Đạt kích động phản bác.

“Nơi nào không xứng?”

Hắn buồn buồn nói: “Bối cảnh.”

“Hắc! Lời này của cậu có ý tứ là người Phạm gia chúng tôi chỉ chú trọng môn đăng hộ đối, mắt chó nhìn người thấp sao?” Phạm Đế Tư xảo quyết chất vấn.

“Cậu biết tôi không phải là chỉ cái này!” Trí Đạt khê tức giận.

Chọc Trí Đạt nổi giận thật là một chuyện thú vị! Chơi thật vui.

“Được, nghiêm chỉnh mà nói, mình biết cậu ở đây muốn cái gì, ” hắn cười nói, “Thân phận cũng không phải là một chuyện quan trọng như vậy, hôm nay cậu cùng Thiên Thiên ở chung một chỗ, mình biết người cực khổ sẽ là cậu, Thiên Thiên con bé cái gì cũng không biết, sở trường duy nhất chính là khiến cho người ta nuôi, mà không bàn về một gã quản gia còn là một mình đảm đương làm một quản lý một công ty, cậu đều có đầy đủ năng lực ứng phó, cậu nói, hai người so sánh đó, cậu cảm thấy người nào không xứng với người nào?” Hắn dùng đúng lập trường quan trọng biểu đạt, không có bởi vì Thiên Thiên là biểu muội hắn thương yêu mà thiên vị.

“Nhưng tôi không cho là cô ấy cũng làm việc.” Trí Đạt đại nam nhân bày tỏ, “Cô ấy có tôi là đủ rồi.”

“Ai! Như vậy là không được.” Phạm Đế Tư lắc đầu thở dài. “Con gái bây giờ không có yếu đuối như vậy, cuộc sống cần dựa vào đàn ông, mặc dù Thiên Thiên từ nhỏ hành động bị hạn chế, nhưng con bé cũng nhất định muốn làm việc, ngay cả Lục Nhi đều nói cô ấy sanh xong đứa trẻ phải ra bên ngoài tìm việc làm, nói gì cũng không chịu ở công ty mình thay cô ấy an bài một chức vị, hãy nói, cậu đã hỏi Thiên Thiên chưa? Cậu đã hỏi con bé về sau muốn làm gì chưa?”

Trí Đạt bị hỏi đến á khẩu không trả lời được.

Hắn không có, hắn cho là chỉ cần hắn quản lý trong nhà tốt, cũng cho cô cuộc sống hậu đãi, đối với cô chính là an bài tốt nhất.

“Xem ra là không có.” Phạm Đế Tư lãnh lạnh nói. “Như vậy cái bày tỏ này, cậu còn không hiểu rõ cá tính Thiên Thiên.” Hắn cố ý xúc muối vết thương của hắn ta. “Có cơ hội rồi, cậu ngồi xuống cùng Thiên Thiên nói chuyện một chút cho tốt, chớ có lấy ước hẹn nói chuyện yêu đương quên chánh sự.”

“Thiếu gia.” Trí Đạt bất đắc dĩ kêu, có đôi lúc bí mật Phạm Đế Tư lại thật rất không nghiêm chỉnh, hại hắn thường bị làm ột cái đầu hai người lớn.

“Sau nửa tháng mình liền không quấy rầy các người, để cho các người đi qua hai người thế giới cho tốt.” Cuối cùng còn phải nhạo báng đôi câu Phạm Đế Tư mới cam tâm cúp máy.

Nghe vậy, Trí Đạt quả thực dở khóc dở cười, hắn không hiểu thiếu gia gọi cuộc điện thoại này tới là nhắc tới hắn một chút hay là nhạo báng hắn?

Hắn cười lắc đầu một cái, đưa điện thoại di động thu vào trong túi, đi tới cửa trước mang giày thoải mái, chuẩn bị đi ra cửa.

Hai ngày nay chỉ cần đến buổi trưa, hắn sẽ đến quán cà phê chỗ Thiên Thiên đi làm, dùng một ly cà phê cùng một phần bữa trưa, tiếp theo dùng notebook mang bên người, vừa xử lý công việc bên tay, vừa ngồi ở lộ thiên cà phê nhìn bóng dáng cô rất bận rộn bên trong.

Cô đi ngang qua bên cạnh hắn thì sẽ cho hắn một nụ cười ngọt ngào, sau đó tâm tình của hắn sẽ rất tốt, hắn đợi đến buổi chiều giờ cô tan việc, hai người lại tay dắt tay cùng nhau về nhà.

Đối với hai người trước mắt phương thức chung đụng như vậy, hắn rất thỏa mãn.

Nghĩ đến nhìn thấy cô khuôn mặt hắn ôn nhu cười hiện ra lúm đồng tiền mỹ lệ, hắn liền tăng nhanh động tác, không thể chờ đợi mà vội vàng đi ra cửa.

Thiếu gia mặc dù là người chán ghét, nhưng ít ra hắn ta nói đúng, hắn là nên cùng cô hàn huyên một chút cho tốt, hiểu rõ cô hơn một chút, dù sao ấn tượng cô cùng bảy năm trước mà so sánh, kém cách xa vạn dặm. Hiện tại trừ thích cô, thương cô, cưng chiều cô, hắn còn nhiều thêm một phần muốn biết ham muốn của cô.

“Em bây giờ cũng thật tò mò, bình thường anh đều bận rộn cái gì a?” Nhịn rất nhiều ngày, Thiên Thiên rốt cục có xu hướng không chịu nổi lòng hiếu kỳ, lúc ở bữa ăn tối nói lên nghi ngờ của cô.

Trí Đạt vừa đem món ăn gấp vào trong đĩa trước mặt cô, vừa nhạo báng, “Đến bây giờ mới bắt đầu quan tâm anh bình thường bận rộn cái gì, sẽ không có chút quá muộn sao?”

“Ai yêu! Làm sao anh nói như vậy?” Thiên Thiên quyết nâng miệng, gắt giọng, “Nếu không phải là ngày đó tan ca sớm trở về không có gặp anh ở trong nhà, nhưng em bây giờ có thể vẫn cho là anh đợi ở nhà không có đi ra ngoài.”

Hắn nào có ngu như vậy? Một mình đợi ở nhà sẽ buồn bực điên cuồng.

“Chẳng lẽ anh thật chờ em kiếm tiền trở về a?” Trí Đạt không khỏi lắc đầu bật cười. “Nhưng anh không muốn đến tóc bạc.”

Đại tiểu thư cô ý tưởng thật đúng là kỳ quái, thật giống như hắn đợi cô kiếm tiền trở về nuôi hắn tựa như là rất bình thường, đáng tiếc hắn không phải là cái loại đàn ông ăn cơm chùa đó, cho nên hắn có xuất xứ khác.

Nếu không theo cái loại phương pháp kiếm tiền đó của cô, bọn họ hai tháng này đại khái cũng phải đợi ở Anh quốc đi làm, nơi nào cũng đi không được.

“Anh cười em.” Thiên Thiên phồng má, thở phì phò lên án. “Anh trước kia cũng sẽ không cười em như vậy.”

“Trước kia em cũng luôn tìm anh phiền toái, không phải sao?” Hắn mỉm cười nói.

“Kia. Cái đó lại không giống nhau!” Cô đỏ mặt phản bác.

“Nơi nào không giống nhau?” Hắn buồn cười hỏi.

“Không tìm làm phiền anh mà nói..., anh liền nhìn cũng không liếc lấy em một cái.” Giọng nói của cô buồn bã, giống như cô rất vô sự vậy.

“A, thì ra là như vậy.” Hắn nhìn chăm chú vào hai mắt của cô, “Như vậy anh bây giờ nhìn em, trong mắt chỉ có một mình em, bù đắp lại tâm linh nhỏ bé của em bị thương năm đó.”

Oh. Lão Thiên ! Cô hoàn toàn bị bề ngoài của hắn lừa, cô cho tới bây giờ không muốn, cá tính hắn cẩn thận tỉ mỉ như vậy, nói đến chuyện tình lại buồn nôn như vậy, hại cô không khỏi xấu hổ.

“Ghét quá!” khuôn mặt trắng nõn đỏ hồng lên, Thiên Thiên thẹn đến muốn chui xuống đất, không dám ngẩng đầu nhìn hắn một cái.

“Mau ăn đi.” Cưng chiều mà mỉm cười, hắn không cách nào khắc chế cảm xúc vui sướng của mình.

Kể từ sau khi thần nhiên đổi mặt tình cảm của cô, đồng thời hai người tìm kiếm lẫn nhau hết thấy, hắn phát hiện rất nhiều mặt của cô không muốn người biết.

Cô quý linh tinh quái (quỷ quái), xảo quyệt nhưng không mất tinh nghịch, ôn nhu không có kiêu ngạo tự mãn của Đại tiểu thư, thái độ đối với chuyện vô cùng nghiêm túc, trong tính cách khuyết điểm duy nhất chính là quá thích đùa dai.

Hắn ngày hôm qua liền bị cô giả khóc dọa cho sợ đến thiếu chút nữa phát bệnh tim, sau đó mới biết là cô đùa giỡn, theo hắn thấy, cô căn bản là khảo nghiệm nước mắt của cô đối với hắn lực ảnh hưởng có bao nhiêu.

Giống như là mỗi ngày đều có ngạc nhiên không giống nhau đang chờ hắn, vì vậy thời gian hắn mong đợi mỗi một ngày cùng cô chung đụng.

“Đặc, anh còn chưa nói ban ngày anh đều ở đâu làm gì?” Thiên Thiên không có bởi vì hấn thâm tình nhìn chăm chú liền bị mê mà quên ngay chuyện trước mắt ra sao, cô còn nhớ rõ vấn đề mới vừa hỏi hấn.

“Với em một dạng.” Hấn cười khẽ trả lời, “Anh cũng đang đi làm.”

“Thiệt hay giả?” Thiên Thiên không thể tin được mà trợn to hai mắt. “Anh đang đi làm ở đâu? Em thế nào cũng không biết.” Hôm nào cô cũng muốn đi đến chỗ hấn đi làm xem một chút, để tránh có người mơ ước Đặc của cô.

“Anh tới chỗ nào đi làm cũng có thể được.” Hấn đơn giản chỉ cần không nói công việc của hấn là cái gì.

“Có thật không? Em còn không hiểu, anh ở Anh quốc có thể làm công việc gì? Tổng quản sao? Nhưng là anh mỗi ngày đều có trở về a.” Cô biết Trí Đặc lai lịch ở xã hội thượng lưu Anh quốc là vô cùng được hoan nghênh, nhất định có thật nhiều danh môn quý tộc nguyện ý tốn nhiều tiền thuê hấn, cô tin tưởng chỉ cần hấn để lộ ra ngoài, nói hấn muốn tìm một phần công việc tổng quản, nhất định sẽ có mấy cơ hội công tác, chờ hấn chọn lựa.

“Anh làm không chỉ là tổng quản mà thôi.” Hấn thật thấp cười trộm.

“Anh cười thật quá kỳ quái.” Cô nhúu mày. Ghét, cô luôn đoán không được tâm tư của hấn, hấn sao khó khăn hiểu như vậy? Thiên Thiên bực mình mà nghĩ tới.

“Đừng nóng giận, ít nhất tiền lương anh cũng không tệ lắm, đủ hai chúng ta chơi hết Anh quốc đi đến nước Pháp chơi nữa.” Hấn hăng hái bưng bưng đề nghị.

Thiên Thiên nghe không khỏi sững sờ. “Đi làm công việc gì mà tiền lương cao như vậy a?”

“Em hôn anh một cái, anh liền nói cho em biết.” Hấn cố ý treo hứng thú của cô.

“Anh!” Thiên Thiên bị hấn vô lại giận đến mắt hạnh trợn tròn, nhưng cô bây giờ muốn biết, không thể làm gì khác hơn là hy sinh một chút, ở bên gò má hấn ấn xuống một cái hôn.

“Cứ như vậy?” Bất quá, người hiển nhiên nếm ngon ngọt lại không hài long như thế.

“Nếu không vậy?” Cô làm bộ làm tịch hỏi ngược lại, dương dương đắc ý cười nham nhở. “Anh ăn cơm đi !”

Một bữa ăn tối hai người có cãi vả qua lại nhẹ nhàng, sau khi ăn xong, hấn giống nhau thường ngày mà rửa sạch chén, mà Thiên Thiên thì ở một bên nhìn, cô hiện tại liền động tay giúp một tay đều không được phép.

Đó là bởi vì mấy ngày trước cô muốn rửa chén, kết quả liền tiếp phá vỡ mấy cái chén, thấy Trí Đặc lắc đầu liên tục, sau đó là tốn nhiều thời gian đi dọn dẹp hơn.

Cho nên hấn thông minh, không để cho cô động thủ mới là phương pháp hữu hiệu nhất, có người trời sanh không làm chuyện nhà, mà Thiên Thiên liền là người như thế, hấn có thể đoán trước về sau cô nếu lại một lần nữa vào phòng bếp nấu bữa cho hấn ăn, rất có thể sẽ thiêu hủy cả phòng bếp.

Sau khi làm xong chuyện nhà theo lệ, Trí Đặc đang định vào phòng tắm tắm, lại phát hiện vạt áo bị một đôi tay nhỏ bé trắng nõn kéo lấy.

“Uy.” Thiên Thiên chu miệng lên, bộ dáng làm bộ đáng thương. “Anh nói không nói sao!”

“Vậy em hôn không hôn?” Hấn rất có nguyên tắc hỏi ngược lại.

Hai người mắt to trừng đôi mắt ti hí, so với ai khác tương đối có nghị lực.

So cổ chấp, Thiên Thiên là đánh không lại hấn, cho nên cô bại trận, không thể làm gì khác hơn là khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ, ngượng ngùng mà nhón chân lên, chủ động nâng lên hôn lên môi mỏng của hấn .

Hấn hài lòng cười nham nhở, nhìn hấn cười lộ ra cái loại đó giống như mèo thích trộm đồ tanh, Thiên Thiên không biết nên tức hay nên cười.

Người nào sẽ nghĩ tới Trí Đặc bình thời bắt cầu ngôn tiểu lại nghiêm túc cổ chấp, ở trước mặt cô sẽ vô lại như vậy, ăn trộm đậu hủ tuyệt đối sẽ không nhu nhược, hấn thật là một người trong ngoài không đồng nhất.

“Lại, cho em xem kiểu đồ.” Hấn dắt tay nhỏ bé của cô đi tới phòng khách, hai người ngồi ở trên sofa duy nhất, hai người thân mật tựa sát.

Trí Đặc từ khay trà phía dưới lấy ra notebook của hấn, lại lấy ra điện thoại di động trong túi, tiếp theo mở nguồn điện (power supply) Computer, lấy tay vào internet.

Thiên Thiên sững sờ nhìn của hấn mở ra hộp thư, websites cùng hồ sơ, phát hiện những tư liệu kia tất cả đều đến từ tập đoàn Phạm thị.

“Này. . . . Đây chính là công việc của anh?” Khó trách hấn mỗi buổi trưa đều đến cà phê thường nơi cô làm việc, ngồi xuống chờ cô tan việc, thì ra là hấn đã sớm lợi dụng Computer hoàn thành rất nhiều đại Case.

“Không sai.” Hấn khẽ mỉm cười.

Phạm Đế Tư không cách nào tự mình đến Anh quốc xử lý Case, cũng khiến cho hấn đang ở Luân Đôn “Thuận tiện” xử lý, hấn và đối phương ký hợp đồng sau lại đem hợp đồng quốc tế chuyển phát gửi trở về Đài Loan, tất cả trải qua tay hấn nói thành Case, hấn cũng “Chức thu” một chút phí đi làm.

“Kia Đế Tư ca ca để cho anh bao nhiêu?” Thiên Thiên không khỏi tò mò hỏi.

“Không nhiều lắm.” Hấn so với hai ngón tay đầu.

“Hai phần trăm? Oa, Đế Tư ca ca thật hào phóng nha.” Mỗi bút lời hai phần trăm, tích lũy xuống cũng là bút tài phú không nhỏ.

“Không, là hai thành.” Hấn mỉm cười sửa chữa.

Thiên Thiên là không dám tin trọn to hai mất. “Hai. . . . Hai thành!” Cô thiếu chút nữa bị nước miếng của mình sặc đến.

Lời hai thành, Đế Tư ca ca nhất định rất đau lòng, Trí Đặc căn bản là công phu sư tử ngoạm.

“Cho nên chúng ta có đầy đủ tiền có thể chơi ở cảnh nội Anh quốc tận hưởng.”

“Nhưng mà đó là tiền anh a.” Thiên Thiên kiên trì không cần hấn từ chỗ Phạm Đế Tư đi làm kiếm phí du lịch.

“Thiên Thiên, em có hai tiêu chuẩn.” Hấn thở dài nói. “Anh có thể động tới tiền em khổ cực kiếm được, tại sao em không thể dùng của anh?”

Thiên Thiên á khẩu không trả lời được, cô cảm thấy hấn dùng tiền của cô là chuyện hiển nhiên, cô thích hấn, thích vô cùng, cho nên bởi vì cái gì của cô cũng là hấn, bất quá Trí Đặc đối với cô yêu sẽ không so với cô ít, sẽ nghĩ để cho cô trải qua khá hơn một chút là chuyện bình thường.

Thiên Thiên nhất thời cảm thấy trái tim ấm áp, loại cảm giác này vì suy nghĩ lẫn nhau, thật tốt, cô quá may mắn người cô thích là hấn, mặc dù hấn có chút nghiêm túc, nhưng cô tin tưởng, hấn tuyệt đối là đàn ông tốt, chồng tốt ba ba hòa hảo.

“Hơn nữa để cho em ra ngoài đi làm cũng không phải là kẻ lâu dài.” Hấn đau lòng nắm tay nhỏ bé của cô ngày càng thô ráp, ở bên mép hôn một cái. “Em nói anh đại nam nhân cũng được, anh không hy vọng em khổ cực như vậy, em chỉ cần dựa vào anh liền có thể.” Hấn có đầy đủ năng lực vì cô ngăn trở hết thảy, hấn muốn cô vui vẻ không lo ở cảnh chìm hấn được hấn bảo vệ.

“Nhưng là em thích loại cảm giác phong phú này.” Thiên Thiên nói ra lòng của cô. “Công việc khiến cho em cảm thấy em không phải là người vô dụng như vậy.”

“Thiên Thiên. . . .”

Cô đưa ra ngón trỏ đặt ở trên môi hấn, ngăn trở hấn sắp bật thốt lên bỏ đi ý niệm của cô.

“Mặc dù là em học kinh tế, nhưng em đối với trên thương trường một ít cũng không có hứng thú, em không giống Đế Tư ca ca cùng anh một dạng, cho đó là khiêu chiến, hơn nữa thích thú, nhưng mà em lại không

muốn làm đóa hoa trong nhà ẩm, tổng bị cha mẹ, bị biếu ca, thậm chí là anh nuông chiều.” Cô sâu kín thở dài nói.

Trí Đạt lắng lắng nghe cô nói, tất cả lời khuyên cô bỏ đi ý niệm toàn bộ nuốt trở về.

Yêu cô, không phải là cho cô cuộc sống không lo thiếu thốn, mà là cho cô có một cuộc sống trọng tâm.

Hắn yên lặng tự nói với mình, hơn nữa tiếp nhận cái ý nghĩ này, hắn thở dài, “Như vậy em muốn làm cái gì?”

Nghe được hắn hỏi như thế, Thiên Thiên vui mừng như đóa mây, biết hắn đã đáp ứng!

“Em cảm thấy phải pha cà phê thật thú vị.” Cô cười ngọt ngào nói trong lúc làm việc phát hiện chuyện lý thú.” Mỗi một chủng loại cà phê đều có đặc tính bất đồng, đem những loại cà phê đặc tính bất đồng này tỷ lệ phối hợp chung một chỗ, mùi vị lại rất tuyệt, hơi điều chỉnh tỷ lệ một loại loại cà phê trong đó, nấu ra cà phê mùi vị lại không giống nhau.

“Em thích?” Trí Đạt không nghĩ tới cô sẽ thích cái này.

“Uh, em muốn học.” Nàng gật đầu một cái.

“Nếu như em thích, anh lại có thể dạy em một chút căn bản.”

“Oa! Thật là giỏi a! Trí Đạt, em thật yêu anh.” Nghe được hắn muốn dạy cô, Thiên Thiên cao hứng liền lĩnh nhào tới ôm chặt hắn, môi mềm nhũn chủ động dâng lên hôn nhiều lần.

Ngước đầu chịu đựng mỹ nhân, hắn giống như lấy loại vui vẻ của cô, nâng lên nụ cười.

“Đầu tiên nói trước, nhưng anh là Lão sư rất nghiêm khắc đó!” Hắn đem lời răn nói trước.” Học được không tốt anh là sẽ mắng chửi người, đến lúc đó không cho phép em rơi nước mắt.” Cô rơi nước mắt hắn sẽ bế tắc.

“Hừ! Em thông minh như vậy, nhất định là vừa học liền biết, anh không có cơ hội mắng em nữa!” Thiên Thiên đối với mình rất có lòng tin.

“Em nha.” Trí Đạt không có cách mà thở dài, một tay ôm lấy cô vào trong ngực.

Rõ ràng thoát nhìn cô nhu nhược như vậy, tại sao lại có một mặt cố chấp như vậy đây?

Hắn cho là cô không đủ kiên cường, không có chủ kiến, nhưng ra ngoài ý liệu của hắn, cô rất có ý nghĩ của mình, cùng một loại cô gái đương thời thì tuổi trẻ không chịu nổi làm vỡ mộng kém rất nhiều.

Ai, càng hiểu rõ cô một phần, tim của hắn thì càng luân hãm một phần, làm sao bây giờ? Hắn càng ngày càng thích cô.

8. Chương 8

Thời gian cũng kết thúc, tới Anh quốc đã một tháng, hai người ở mấy tuần lễ ngắn ngủn mà tình cảm kéo dài tăng thêm.

Bất quá Dương mẫu sốt ruột nhớ con gái, xuống mười hai đạo kim bài, muốn Thiên Thiên mau kết thúc hành trình trở về Đài Loan, còn nói cô không nên chơi quá.

“A. Ghét, người ta cũng không có chơi đến như vậy.” Thiên Thiên tính trẻ con mà chu miệng lên.

Nhìn thấy mẫu thân gửi email tới, trong đó bày tỏ muốn cô mau sớm trở về Đài Loan, nhiều lắm là có thể để cho cô chơi một tuần lễ, sau đó trở về Đài Loan vé máy bay sẽ có người phụ trách đưa đến trên tay cô.

Thiên Thiên không có cách nào cãi lời mệnh lệnh của mẫu thân đại nhân, chẳng qua là cảm thấy đáng tiếc, cô tới Anh quốc một tháng mà thời gian đều ở đây đi làm, ngay cả chơi cũng chưa có bắt đầu chơi đã phải rời đi.

“Còn có thời gian một tuần lễ, không phải sao?”

Phụng bồi cô cùng nhận tin, Trí Đặc dĩ nhiên cũng thấy Dương phu nhân cho Thiên Thiên kỳ hạn chót. “Em ngày mai sẽ đi cà phê thường trả lại công việc rồi, đem phòng ốc sửa sang lại trả lại cho chủ cho thuê nhà, chúng ta liền rời khỏi nơi này, đến những địa phương khác đi một chút xem một chút.” Hần rất có mạch lạc mà giao phó chuyện nên làm kế tiếp. “Trong thời gian một tuần lễ muốn chơi khắp cảnh nội Anh quốc là có chút vội vàng, bất quá em vẫn là có thể thấy không ít cảnh, nếu như một tuần lễ sau em cảm thấy còn chơi không đủ, vậy chúng ta tìm thêm thời gian tới một chuyến.”

Anh quốc là đất bọn họ đính ước chuyện tình, đối với bọn họ có một phần ý nghĩa đặc thù khó có thể quên được, nếu bọn họ may mắn đi tới thăm đó kia, tin tưởng Anh quốc sẽ là địa điểm trước hết bọn họ suy tính du lịch trăng mật.

“Được!”

Thiên Thiên nghe theo sắp xếp của hần, chủ động dựa vào ngực của hần, bên tai truyền đến tim hần đập mạnh. “Thật là mau a, chúng ta ở phòng này một tháng.” Cô không khỏi cảm khái.

“Đúng vậy a, một tháng trước chúng ta cũng không phải là loại quan hệ này.” Hần khẽ mỉm cười.

Lời nói này của hần đến trong tâm khảm cô.

Cô nhớ tới thời điểm một tháng trước vừa tới gian phòng này, ghế sa lon bị bụi bặm sắc người cùng chân bông làm cho sắc phải ho khan liên tục, là bọn họ tốn thời gian cả ngày để quét dọn, cộng thêm một tháng này thêm mua ít vật dụng, mới để cho cái phòng nhỏ mười lăm bình này dần dần có cảm giác là nhà.

Vừa mới bắt đầu hần đối với cô lãnh mạc, đến bây giờ đối với cô nhiệt tình như lửa, trong lúc cô bởi vì cái đầu óc cổ chấp của hần mà khóc bao nhiêu lần. Những thứ này, sẽ là chỗ trí nhớ sâu nhất mà cô nhớ lại.

Bọn họ không có ở trong pháo đài cổ kính hào hoa, ba bữa cơm ăn cũng không phải là vật liệu cao cấp, ngay cả quần áo mặc trên người cũng là mua chợ tiện nghi T-shirt cùng áo sơ mi, cô thậm chí còn chạy đi làm kiếm lấy lộ phí.

Mặc dù không có xa hoa phô trương, cũng không phải là cuộc sống hào hoa mà từ nhỏ cô trải qua, nhưng cô cảm thấy khắc sâu, gian phòng rách nát này, ba bữa cơm dinh dưỡng đơn giản lại mỹ vị, cùng áo thun chất liệu thô trên người, khiến cho cô có cảm giác mình hạnh phúc.

Mà đại công thần kiến tạo cảm giác hạnh phúc này, cũng là bởi vì có hần và cô sống cùng nhau.

“Em không bỏ được nơi này.” Cô thở dài nói. “Nơi này có rất nhiều để nhớ lại.” Ở nơi trong phòng này, xảy ra rất nhiều rất nhiều chuyện, mỗi khi hồi tưởng lại, cô sẽ muốn cười.

“Đứa ngốc, chúng ta còn có cơ hội nhiều chế tạo hơn là hồi ức.” Hần cười sờ sờ đầu của cô.

Ý tứ của hần, hần sẽ một mực bên người cô sao?

Thiên Thiên bởi vì ngôn từ của hần gần đây tựa như cam kết, cảm động đến nói không ra lời.

Cô gật đầu một cái, tay nhỏ bé ôm lấy thắt lưng bên chắc của hần, đỉnh đầu nhỏ càng thêm tiến sát trong ngực hần không tiếng động mà mỉm cười.

Bọn họ thường xuyên như vậy, ngồi chung ở một trong cái sofa, nói cái gì cũng không nói, chỉ lẳng lặng mà lắng nghe nhịp tim lẫn nhau, sau đó sẽ trao đổi mấy chuyện ngọt ngào vừa hôn.

Bình thường là Trí Đặc chủ động tại bên ngoài lấy vẻ mặt nghiêm túc bình thường bày tỏ, nhưng thỉnh thoảng cô cũng sẽ nhón nháo hần chủ động hôn môi mỏng, bất quá mỗi khi trở về chỉ cần như thế, hôn đến sau lại cũng sẽ từ từ biến chất, ôm ấp lấy tay của đối phương cũng sẽ dao động đến những bộ vị khác, ngay cả vốn là tư thế tựa sát lẫn nhau cũng sẽ trở nên mập mờ.

Hai người nhìn nhau lại cười, không kìm hãm được mà hôn lẫn nhau, hôn đơn thuần từ từ trở nên nóng bỏng, cô chống thân lên, giạng chân ở trên đầu gối hắn, đổ mặt thờ gấp, tay nhỏ bé chỉ ở lồng ngực hắn, mà bàn tay to của hắn cũng từ thắt lưng cô dò vào phía dưới áo thun, từ từ hướng lên tiến công thành trì.

Cổ họng hắn phát ra một tiếng gầm nhẹ thô cam, ở trong nháy mắt từ hôn ngọt ngào dừng lại chuyển thành tình dục .

Cô không hài lòng nụ hôn này bị cắt đứt, tay nhỏ bé bưng lấy mặt của hắn, gấp muốn hôn lên.

“Không thể chơi tiếp tục.” Hắn trầm giọng ngăn cản đôi môi mềm non của cô dính sát lần nữa.

Lý trí khiến cho hắn lựa chọn làm thánh nhân, nhưng kỳ thật hắn muốn làm nhất chính là đem cô ôm đến trên giường, cõng hết y phục của cô đoạt lấy cô, làm cho cô danh xứng với thực trở thành người của hắn.

Rõ ràng hắn có rất nhiều cơ hội làm như vậy, nhưng hắn không, có lẽ là bởi vì sâu trong đáy lòng kia có phần quý trọng tâm ý của cô khiến cho hắn mới không có hành vi xúc động.

“Tại sao?” Mắt của cô nhìn thẳng hắn, thở nhẹ chất vấn tiết lộ ra bất mãn bị cắt đứt.

Nhìn cô chu miệng lên ra vẻ không vui, bộ dáng khả ái nếu là bình thường hắn nhất định sẽ cười ra tiếng, nhưng bây giờ tình huống không cho phép, mà lại hắn cũng cười không được.

Toàn thân bắp thịt căng thẳng hắn hết sức căng thẳng, hắn tin tưởng chỉ cần cô bốc đồng mà nhào lên hôn hắn, quần áo của cô nhất định sẽ lập tức bị hắn vạch trần.

Hắn khát vọng cô, nhưng lại bởi vì nhấn nại mà toàn thân đau đớn, hiện tại cô tốt nhất không nên tiếp tục hành động chọc cho dục hỏa đốt trong hắn, nếu không khó bảo toàn hắn sẽ không đại phát thú tính.

Hắn hắng giọng, lấy giọng nghiêm túc nói: “Nếu tiếp tục nữa, chúng ta biết là không chỉ là hôn mà thôi.”

Mắt của hắn con mắt u ám thâm trầm, tràn đầy dục vọng, cô liếc mắt liền hiểu nguyên nhân làm cho hắn trù trù, cô ngưng ngừng cười cười.

“Em nghĩ muốn cũng không chỉ là hôn mà thôi.” Cô to gan ghênh đón mắt hắn kinh ngạc.

“Em nói cái gì? !” Hắn hoài nghi mình nghe lầm.

Lời như thế thế nào lại là Thiên Thiên kia dễ dàng đổ mặt nói? Mỗi khi trở về chỉ cần hắn chuyên chú nhìn chăm chăm cô, cô sẽ đổ mặt mà cúi đầu xuống, cùng dừng khí lúc ban đầu theo đuổi hắn so với là kém xa.

“Em nghĩ muốn anh.” Thiên Thiên lớn mật mà lại rõ ràng nói ra cô khát vọng đối với hắn. “Tối hôm nay, anh không cần ngủ sofa tiếp.” Cô đổ mặt nói tiếp.

Nhiều lần thấy thân thể hắn cao lớn mà ủy khuất ngủ ở trên sofa nhỏ hẹp, cô chỉ cảm thấy đau lòng, vẫn muốn gọi hắn không cần ngủ ở trên ghế sofa rồi, cần cô phải chủ động nhắc tới cái này, cảm giác rất kỳ quái, cộng thêm cô không có can đảm, cho nên mỗi khi mở miệng lời của cô cũng sẽ bị cô nuốt về trong bụng.

Nhưng không biết tại sao, có thể là bởi vì sẽ phải tách ra có liên quan sao! Vừa nghĩ tới trở về Đài Loan sau lại muốn trải qua cuộc sống đó ra ngoài có người phụ trách đưa đón Vừa nghĩ bọn họ cơ hội gặp mặt trở nên ít lại càng ít, lá gan cô không khỏi lớn lên.

“Ý của em là?” Hắn nhíu mày, không xác định hỏi.

Câu trả lời của cô còn lại là đưa ra một cái nhử tay, ở trước ngực hắn không ngừng vẽ vòng vòng.

Hắn lại bị trêu chọc, “Em có biết em đang làm gì hay không? !” Hắn thô ách mà rống.

Cô bày tỏ rõ ràng như vậy, hắn còn hỏi nhiều như vậy làm gì?

Cô rất muốn mắng hắn không hiểu được nắm chắc cơ hội, có thể tưởng tượng đến cái tiểu lão đầu kia tính tình nghiêm cần, không khỏi âm thầm thở dài.

Hai tay cô đang cầm mặt của hắn, hôn môi của hắn, lấy phương thức hắn dạy cô, triển miên mà lại hấp dẫn vươn cái lưỡi thơm tho, đưa tới hắn thâm trầm dục vọng.

Cô ngưng hôn, đưa tới hấn bất mãn lâu bầu, cô khẽ cười nhảy xuống đầu gối hấn, đưa tay kéo hấn đi về phía giường duy nhất trong nhà.

Cô ngồi ở mép giường, ngẩng đầu lên cười ngọt ngào nhìn hấn. “Không thể quay đầu lại, có đúng hay không?”

Cổ họng hấn chuyển động, hơi thở rối loạn.

Cô rõ ràng mặc áo thun cùng quần jean, toàn thân cao thấp bao bọc thật chắc, một chút phơi bày cũng không có, tại sao hấn lại cảm thấy cô khêu gợi muốn chết đây?

“Không sai, em không có nói không có cơ hội.” Nói cho hết lời, hấn liền cúi đầu hôn môi cô đang cười, hai tay có lực nắm ở hai vai cô run rẩy, đem cô áp hướng giường, thân hình cao lớn cũng theo đó đặt lên.

Chủ quyền trong tay hấn, hấn vừa hôn vừa đưa tay dò vào phía dưới ao thun của cô, bỏ đi áo ngực che ở mềm mại rất tròn của cô, lại lưu loát bỏ đi quần jean đáng ghét dán hai chân thon dài của cô.

Cô hoàn toàn không ngăn trở mà nằm ở dưới người hấn, mặc hấn bỏ đi tất cả vật che đậy trên người, cho đến thân thể xinh đẹp trần trướng hiện ra ở trước mắt hấn.

Lý trí của hấn hỏng mất, cũng không cách nào ôn nhu nữa tiến hành, hấn điên cuồng bỏ đi quần áo dư thừa trên người mình, vội vàng đi vào thân thể thơm mềm của cô làm cho hấn mê mẩn.

Chiều nay, hấn tháo xuống bộ mặt nghiêm cẩn, nhiệt tình, cuồng dã đi vào lúc này làm hấn thần hồn điên đảo trong hoan ái.

Cô thì tại dưới sự hướng dẫn của hấn mà từ cô gái lột xác làm đàn bà, cũng phát hiện một mặt của hấn không muốn người biết, cuối cùng hấn người trước nghiêm túc câu nệ, ở trên giường căn bản không phải có chuyện như vậy.”

Hành trình một tuần lễ kế tiếp, bọn họ đơn giản giống như ở độ trăng mật.

Ban ngày, bọn họ tay dắt tay, mang theo hành lý nhẹ nhàng đi khắp các danh thắng cổ tích, có lúc đi qua cửa hàng quần áo, Trí Đặc sẽ dừng bước lại, không để ý cô phản đối cùng kiên trì thay cô mua thêm quần áo.

Cho nên, Thiên Thiên cũng từ hạ giá mặc áo thun, quần jean, đổi thành quần áo cao cấp thoải mái thích hợp lại hào phóng, cô từ đầu đến chân, đều là đích thân hấn chuẩn bị .

Dĩ nhiên, hấn cũng vì cô mua một đôi giày nữ thoải mái lại đẹp, mặc dù tiêu hết của hấn không ít tiền, nhưng nhìn thấy cô mặc quần áo của hấn mua, hấn chọn, hấn trả tiền, một cổ cảm giá hạnh phúc tự nhiên mà bay lên, cũng rất cuộc hiểu rõ tại sao cô coi như không đủ tiền bên tay, nguyên nhân cũng muốn thay hấn mua này, mua kia.

Coi như sau khi trở về phải muốn phí nhiều tâm lực hơn để làm việc, mới có thể gánh vác chi tiêu của cô, hấn cũng sẽ liều mạng đi làm, chỉ cầu cô có điều kiện cuộc sống tốt hơn.

Đến buổi tối, chính là thời gian hai người bọn họ một chỗ.

Bình thường bọn họ sẽ dừng chân ở tiệm cơm đặc biệt một chút —— điểm này là Trí Đặc kiên trì, tỷ như nhà hàng cổ xưa xây dựng lại hoặc nhà hàng cao cấp cổ xưa của Anh quốc có danh tiếng, những nhà hàng này phí ăn uống dĩ nhiên cũng đều không rẻ, mà thể tín dụng của Thiên Thiên cũng không mang đến Anh quốc, cho nên chỉ có thể duy trì trừng mắt để cho hấn đòi thọ.

Loại cảm giác này rất mới lạ, cô tựa như một dạng tiểu thê tử phụ thuộc trượng phu, không biết nhân viên nhà hàng thấy hai người bọn họ có thể hay không cho là bọn họ là vợ chồng tân hôn a?

Ở trong nhà hàng bọn họ cùng nhau hưởng dụng ánh đèn đẹp, không khí tốt bữa ăn tối dưới ánh nến, sau đó cầm sâm banh cùng rượu đỏ ở ban công gian phòng nhà hàng nhìn sao, bình thường sau khi uống mấy ly rượu, bọn họ cuối cùng cũng sẽ lăn đến trên giường.

Thời gian ngọt ngào luôn là đặc biệt trôi qua mau, chỉ chớp mắt, một tuần lễ đã trôi qua rồi, mẫu thân đại nhân Thiên Thiên kính yêu quả thật giữ lời hứa, ngày hôm qua gọi điện thoại hỏi vị trí của cô, hôm nay liền phái người đem hai vé máy bay trở về giao tới tay cô.

“Ghét, thời gian thế nào lại trôi qua nhanh như vậy?” Thiên Thiên nũng nịu oán trách. “Chuyến bay tới hôm nay, mẹ thật là ác độc a, làm cho người ta ở lâu một buổi tối thì như thế nào? Quỷ hẹp hòi.” Cô khoác cái mền ngồi ở trên đùi Trí Đặc, không khó tưởng tượng dưới mền toàn thân cô trần truồng.

Chỉ mặc một quần thường rút dây thừng Trí Đặc ngồi ở trên ghế sa lon, ôm cô xinh xắn, cứng chịu mà cười xoa xoa cô mềm mại phát ra.

“Chúng ta sớm muộn cũng phải đi về.”

“Nhưng mà người ta muốn lưu thêm một chút thời gian chứ sao.” Cô dính hẳn làm nũng oán trách.

“Lời giống vậy của em một tuần lễ trước kia đã oán trách qua.” Hắc cười lắc đầu.

“A! Anh cười em.” Cô đưa ra ngón trỏ đâm cơ ngực bên trái của hắn, lại đâm thẳng lưng nhạy cảm của hắn, quả nhiên hắn sợ nhột mà rút thân thể một cái.

“Đừng làm rộn.” Hắn dẩy lên khuôn mặt nghiêm túc quát.

“Hừ, em càng muốn.” Thiên Thiên cười tiếp tục đối với hắn động tay động chân.

Phát hiện hắn sợ nhột là ngoài ý muốn, cô cũng không còn nghĩ đến bề ngoài hắn cương như vậy, thế nhưng sẽ sợ nhột, một chiều này đối phó hắn dùng tốt vô cùng, chỉ cần hắn không đáp ứng một yêu cầu của cô, cô sẽ gãi hắn nhột, không chừng thủ đoạn nào cũng muốn đạt tới mục đích.

Hắn cười né tránh, bắt đầu dĩ cô an vị trên đùi của hắn, hắn coi như muốn không gian tránh cũng rất có hạn, cuối cùng hắn không thể làm gì khác hơn là bắt được hai cái tay cô quấy rối.

Không nghĩ tới bị bắt một cái như vậy, phong thư vé máy bay trang bị cùng che đầy thân thể mềm mại trần truồng của cô cùng nhau chảy xuống, thấy thế, nụ cười của hắn đột nhiên cứng đờ, trong ánh mắt dục vọng làm cho người ta liếc thấy xuyên qua.

Cảm giác được ngồi giữa hai chân toàn tâm toàn ý dương cương, Thiên Thiên không thể tin được mà trợn to hai mắt.

“Anh. Sẽ không lại tới đi? !” Mới vừa vặn kết thúc, cái kia sao mau lại. Làm sao có thể? ! Hắn thể lực tốt như vậy sao? ‘Anh. Được không?’

Những lời này tuyệt đối là chất vấn, mà đàn ông là không chịu được nhất tính năng lực bị chất vấn. Đây là nhe răng làm nhục.

“Em có thể thử nhìn một chút.” Hắn tà tà cười một tiếng, ôm mặt cô ngó mình, để cho hai chân cô quỳ gối trên ghế sa lon, tiếp theo, hắn chậm rãi kéo quần xuống.

Thiên Thiên con mắt trừng ngây ngô nhìn cử chỉ tà khí của hắn, nhất thời không phản ứng kịp, đang ở trên ghế sa lon, để cho hắn được như ý.

Phong trần mệt mỏi mà trở lại Đài Loan, nơi đầu tiên Thiên Thiên trở về không phải là nhà mình, mà là nhà ông ngoại.

Đặc biệt vừa ngồi lên đón bọn họ, mẫu thân liền gọi điện thoại tới giao phó, trở về muốn đi trước xem ông ngoại một chút, thuận tiện đem Trí Đặc trả lại cho Đế Tư ca ca, còn tốt hơn hết là cảm ơn hắn.

Thiên Thiên thì tại trong điện thoại thiếu chút nữa không nhận được mệnh mệnh.

Trí Đặc là người của cô, tại sao muốn trả lại cho Đế Tư ca ca? Không trả, cô nói gì cũng không trả!

Nhưng mà nếu như lúc này nói ra, thời cơ tựa hồ cũng không thỏa đáng, mẫu thân nhất định sẽ bị tin tức cô cùng Trí Đặc ở chung một chỗ mà hù dọa.

“Phong nha đầu, đã chịu trở về?” Phạm Thiết Hùng thấy Thiên Thiên bình an trở về, trong lòng lúc này mới dễ xuống.

“Không chịu về có thể làm gì bây giờ? Là mẹ muốn con trở về.” Giọng nói của cô có vẻ buồn bã.

“Thế nào? Thì ra là con còn chưa muốn trở về à!” Phạm Thiết Hùng ở trong lòng ca thán cô chơi đã rồi, thế nhưng cũng chưa muốn về nhà.

“Đúng vậy, con đang chơi vui vẻ đây!”

“Kỳ cục, cũng sẽ không quan tâm một chút, con còn ngại chọc cho Trí Đặc phiền toái không đủ nhiều à?” Phạm Thiết Hùng bị cô ngang bướng chọc tức dựng râu trợn mắt.

“Biểu tiểu thư chưa cho Trí Đặc thêm phiền toái.” Trí Đặc vừa về tới Phạm gia, lại khôi phục vẻ mặt một trăm lẻ một kia nghiêm túc câu nệ, chẳng những đồng phục chính thức, ngay cả tóc cũng chải phải cẩn thận tỉ mỉ.

Ồ. Cô tưởng niệm Trí Đặc cười lên có má lúm đồng tiền đáng yêu, Trí Đặc sẽ mặc quần áo thoải mái cô mua, còn có Trí Đặc sẽ dắt cô đi dạo phố nữa! Vừa về tới Đài Loan hẳn cũng không dắt tay của cô nữa, thói quen lòng bàn tay có nhiệt độ của hắn, lập tức biến thành như vậy, cô cảm giác quá mất mát.

“Đúng thôi, ông ngoại ông xem, Trí Đặc cũng nói con chưa cho anh ấy thêm phiền toái, đó chính là nói rằng lần tới con muốn xuất ngoại, tìm anh ấy cùng đi cũng không có sao.”

Phạm Thiết Hùng nhíu mày: “Con là phiền toái Trí Đặc nghiệm rồi? Người ta còn có chánh sự phải làm, cũng không thể luôn cùng nha đầu này đông bên tây bèo (chạy ngược chạy xuôi).” Ông lắc đầu thở dài: “Tốt lắm, mau về nhà đi, để ẹ con nhìn con một chút.”

“Được ạ, nhưng mà ông ngoại, con muốn Trí Đặc đưa con trở về.” Cô đột nhiên mở miệng yêu cầu.

Phạm Thiết Hùng cảm thấy ngoài ý muốn mà nhíu mày: “Tại sao nhất định phải là hắn đưa con về?”

“Dĩ nhiên a, anh ấy là đi theo đến Anh quốc bảo vệ con, luôn luôn đem con an toàn đưa về nhà mới coi là nhiệm vụ đạt thành a!” Thiên Thiên nói chuyện đương nhiên.

Mà Trí Đặc ở một bên nghe tổ tôn bọn họ nói chuyện, lại nén cười đến muốn nội thương.

Kêu hắn đưa cô ấy trở về? Không có đơn giản như vậy, Thiên Thiên luôn luôn quý quái, cô ấy nhất định có ý đồ mới gì đặc biệt có thể làm yêu cầu này.

“Nha đầu này nguy hiểm đặc biệt nhiều, đi đi đi.” Phạm Thiết Hùng phất tay một cái, ý bảo bọn họ rời đi.

“Ông ngoại, tạm biệt.” Thiên Thiên ngậm cười, cùng Trí Đặc thối lui khỏi thư phòng Phạm Thiết Hùng.

“Em muốn cái gì đây?” Đợi bốn bề vắng lặng, Trí Đặc lập tức đánh vỡ trầm mặc, hai tay vòng ngực mặt húng thú mà chất vấn.

“Anh mới vừa cũng không có dắt tay của em.” Cô buồn bã lên án.

“Cái gì?” Hắn cau mày, hoàn toàn nghe không hiểu cô đang nói cái gì.

“Anh mới vừa không có dắt em nữa! Em không thích.” Cô bốc đồng chu miệng lên.

Nguyên lai là như vậy, hắn không nhận được lắc đầu bật cười: “Luôn luôn tránh nghi ngờ chứ sao.”

“Tránh nghi ngờ cái gì ? A! Anh muốn ăn mà không nhận nợ a?” Cô đúng lý nói không buông tha người.

“Dĩ nhiên đồng ý, anh còn muốn ăn nữa đây.” Hắn theo lời của cô tiếp nhận.

Thiên Thiên nghe vậy không khỏi đỏ mặt, trợn như vậy Ghét nữa!

Nhìn bộ dáng cô đỏ mặt, hắn không khỏi bật cười: “Nói đi, dụng ý của em rốt cuộc là cái gì?” Tuyệt đối không chỉ là đơn giản đưa cô về nhà như vậy.

“Người ta không muốn lén lén lút lút cùng anh ở cùng nhau, em muốn quang minh chánh đại lui tới cùng anh.” Cô lộ ra nụ cười ngọt ngào: “Cho nên, em muốn nói cùng mẹ em, chúng ta ở cùng một chỗ.”

Đây mới là dụng ý thực sự của cô.

9. Chương 9

Phụ nhân quý khí ưu nhã vén hai chân, cái eo thẳng, đoan chánh mà ngồi ở trên ghế sa lon, cử chỉ ưu nhã uống trà bá tước.

Khi nghe thấy con gái mới từ Anh quốc trở về tuôn ra tin tức động trời, bà không có bị hù, chẳng qua là nhú mày, cánh môi mang nụ cười, sau đó đem ly trà bằng sứ chạm rỗng đặt lên bàn.

“Ở chung một chỗ? Hai người các người?”

Thiên Thiên khẩn trương nhìn mẫu thân đại nhân, tay nhỏ bé ôm chặt cánh tay của Trí Đặc, vừa mong đợi lại sợ bị thương tổn nhìn về mặt bí hiểm của mẫu thân đại nhân.

“Mẹ, người sẽ không phản đối chứ?”

“Tại sao con lại nghĩ như vậy đây?” Dương phu nhân mỉm cười, làm cho không người nào có thể nắm lấy ý tưởng trong nội tâm của bà.

“Con chỉ là trực giác mà thôi.” Thiên Thiên cong miệng lầu bầu.

Cô tổng cho là, cô cùng Trí Đặc ở chung một chỗ, bản ngược lớn nhất tuyệt đối là mẹ cô bề ngoài nhu nhược nhưng nội tâm cường thế.

“Thì ra là ở trong lòng con mẹ là thứ người như thế a!” Dương phu nhân nụ cười chân thành nói.

“Mẹ, con không phải là ý này!” Thiên Thiên bị mẫu thân đại nhân vô cùng cười ôn hòa làm cho sắp điên.

“Con gấp cái gì? Từ lúc vừa vào cửa chính là một mình con quang quác nói, mẹ cũng còn không nghe thấy Trí Đặc nói chuyện đây.” Dương phu nhân đem mũi nhọn chỉ hướng Trí Đặc từ lúc vừa vào cửa đã không nói chuyện nhiều.

Bà từ đầu cũng cẩn thận quan sát người trẻ tuổi này, biểu hiện trên mặt gọn sóng không thịnh hành.

Trí Đặc ở đây lòng cảnh cáo mình, phu nhân cũng không chỉ là một loại thê tử xí nghiệp gia mà thôi, bà ấy là cô cô của Phạm Đế Tư, mặc dù bà đã kết hôn sinh con, nhưng bà trước khi kết hôn ở trong xí nghiệp Phạm thị, đã từng đảm nhiệm chức vị quan trọng, mà địa vị ở Phạm thị cũng rất cao, bất luận nam nữ, đều là nhân vật không thể bỏ qua.

“Phu nhân, xin tin tưởng là con thật lòng đối với Thiên Thiên.” Hắn mở miệng giọng nói chân thành tha thiết.

Nhìn bộ dáng hắn vẻ mặt nghiêm túc câu nệ, nói ra những lời này, thật đúng là thú vị.

Tiểu tử Trí Đặc này thế nào luôn là cái bộ dáng này đây? Người kia sao nghiêm túc, thế nào chống đỡ được cô con gái quý quái kia, người trước người sau hai loại hình tượng đích thực làm con gái động lòng a?

“Tôi không có không tin a.” Dương phu nhân chỉ là nghĩ đến tình hình con gái cùng hắn chung đụng, cũng không cảm bất cười một tiếng khi khi.

Thật muốn biết bọn họ là chung đụng thế nào, bà tin tưởng theo cá tính Trí Đặc, hắn có thể một ngày cũng không nói chuyện, nhưng là Thiên Thiên cá tính quá nóng, đâu có thể nào chịu được hắn như thế chứ?

Bất quá nói cũng kỳ quái, thế nào bọn họ mới đi một chuyến Anh quốc, liền phát triển đến loại trình độ này?

Nhất định là con gái bà chủ động, Dương phu nhân trực giác mà nghĩ, tuyệt đối không thể nào là Trí Đặc chủ động, hắn quá dễ ý thân phận chênh lệch, coi như hắn thích Thiên Thiên, cũng sẽ dè dặt mình không biểu hiện ra, bất quá Thiên Thiên là con gái bà, nghị lực của con gái mình có không người nào có thể so

sánh, nói vậy con bé quần quít chặt lấy một đoạn thời gian mới khiến cho Trí Đạc dao động, a, chơi thật tốt.

“Mẹ!” Thấy mẫu thân không có hình tượng mà bật cười, Thiên Thiên trừng lớn mắt.

“Ở chung một chỗ cùng nhau nha, có cái gì cùng lắm thì ?” Bà nghiêng mắt, liếc mắt con gái trợn mắt hốc mồm. “Cho là như vậy mẹ sẽ phản đối đây? Thiên Thiên, mẹ con còn không có lạc hậu như vậy, Trí Đạc rất tốt, mẹ không có lý do phản đối các con ở chung một chỗ.”

“Có thật không?” Thiên Thiên không thể tin được mà thấp giọng hô.

“Cám ơn phu nhân.” Trí Đạc tâm tình kích động mở miệng, hẳn không có nghĩ đến hẳn và Thiên Thiên được đồng ý.

“Còn nói phu nhân a! Nên đổi lời nói .” Dương phu nhân không nhận được đối với hẳn đầu ra đẩy mà mắt trợn trắng.

Trí Đạc sưng sốt, trong lúc nhất thời không biết phải nói gì.

“Mẹ!”

“Làm gì? Con đau lòng sao?” Bà lại trợn mắt nhìn con gái một cái, ai! Thật là con gái lớn không dùng được.

“Con. Con nào có? !” Bị mẫu thân nhìn thấu ý định, Thiên Thiên khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hồng mà phủ nhận.

“Không có? Vậy con đem tay Trí Đạc buông ra a!” Dương phu nhân đưa tay chỉ một chút. “Vừa vào cửa con liền ôm người ta, thật là tuyệt không ngưng ngừng.”

“Mẹ, người đáng ghét !” Thiên Thiên bủi môi, oán giận nhìn mẫu thân.

“Chớ đáng ghét, mẹ có lời nói với các con, ngồi xuống.”

Hai người theo lời ngồi ở trên ghế sa lon đối diện Dương phu nhân, nhưng tay Thiên Thiên vẫn chưa rời đi cánh tay trắng kiện của Trí Đạc.

“Trí Đạc, Thiên Thiên nhà chúng tôi cái gì cũng không biết, cậu nhất định phải cùng con bé ở một chỗ sao?” Dương phu nhân mang theo giọng nghi ngờ hỏi thăm.

Thật ra thì bà cũng không rõ, giống như Trí Đạc thanh niên có một năng lực như vậy, làm sao sẽ thích con gái nũng nịu này của bà đây?

Tuy nói là bọn họ làm cha mẹ là không đúng, bà cùng trượng phu Thiên Thiên có một con gái như vậy, từ nhỏ liền nuông chiều con bé, không để cho con bé bị một chút khổ sở, đối với cuộc sống con bé cũng có tất cả hạn chế, cũng may con gái không có bị bọn họ nuôi dạy thành cô gái không có chủ kiến.

“Mẹ!” Thiên Thiên không thể tin được mẫu thân đại nhân thế nhưng nói cô như vậy. “Làm sao mẹ nói như vậy chứ!”

“Phu nhân, Thiên Thiên chẳng qua là không biết được mục tiêu của cô ấy ở nơi nào, con tin tưởng cô ấy rất nhanh sẽ tìm được chuyện mình muốn làm.” Trí Đạc đối với cô tràn đầy lòng tin. “Cô ấy cũng không phải là cái gì cũng không biết.”

Nghe vậy, Dương phu nhân cảm thấy hứng thú mà nhướng lông mày. Như vậy Thiên Thiên nhà bà, thoát nhìn rất nghiêm túc sao!

“A? Như vậy con bé sẽ tìm được sao?”

“Con sẽ hiệp trợ cô ấy tìm được.” Trí Đạc thành khẩn nói.

“Kia theo cậu nói như vậy, chỉ cần là chuyện Thiên Thiên cậu cũng sẽ giúp sao?” Dương phu nhân ánh mắt đột nhiên sáng lên.

Thiên Thiên quá rõ cái ánh mắt đó của mẫu thân đại nhân là đại biểu ý gì, đó là một loại ánh mắt tính toán.

Mặc dù mẹ cô không giao thiệp với thương trường đã lâu rồi, nhưng bảo đao không lão, tâm cơ vẫn thâm trầm như cũ, chẳng qua là bà kết hôn dính vào trang phục không có thuốc chữa, như hiện tại trang phục của bà thành phu nhân thế kỷ trung cổ (thời đại xã hội phong kiến).

“Đúng vậy.” Thiên Thiên không còn kịp ngăn cản nữa, Trí Đặc đã gật đầu đáp ứng.

“Như vậy tốt quá, tôi liền đem lời mà nói rõ ràng a.” Dương phu nhân hài lòng gật đầu một cái, khóe miệng hướng lên nâng lên. “Thiên Thiên không có huynh đệ, cho nên sản nghiệp Dương gia cuối cùng vẫn là để lại cho Thiên Thiên, bất quá theo như con bé một chút đầu óc buôn bán cũng không có, đem tâm huyết hơn nửa đời người vợ chồng chúng tôi đánh liều mà giao vào trên tay con bé, không bao lâu nhất định bị con bé cho phá sản.”

Bà hiểu rõ vô cùng năng lực của con gái thế nào, Thiên Thiên quá thẳng, không thích hợp ở thương trường người lừa ta gạt, mặc dù bà còn không biết tương lai con gái muốn làm cái gì, nhưng bà tin tưởng, có Trí Đặc ở bên người con bé, con bé sẽ không ra cái loạn chết người gì. “Quay đầu lại vẫn là muốn trợ giúp của con bé thay con bé gánh vác, dù sao cậu cũng không phải là người ngoài, năng lực của cậu tôi hết sức thưởng thức, tôi lại cảm thấy cậu có thể bắt đầu thích ứng hoàn cảnh Dương thị.”

“Chuyện này.” Trí Đặc không thể tin được lời của Dương phu nhân.

Bà ấy cứ như vậy tín nhiệm hẳn? Hẳn thậm chí còn chưa có cùng Thiên Thiên kết hôn, sẽ phải để cho hẳn bắt đầu đón nhận?

Dương phu nhân tín nhiệm khiến cho trái tim Trí Đặc âm áp, bà ấy không có phản đối bọn họ, không quan tâm thân phận của hẳn chẳng qua là một gã tổng quản nhỏ ở Phạm gia, cứ như vậy thành tâm mà tiếp nhận hẳn.

“Không có gì này kia a, quyết định như vậy, tôi sẽ cùng cha Thiên Thiên nói chuyện, ông ấy nhất định sẽ thật cao hứng có cậu một trợ thủ đắc lực như vậy.” Dương phu nhân có thể suy ra trợ giúp hưng phấn, ông ấy vẫn muốn một người giống Trí Đặc giống như tay trái tay phải, mấy lần hướng Đế Tư yêu cầu hẳn cũng không chịu, hiện tại tốt lắm, cơ hội tới, vợ chồng bọn họ tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho cái người con rể tốt này.

“Nếu như có chỗ con có thể giúp một chút, con nhất định sẽ giúp.” Trí Đặc cam kết giọng nói chân thành tha thiết.

“Thật tốt quá!” Dương phu nhân đối với hẳn gật đầu mỉm cười.” Trí Đặc, về sau liền đem nơi này thành nhà mình, không cần câu nệ.” Bà nghiêm nhiên một bộ dáng nhạc mẫu đại nhân.

“Mẹ, người cùng Đế Tư ca ca cướp người, anh ấy sẽ mất hứng.” Thiên Thiên trực giác nói.

“Con rể của mẹ giúp mẹ có cái gì không đúng?” Dương phu nhân hùng hồn nói.

Thiên Thiên mặt đỏ lên. “Chúng con lại còn chưa có kết hôn.”

“Trước khi kết hôn chia sẻ một chút thì như thế nào? Con cứ hẹp hòi như vậy, vậy thì con đau lòng ta và cha con ngược đãi chồng tương lai con?” Dương phu nhân hài hước di chuyển.

“Con nào có nói như vậy.” Thiên Thiên đỏ mặt tía tai phản bác.

“Mẹ xem con là sợ con cùng Trí Đặc thời gian ước hẹn bị rút lại đi!” Biết con gái không ai bằng mẹ, Dương phu nhân một cái liền đoán trúng tâm tư của con gái.

“Mẹ!” Bị mẫu thân nói trúng, Thiên Thiên đỏ mặt giống như tôm luộc chín chết không có khác biệt.

“Đừng kêu nữa, hôm nay con kêu mẹ mấy lần a? Ngay cả câu đầy đủ đều nói không ra được.” Dương phu nhân lắc đầu thở dài. “Thiên Thiên, con động một chút là xấu hổ như vậy, nhìn thấy Khâu tổng quản con phải làm sao đây?”

Trải qua Dương phu nhân nói như thế, trái tim Trí Đặc chấn động, chân mày không tự chủ nhíu lại.

Trước khi lên đường đến Anh quốc, lời của phụ thân dặn dò vẫn còn nói ở bên tai, muốn hẳn nhận rõ bổn phận của mình, bọn họ với cao không tới Phạm gia, Dương gia.

“Khâu tổng quản cái gì cũng tốt, chính là quá lạc hậu, quá ngoan cố, nói với ông ấy ba mươi mấy năm, ông ấy vẫn kiên trì chiếu cố Phạm gia làm một gã tổng quản, Phạm gia không ai có thể làm người hầu trừ ông ấy đây.” Dương phu nhân nói lời này một chút cũng không giả.

Ở Phạm gia, thế hệ trước nể trọng ông, tín nhiệm ông, giống như cha bà, căn bản là đã đem Khâu tổng quản làm thành con trai ruột mà đối đãi, bất quá Khâu tổng quản lại luôn đem bốn chữ “Lẽ không thể bỏ” này giắt bên khóe miệng.

Trẻ tuổi đem hẳn làm trưởng bối tôn kính, ngay cả Đế Tư đều chưa từng đối với Khâu tổng quản nói qua một lời nói nặng, còn kính trọng gọi ông một tiếng Khâu thúc.

Mà bà đồng lứa này, đem Khâu tổng quản trở thành loại đại ca tôn trọng.

Bất quá ông chính là lạc hậu rồi, đem tổ tiên lưu lại một chút bộ tôn sùng là khuê cao, cũng thế kỷ hai mươi mốt rồi, vẫn còn tuân thủ cả đời làm nô, quan niệm cả đời là bợc.

“Không nghĩ tới sao, cửa ải chân chính khó không có ở nơi chúng ta, ” Dương phu nhân quỷ dị cười một tiếng. “Mà là Khâu tổng quản.”

“Không thể nào, Khâu thúc luôn luôn rất thương con, ông ấy cũng sẽ không.” Lần này ngay cả Thiên Thiên cũng không xác định Khâu tổng quản sẽ phản đối hay không rồi.

“Ông ấy nhất định sẽ phản đối.” Trí Đặc chân mày chau càng chắc hơn, hẳn khẳng định phụ thân tuyệt đối sẽ không đáp ứng hẳn và Thiên Thiên lui tới, thậm chí sẽ buộc hẳn cùng Thiên Thiên chia tay, đây là tình hình hẳn không thấy vui nhất.

Nếu như. Đánh một trận có thể khiến cho phụ thân đáp ứng, như vậy hẳn nguyện ý đau da thịt lần này, từ sau khi hẳn mười tám tuổi cũng không thấy còn bị phụ thân nghiêm nghị mà dạy dỗ qua, nhưng hẳn hoài nghi, như vậy là có thể khiến cho phụ thân bớt giận?

“Kia. Vậy làm sao bây giờ?” Thiên Thiên vẻ mặt buồn thiu nhìn hẳn.

“Yên tâm.” Trí Đặc nắm chặt tay nhỏ bé lạnh cả người của cô, an ủi cô. “Hết thấy giao cho anh.”

“Àn.” Cô tín nhiệm gật đầu một cái, hướng hẳn lộ ra nụ cười.

Thật là mặt ngọt, quả nhiên, con gái lớn không dùng được, Dương phu nhân lắc đầu một cái.

Hi vọng bọn họ có thể được Khâu tổng quản đồng ý, mặc dù đó là một nhiệm vụ không thể nào.

Tóm lại, chúc bọn họ may mắn nữa!

Tây phục vừa người là ủi đến cẩn thận tỉ mỉ, cái eo đánh thẳng, ánh mắt Khâu tổng quản sắc bén xem kĩ tình huống công nhân làm vệ sinh sửa sang lại, ông xoi mói xem xét một vật một cảnh trên dưới Phạm gia, không cho phép có bất kỳ là không hoàn mỹ, ngay cả đám bụi ai cũng không được bỏ qua.

“Phụ thân.” Trí Đặc đi tới bên người phụ thân, cung kính nói, “Con đã trở về.”

Khâu tổng quản quay đầu liếc hẳn một cái, gật đầu một cái, ứng tiếng, “Trở lại là tốt rồi.”

“Con có việc phải nói cho ngài.” Trí Đặc ánh mắt nhìn thẳng phụ thân lạnh lùng, trên mặt không sợ hãi chút nào.

Khâu tổng quản mặt không chút thay đổi, lại lấy ánh mắt ý bảo hẳn nói, nhưng Trí Đặc không nói gì cùng trong ánh mắt xuất hiện không muốn công khai đàm luận tin tức, khiến cho ông khẽ nhíu mày, ngay sau đó rất nhanh khôi phục.

“Con muốn nói gì?”

Trí Đặc không trả lời vấn đề của phụ thân, chỉ xoay người mở ra bước chân rời đi.

Khâu tổng quản hồ nghi đầy bụng, nhưng hoàn toàn không có biểu lộ ở trên mặt, quay lại gót chân, đi theo phía sau con trai đi ra đại sảnh.

Hai cha con vừa đi ra khỏi đại sảnh, nhóm người giúp việc phụ trách vệ sinh không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Một tòa băng sơn ở bên cạnh áp lực đã rất lớn rồi, hai tòa băng sơn đồng thời xuất hiện, hại bọn họ ngay cả thở cũng không dám thở mạnh một chút, chỉ sợ bị mất lạnh cha con bọn họ đảo qua.

Bất quá hôm nay thái độ Khâu tổng quản nhỏ cùng hắn có chút không giống nhau, mọi người châu đầu ghé tai lẫn nhau kể tai nói nhỏ.

Nhóm người Phạm gia lấy Khâu tổng quản cùng Khâu tổng quản nhỏ tới chia ra hai cha con.

Thật muốn biết cha con bọn họ có chuyện gì tốt để nói, bất quá tất cả mọi người rất rõ ràng, Phạm gia từ trên xuống dưới người nào bát quái cũng có thể hỏi thăm, chính là hai cha con bọn họ bát quái một chút cũng không thể nói, cho nên mọi người vẫn là chấp nhận tiếp tục công việc quét dọn chưa xong.

Hai người đi ra đại sảnh, lướt qua hành lang thật dài, đi tới sân nhà tạo cảnh duyên dáng, ở một gốc cây cao vút lên trời, trăm năm cây già cành mềm tươi tốt mà đứng lại.

“Con muốn nói gì?”

Trí Đạc mấp máy môi, chống lại ánh mắt nghiêm nghị của phụ thân, hắn thở dài một hơi, mở miệng chậm rãi nói: “Con đối với tương lai có chút bối rối.”

“Bối rối?” Khâu tổng quản ánh mắt híp lại. “Lời này của con là có ý gì?” Khẩu khí của ông trở nên nghiêm nghị, bởi vì con trai không ra gì hoang mang.

Chỉ có người không xác định mục tiêu của mình, mới có thể cảm thấy hoang mang.

Mà không có mục tiêu là đại biểu người này lệ thuộc vào, không có chủ kiến cùng không có thành công, ở trong mắt của ông, đây là coi khinh không cách nào tha thứ.

“Phụ thân, con có ý trung nhân rồi, cũng đã lui tới với nhau rồi.”

Nghe vậy, Khâu tổng quản nhìn trần trời. “Bạn gái?”

“Đúng vậy.” Trí Đạc gật đầu thừa nhận.

Làm cho người ta rất ngoài ý muốn, ông cho là con trai độc nhất cả đời này sẽ là một người độc thân, không nghĩ tới một chuyện Anh quốc trở về, hắn đã có đối tượng lui tới, ông cuối cùng yên tâm.

Vốn là bởi vì theo lời hắn bối rối mà nóng tính dâng lên, bây giờ nghe hắn nói kết giao bạn gái, lửa giận trong lòng kia nhất thời biến mất mất tích.

Nguyên lai là bởi vì kết giao bạn gái mà cảm thấy bối rối, điểm này ông có thể lý giải.

“Tại sao bối rối?” Hắn quan tâm hỏi.

“Con cảm thấy giữa chúng con có khó khăn nặng nề.” Trí Đạc đơn giản nói.

“Có người phản đối?”

“Là có người mãnh liệt phản đối.” Trí Đạc mở miệng nói lời thăm thía. “Nói con cùng cô ấy không xứng với nhau.”

“Không xứng với nhau?” Khâu tổng quản cau mày. “Thế nào là không xứng với nhau?”

“Thân phận chênh lệch.” Trí Đạc thật sâu nhìn vào đáy mắt phụ thân.

Quá kỳ quái!

Trí Đạc nói vẫn xoay vòng vòng, không giống nhắc tới trọng điểm, lại nghe lên mỗi điều đều là trọng điểm. Đợi chút, ông bỏ quên cái gì?

Hắn bối rối, hắn và bạn gái ở giữa khó khăn nặng nề, hơn nữa có người mãnh liệt phản đối bọn họ lui tới, bởi vì thân phận bọn họ không xứng với nhau.

Tổng hợp tất cả chỗ hấn nói lên trọng điểm, Khâu tổng quản có dự cảm xấu.

“Ý trung nhân của con là ai?” Hấn phát hiện hấn bỏ quên cái đốt trọng yếu này, Trí Đạc cũng không có nói cho ông biết gia sản bối cảnh bạn gái, lại trực tiếp nêu rõ tình yêu bọn họ bị phản đối, hấn chưa nói, bày tỏ bạn gái của hấn cũng là người ông quen biết.

Trí Đạc không lên tiếng, chẳng qua là đem tầm mắt chuyển sang hành lang.

Vốn là Thiên Thiên núp ở phía sau cây cột thấy ám hiệu của hấn, khẽ nhô đầu ra, mang theo nụ cười ngọt ngào ngừng đi tới bên cạnh Trí Đạc, thân mật ôm cánh tay của hấn, lễ độ kêu một tiếng, “Khâu thúc, đã lâu không gặp.”

Khâu tổng quản thấy biểu tiểu thư xuất hiện ở trước mắt, suy sụp một chút, cũng lập tức hiểu đây là xảy ra chuyện gì.

“Cô!”

“Phụ thân, đây chính là bạn gái con, Dương Thiên Thiên.”

“Ta cho là ta đã báo qua cho con!” Khâu tổng quản ản nhĩn gầm thét mà xúc động gầm nhẹ.

“Khâu thúc, người có phải không thích con hay không?” Thiên Thiên mặt xụ xuống. “Con biết khi còn bé con rất không hiểu chuyện, nhưng là bây giờ con đã sửa lại.”

“Biểu tiểu thư, cái này cùng cô không có quan hệ.” Ông an ủi Thiên Thiên.

“Vậy tại sao người phải tức giận đây?” Thiên Thiên không hiểu hỏi. “Nếu Khâu thúc người yêu thích con, vậy con cùng Trí Đạc ở chung một chỗ không được sao?”

“Biểu tiểu thư, cô là cành vàng lá ngọc a!”

“Thiên kim tiểu thư cũng là người a!” Thiên Thiên cảm thấy rất khổ sở. “Làm sao người còn gọi con là biểu tiểu thư đây? Gọi con Thiên Thiên chứ.” Loại cảm giác này cùng vừa bắt đầu với Trí Đạc quá giống, cô tuyệt không thích.

“Phụ thân, tại sao người phản đối đây?” Trí Đạc không hiểu hỏi.

“Con còn dám hỏi.” Khâu tổng quản bây giờ đối với con trai độc nhất tâm tình chỉ có hai chữ tức giận có thể hình dung. “Phạm gia đối với chúng ta ân trọng như núi, làm sao con có thể làm ra chuyện như vậy.”

“Con cũng không có bội tình bạc nghĩa.” Trí Đạc vì mình biện hộ. “Con sẽ phụ trách đối với Thiên Thiên.”

“Mày lấy cái gì phụ trách?” Khâu tổng quản giọng nói bén nhọn. “Mày lấy cái gì chiếu cố biểu tiểu thư? Mày có cái loại đó năng lực sao?”

Lời của phụ thân giống như một cái tát, hung hăng đánh vào trên mặt hấn.

“Hoặc giả mày từ Anh quốc tiếp nhận huấn luyện quản gia, cộng thêm thân phận hộ vệ khiến cho tư cách tổng quản của mày tiền lương tăng cao, nhưng mày cho là bằng về điểm này của mày tiền lương có thể cho biểu tiểu thư cái dạng cuộc sống gì?”

Phụ thân nói không sai, hoặc giả hấn tiền lương có thể khiến cho Thiên Thiên trải qua cuộc sống so với bình thường người dư dả, nhưng so với cuộc sống bây giờ của cô, vậy thì thật là kém quá xa.

Mà hấn, không cho phép mình cho cô hoàn cảnh quá kém, đây là hấn thân là ngạo khí đàn ông, hấn chưa bao giờ phủ nhận mình có ý tưởng đại nam nhân.

“Nhưng mà con không quan tâm a!” Thiên Thiên vội vã nói. “Con một chút không quan tâm những thứ kia.”

“Nhưng mà Trí Đạc quan tâm.” Khâu tổng quản hiểu rõ con trai của mình.

“Không sai.” Trí Đạc gật đầu một cái, hấn vô cùng quan tâm hấn có cho cô một cuộc sống xứng đáng hay không, nhưng hấn tin tưởng, bằng năng lực của hấn hấn tuyệt đối cấp nổi, nhưng phụ thân lại không cho là như vậy.

“Vậy mày còn dám cùng biểu tiểu thư lui tới!” Khâu tổng quản cau kính trách cứ. “Muốn làm bạn trai biểu tiểu thư, mày cũng phải có bản lĩnh đó, cho nên tao tuyệt đối không đáp ứng.” Ông hiểu được bày tỏ lập trường của ông.

“Nói thật hay, làm em rể tôi cũng không phải là chuyện đơn giản như vậy.”

Thanh âm này. Thiên Thiên kinh ngạc quay đầu, nhìn thấy phạm Đế Tư mặt cười như không cười hướng bọn họ đi tới.

“Đế Tư ca ca.”

Hắn tại sao tới lúc này? Hơn nữa. Hắn tới làm chi a? Thiên Thiên có dự cảm không tốt.

“Khâu thúc nói cực kỳ đúng.” Phạm Đế Tư gật đầu khen. “Muốn làm bạn trai nhà Thiên Thiên chúng ta, không có mấy lượng là không được, bằng một phần tổng doanh tiền lương hiện tại của Trí Đặc sợ rằng không nuôi nổi Thiên Thiên nhà chúng ta nha.” Hắn giọng nói tỏ khổ nói.

Nghe vậy, Thiên Thiên lập tức sững mặt lên, hắn căn bản là tới náo loạn, Khâu thúc đã rất khó nói thông, hắn còn ở bên cạnh quạt gió thổi lửa.

“Đế Tư ca ca, làm sao anh nói như vậy? !”

“Anh nói đều là lời nói thật, ngay cả Trí Đặc tự mình cũng không cách nào phản bác.” Phạm Đế Tư khẽ mỉm cười.

Thiên Thiên hơi bị nổ dóa, quay đầu nhìn về phía Trí Đặc, lại phát hiện hắn vẻ mặt khác thường, trong lòng không khỏi rung mình một cái.

Thiếu gia sẽ không nói lời như thế, Trí Đặc vô cùng khẳng định, hơn nữa hắn ở bên cạnh thiếu gia lâu như vậy, một chút tập tính của thiếu gia hắn cũng rất rõ, đối với hắn ta nói loại tỏ khổ này, đã kích, lời nói hà khắc..., tuyệt đối không phải là chuyện thiếu gia làm.

Hắn nhất định có ý đồ.

“Cậu cho rằng chuyện có đơn giản như vậy? Bây giờ quá ngây thơ rồi!” Phạm Đế Tư quỷ dị cười một tiếng.

Thấy nụ cười kia Trí Đặc đã biết —— hắn quả nhiên có ý đồ!

“Ngay cả thiếu gia cũng nói như vậy, mày còn muốn nói điều gì?” Khâu tổng quản mắt thấy thiếu gia cũng bày tỏ ý kiến, ám hiệu con trai một chút.

“Con tuyệt đối sẽ không buông tay.” Đây là duy nhất hắn phải nói .

“Cậu tại sao không buông tay?” Phạm Đế Tư người gây sự chất vấn.

“Bằng tôi yêu Thiên Thiên.”

Phạm Đế Tư cười lạnh một tiếng. “Năng lượng tình yêu ăn cơm được sao? Cậu cấp nổi Thiên Thiên cuộc sống hậu đãi sao?”

“Tôi sẽ làm cho cô trải qua cuộc sống giống như trước đây.” Hắn tự tin nói.

“Cậu làm sao?” Phạm Đế Tư tiếp tục thông hỏi.

“Cái này phải hỏi thiếu gia ngài.” Trí Đặc phản kích trở về, ánh mắt thẳng tắp nhìn vào đáy mắt hắn.

Hai người đàn ông này cứ như vậy mắt to trừng đôi mắt ti hí, ai cũng không chịu yếu thế đem ánh mắt dời đi.

“Hai người các anh.” Thiên Thiên gấp đến độ giống như kiến bò trên chảo nóng, gấp gấp là không biết phải làm thế nào hóa giải hai người đàn ông này đột nhiên đối địch.

“Thiếu gia.” Ngay cả Khâu tổng quản cũng không hiểu tại sao tình huống sẽ trở nên như thế, tại sao bọn họ giống như hai đầu bò đực một dạng đối với đối phương tràn đầy địch ý đây? Không phải là nói cho tốt sao?

“Khâu thúc, nếu như ngài không phản đối..., chuyện này để cho cháu xử lý, được không?” Phạm Đế Tư hỏi ý kiến Khâu tổng quản.

“Vâng” Thiếu gia cũng lên tiếng, ông cũng không có xen vào.

“Hai người các người đi theo tôi.” Phạm Đế Tư nói xong, liền cũng không quay đầu lại rời đi.

Thiên Thiên mặc dù đầu đầy sương mù, nhưng vẫn là theo phía trước.

Khi tất yếu, cô sẽ liều lĩnh tranh thủ cùng Đế Tư ca ca, tuyệt đối sẽ!

10. Chương 10

“Anh rốt cuộc muốn như thế nào đây?” Thiên Thiên tay xé eo, đổ mắt tía tai đối với Phạm Đế Tư ngồi ở phía sau bàn đọc sách, mặt hứng thú mà găm thét.

“Em chưa bao giờ biết anh là người chán ghét như vậy, bảo bọn em tới làm chi đây? Anh muốn làm cái gì nói nhanh một chút có được hay không? Anh nghĩ rằng thời gian bọn em rất nhiều sao?” Cô còn phải nghĩ biện pháp thuyết phục Khâu thúc đáp ứng bọn họ ở chung một chỗ, không thể tốn hao ở chỗ này chút nào.

“Hỏa khí lớn như vậy làm cái gì đấy?” Phạm Đế Tư không nhanh không chậm nâng lên chén cà phê khẽ nhấp một cái.

Ai! Quả nhiên còn là cà phê Trí Đạc pha hợp khẩu vị của hắn.

“Em hỏa khí lớn như vậy.” Thiên Thiên thật là nhớ hướng biểu ca cô vẫn rất kính yêu mà so ngón giữa, bất quá tốt đẹp chính là nuôi dạy khiến cho cô làm tới loại chuyện thô lỗ này, ” Người để cho em hỏa khí lớn là anh mà!”

Thiên Thiên nằm mơ cũng không còn nghĩ đến, Đế Tư ca ca luôn luôn thương yêu cô, thế nhưng ở lúc này kéo chân cô!

Khâu thúc đã phản đối, từ sau khi Trí Đạc nói ra chuyện bọn họ đang kết giao, sắc mặt của ông ấy vẫn không có đẹp mắt qua, nhưng mà nếu như Đế Tư ca ca vào lúc này có thể giúp bọn họ nói hai câu, Khâu thúc có lẽ sẽ mềm hoá xuống, sẽ không để cho trường hợp này biến thành như vậy, nhưng hắn hết lần này tới lần khác muốn lửa cháy đổ thêm dầu, nói những lời đó cũng ném đá theo.

“Thế nào? Sợ không ai thêm lấy sao?” Phạm Đế Tư mỉm cười nói.

“Đế Tư ca ca, anh ở đây nói gì a? !” Thiên Thiên không thể nhịn được nữa mà rống lên to tiếng.

Đây là cuộc đời cô từ trước tới nay đã làm chuyện không có phong phạm đại gia khuê tú—— đối với biểu ca cô đại hồng đại khiêu (rống to kêu gào).

“Thiên Thiên, anh tin tưởng thiếu gia, hơn nữa, anh nghĩ em hiểu lầm ngài.” Trí Đạc đem Thiên Thiên ôm kéo trở về, nhẹ giọng trấn an. “Em tỉnh táo một chút, chẳng lẽ em không có phát hiện thái độ Đế Tư thiếu gia vô cùng không tầm thường?”

Nghe hắn vừa nói như thế, Thiên Thiên lúc này mới phát hiện thái độ biểu ca quá kỳ quái.

Đế Tư ca ca không phải là loại người đó sẽ lấy thân phận địa vị ỷ thế hiếp người, cộng thêm hắn luôn luôn đem Trí Đạc thành anh em ruột của mình, không có đạo lý sẽ nói những lời kia chê bai hắn, trừ phi.

Thiên Thiên nghĩ thông suốt, cô đề phòng cướp tựa như nhìn nụ cười quỷ dị Phạm Đế Tư, để ngừa hắn lại làm trò gian xảo.

Phạm Đế Tư ca ca thường thường làm chuyện ra ngoài dự đoán mọi người, tựa như cô ban đầu cũng không còn ngờ tới cô bất quá cũng lần thứ nhất mang Lục Nhi đi tham gia yến hội Phạm gia mà thôi, biểu ca cô liền khùng bố để mắt tới người ta, ngăn ngừa mấy ngày mò lên giường Lục Nhi, đem cô ấy lừa gạt đến tay.

Thật ra thì cô biết đây là có nội tình, nhưng cô cố ý lựa chọn nhảy qua.

“Không hổ là Trí Đạc, hiểu rõ mình như vậy.” Phạm Đế Tư vui mừng gật đầu.

“Đế Tư ca ca, anh ở đây muốn cái gì?” Thiên Thiên phòng bị hỏi.

“Anh không có muốn cái gì, chẳng qua là đang phiền não cuộc sống em về sau.”

“Có cái gì phiền não ?” Thiên Thiên không cảm thấy đây là cái vấn đề lớn gì.

“Phải không? Coi như em có thể chịu được qua cái loại cuộc sống đó mà sống bận rộn, nhưng không thấy được Trí Đạc là có thể chịu được.”

“Không sai, tôi không thể nhẫn nhịn được.” Trí Đạc đồng ý lời của hần.

Nếu hần lựa chọn cùng Thiên Thiên ở chung một chỗ, hần đã có chỗ linh ngộ.

Thật ra thì có không ít trẻ tuổi nhà xí nghiệp bày tỏ đối với Thiên Thiên, nhưng cô ấy không đáp lại, bất kể điều kiện đối phương có tốt thế nào, tài sản cùng cô xứng đôi như thế nào, Đại tiểu thư cô không muốn chính là không muốn, nhưng hôm nay cô bỏ qua cuộc sống hậu đãi, lựa chọn cùng hần cái này tổng quản nhỏ nhỏ ở chung một chỗ chịu khổ, người xem kịch vui tự nhiên không ít.

Hần dĩ nhiên biết Thiên Thiên có thể chịu khổ, nghị lực lúc cô ở Anh quốc hần đã nhìn ra, nhưng hần vẫn đau lòng, hơn nữa không muốn cô trở thành trò cười cho xã hội thượng lưu .

Nhất định sẽ có thật nhiều người tò mò về cuộc sống của cô cùng hần ở chung một chỗ có phải hay không có thể vẫn như cũ xinh đẹp quyến rũ như vậy, cho nên hần cho Thiên Thiên , chỉ có thể hoàn cảnh tốt hơn so bây giờ, mà không có thể kém hơn nữa, đây là cốt khí của hần .

“A Đế.” Lục Nhi khuôn mặt ngái ngủ lim dim mở cửa đi vào.

” Lục Nhi!” Thiên Thiên trợn to hai mắt, nhìn bụng Lục Nhi đã khê đội lên.“Bụng của cậu đã nổi lên rồi!”

“Thiên, cậu cuối cùng trở lại.” Lục Nhi oán trách nói, “Cậu đi Anh quốc bao lâu mình liền bao lâu không có ra cửa, mình ở nhà thật nhàm chán.”

“Lục Nhi, làm sao em tỉnh?” Thấy Lục Nhi hướng mình đi tới, Phạm Đế Tư một lòng cũng hóa mềm, ôn nhu đem cô ôm ở trên đùi.

“Bởi vì anh thật ôn ào.” Cô oán giận trợn mắt nhìn đầu sỏ đắc tội quấy nhiễu cô yên giấc một cái, “Anh ở đây gây khó khăn cho Trí Đạc cùng Thiên Thiên a?”

“Anh không có.” Phạm Đế Tư lập tức gơ hai tay lên thề.

“Rõ ràng là có.” Thiên Thiên thanh âm nho nhỏ nói thẳm.

“Thiên Thiên nói có.” Lục Nhi ngẩng đầu trừng hần một cái.“Mặc dù náo Trí Đạc chơi rất vui, nhưng anh không thể luôn khi dễ hần.”

“Được rồi, lần tới thời điểm anh náo cậu ấy sẽ chờ em cùng.”

“Này còn kém không nhiều lắm.” Lục Nhi hài lòng gật đầu một cái.

Trí Đạc bị lời nói của một đôi vợ chồng này làm cho phải dở khóc dở cười.

“Thiếu gia, Thiếu phu nhân, nói rõ dụng ý của các người đi.”

“Trí Đạc, thật ra thì đối với cậu mình vẫn có kế hoạch khác.” Phạm Đế Tư quỷ quyết cười một tiếng.

Mới vừa rồi đâu rồi, cái dưỡng rất thúi cái rắm kia gọi điện thoại hướng hần khoe ra, nói Trí Đạc tương lai sẽ là con rể của hần, cho nên hần muốn đem người mang đi nữa!

Đùa gì thế! Người Phạm Đế Tư hẳn đâu có thể nào dễ dàng như vậy bị mang đi, ở cô cô, dưỡng lợi dụng Trí Đặc yêu đối với Thiên Thiên, hẳn sẽ cho Trí Đặc trước ký khế ước bán thân, kỳ hạn là cả đời, ói ha ha ha, cả đời a. . . . Nghe rất tuyệt vời, chỉ cần nghĩ đến dưỡng giận đến mặt đỏ lên, tâm tình của hẳn cũng rất tốt.

Quá tốt, hẳn tuyệt đối sẽ không thua người.

“Kế hoạch?” Trí Đặc cau mày, trực giác kế hoạch của thiếu gia nhất định tuyệt không thú vị, ít nhất đối với hẳn mà nói.

“Đúng vậy, ta cũng vậy cảm thấy A Đế an bài rất tuyệt a!” Lục Nhi cười nói.

Toàn bộ là nhân tài, vật tận kỳ dụng, an bài này dĩ nhiên ca tụng.

“Cái gì an bài a?” Thiên Thiên tò mò hỏi, cô bây giờ không hiểu nổi Lục Nhi cùng Đế Tư ca ca trong hồ lô bán cái loại thuốc gì?

“An bài xong, giao cho A Đế đi! Thiên, mình hỏi cậu, sang năm chúng ta liền tốt nghiệp, sau khi tốt nghiệp cậu muốn làm gì?” Lục Nhi hỏi.

“Mình à, mình muốn mở một quán cà phê nho nhỏ, có loại cà phê ngồi lộ thiên kia....” Thiên Thiên hí hửng nói, trong đầu nghĩ tới cửa tiệm cô muốn bố trí mới thoải mái làm sao.

“Cậu biết pha cà phê sao?” Lục Nhi hoài nghi, cô ngay cả nấu nước sôi cũng sẽ không được, làm sao có thể biết pha cà phê?

“Trí Đặc sẽ từ từ dạy mình, mình tin tưởng danh sư xuất cao đồ, mình nhất định sẽ trò giỏi hơn thầy.” Thiên Thiên đối với kỹ thuật mình pha cà phê hoàn toàn có tự tin .

“Oa! Không nghĩ tới mới đi Anh quốc một tháng, cậu đối với tương lai đã có kế hoạch.” Lục Nhi không khỏi kinh ngạc biến chuyển của bạn tốt.

“Dĩ nhiên rồi! Như vậy còn cậu? Cậu sau khi tốt nghiệp muốn làm cái gì?” Thiên Thiên tò mò hỏi.

“Ồ cũ.” Lục Nhi bực mình trả lời.“Dự tính ngày sinh tại sao phải ở thời điểm đó? Ghét!”

Thiên Thiên không khỏi bật cười.“Cậu đây sẽ phải đi trách cha hài tử tại sao không chọn thời gian tốt.” Cô nháy mắt ra hiệu ám hiệu.

“Uh, vậy mình cũng hi vọng Trí Đặc chọn thời gian đúng một chút, để tránh cậu đến lúc đó cùng mình một dạng oán trách liên tiếp.” Lục Nhi mặt không đỏ hơi thở không gấp phản kích trở về.

Aha! Lúc này đổi thành khuôn mặt nhỏ nhắn Thiên Thiên đỏ hồng .

“Thối Lục Nhi!” Thiên Thiên dĩ nhiên hiểu Lục Nhi chỉ là cái gì, ghê tởm! Cái phụ nữ có thai bắt lương này.

“Cái này xin Thiếu phu nhân yên tâm.” Trí Đặc một phen nắm bả vai của Thiên Thiên.“Tôi không phải là người lỗ mãng như vậy.”

Hắn đương nhiên đâu ra đấy sao! Bất quá lời hẳn nói có ý tứ, không phải là nói Phạm Đế Tư là một người lỗ mãng sao?

Phạm Đế Tư nghe ra hẳn ám dụ, không khỏi lắc đầu bật cười, Trí Đặc sẽ tố khổ người, thật đúng là làm cho người ta tất cả không nghĩ tới.

Hắn hắng giọng nói: “Các người không muốn nghe sắp xếp của tôi sao?”

“Anh nói a.” Thiên Thiên vội vã muốn hẳn nói.

“Sắp xếp của tôi chứ sao. . . .” Hắn trầm ngâm, cười quỷ dị, bằng căn chữ rõ ràng nói: “Khâu Trí Đặc, cậu bị khai trừ.”

Khâu tổng quản lẳng lẳng đứng, trên mặt không có bởi vì nghe con trai bị khai trừ mà lộ ra một chút tâm tình, chẳng qua là yên lặng tiếp nhận.

“Khâu thúc, cháu hi vọng đây là cháu an bài sẽ không làm người khổ sở.” Phạm Đế Tư thở dài. “Cháu đây sao làm là vì tốt cho Thiên Thiên, người có thể thông cảm cho con chứ?”

Khâu tổng quản ngoài mặt vẫn bình tĩnh, nhưng nội tâm cũng là ba đào mãnh liệt.

Ông thế nào cũng không nghĩ ra, thiếu gia luôn luôn nể trọng Trí Đặc lại đem hấn khai trừ, con trai không bao giờ là tổng quản của Phạm gia nữa rồi, ông không dám nghĩ về sau sẽ biến thành hình dáng gì.

Trí Đặc từ nhỏ liền đối với thiếu gia nói gì nghe nấy, khi còn bé liền lấy thiếu gia tay trái tay phải làm trở thành mục tiêu không thể thiếu, hấn liều mạng học tập, thật vất vả học có thành tích, nhưng bởi vì tình yêu cùng biểu tiểu thư mà số mạng gặp phải đuổi việc.

“Thiếu gia đã hạ quyết định, không nên nói qua tôi.”

“Cháu đây là tôn trọng ngài, Khâu thúc, cháu vẫn đem ngài là trưởng bối mà kính trọng.” Cha mẹ hấn khi hấn còn rất nhỏ đã qua đời rồi, hấn từ nhỏ liền theo gia gia cùng Khâu thúc sống cùng nhau, lớn lên.

Ở đây mất hấn, Khâu tổng quản không chỉ là quản gia mà thôi, sự hiện hữu của hấn tựa như một dạng phụ thân.

Đáng tiếc a! Khâu tổng quản vẫn kiên trì một bộ truyền thống kia, mặc cho hấn nói toạc miệng cũng không dùng, hai người phụ tử bọn họ cũng một dạng, đối với tất cả yêu cầu của hấn nói gì nghe nấy, lại cứ đối với thân phận này chết tâm lưu ý.

“Thiếu gia đây là muốn tôi chết.”

“Khâu thúc, ngài vẫn là như cũ.” Phạm Đế Tư lắc đầu bật cười. “Khi Trí Đặc trở về, xin ngài chớ trách móc cậu ấy nặng nề.”

“Vâng” Khâu tổng quản cung kính trả lời.

“Về sau trong nhà còn phải dựa vào ngài, Khâu thúc.” Phạm Đế Tư hơi áy náy cười.

“Đây là việc tôi phải làm.” Khâu tổng quản vẫn trả lời đầu ra đấy.

“Oh, đúng rồi, Khâu thúc, cháu thiếu chút nữa đã quên nói cho người biết một chuyện.” Phạm Đế Tư như nghĩ đến cái gì đột nhiên mở miệng. “Cháu giải trừ chức vụ tổng quản của Trí Đặc, lại cho hấn một cái công việc khác.”

“Công việc? !” Khâu tổng quản kinh ngạc mà tròn to mắt, hấn không nghĩ tới thiếu gia còn thay Trí Đặc an bài công việc, này làm người bất ngờ.

“Đúng vậy, mới làm việc chức danh là” Phạm Đế Tư lần nữa nâng lên môi cười. “Phụ tá đặc biệt cho cháu.”

Khâu tổng quản nghe vậy sững sốt. Này.”

“Từ hôm nay trở đi, hấn không phải là tổng quản nhỏ của Phạm gia, cũng không giúp cháu xử lý công sự lễ tế nữa, hấn ở công ty phải có một gian phòng làm việc riêng, tất cả quyết sách (quyết định sách lược) hấn cũng trực tiếp hướng cháu phụ trách, hơn nữa hấn mỗi đàm thành một món Case, con cũng cho hấn rút ra lời là năm phần trăm.” Phạm Đế Tư nói xong cao hứng. “Theo năng lực của Trí Đặc, con muốn hấn nhanh có thể một mình đảm đương một phía, hơn nữa sau khi hấn thu vào, con muốn để cho Thiên Thiên qua cuộc sống giàu có không phải là việc khó, Khâu thúc, người có thể lĩnh hội đi? Con để cho Trí Đặc vào công ty là vì tương lai Thiên Thiên mà suy nghĩ.”

Mới là lạ, thật ra thì hấn đã sớm muốn đem Trí Đặc lừa gạt đến công ty giúp hấn, đây bất quá là cái cơ hội mà thôi, hơn nữa hấn còn lập tức cùng Trí Đặc ký hợp đồng, để ngừa cô cô, đương nham hiểm cướp người.

Bất quá, coi như bọn họ tới giành, Trí Đặc cũng vẫn là người của hấn, ha ha ha!

“Thiếu gia, chuyện này.” Tại sao ông có cảm giác bị thiếu gia lừa gạt?

“Cho nên Khâu thúc, người cũng đừng phản đối bọn họ nữa.” Phạm Đế Tư lời nói thành khẩn nói: “Trí Đặc dù sao cũng đối với Thiên Thiên nhà chúng cháu phụ trách đi! Cũng không thể ăn xong rồi liền phải mông một cái đi, ngài nói có đúng không?”

“Cái gì? !” Khâu tổng quản ánh mắt trợn thật lớn. “Trí Đặc hử. Hử.” Hử không nghĩ tới con trai đã cùng biểu tiểu thư phát triển ra quan hệ thân mật như vậy.

“Khâu thúc cũng không muốn cháu trai của ngài lưu lạc bên ngoài đi?” Phạm Đế Tư cố ý ở lão nhân gia để ý nhất là nhược điểm này mà giẫm lên.

“Tôn Tử!” Khâu tổng quản cũng rút ra khẩu khí, oh trời! Tôn Tử. Tâm ông cũng muốn bay.

“Đúng vậy a, Tôn Tử.” Phạm Đế Tư cười trộm liên tiếp. “Cháu có việc đi trước, Khâu thúc, chúng ta hôm nào tán gẫu tiếp.”

Khi Phạm Đế Tư xoay người rời đi đi tới hành lang thì liền nhìn thấy Trí Đặc lấy ánh mắt “Thật phục người” nhìn hử.

“Gian thương.”

Phạm Đế Tư đối với hử nhượng lông mày. “Tôi cho tới bây giờ đều không phủ nhận.”

Nghe hử trả lời như vậy, Trí Đặc không khỏi bật cười.

“Oh, cậu cười!” Phạm Đế Tư thấy không chớp mắt, hử còn là lần đầu thấy Trí Đặc cười.

Thật kỳ diệu!

Thời điểm hử cười trên mặt sẽ xuất hiện hai má lúm đồng tiền, lập tức, vẻ mặt hử nghiêm túc liền nhu hòa giống như người đại nam hài trẻ tuổi, đẹp trai làm cho tâm người xúc động.

Phạm Đế Tư nghiêm trọng hoài nghi, Thiên Thiên biểu muội hử chính là bị nụ cười của hử cho điện giật .

“Thiếu gia cũng là người bướng bỉnh.” Trí Đặc lắc đầu bật cười, cử chỉ của thiếu gia khiến cho hử nghĩ đến Thiên Thiên, giống nhau quỷ quái, bọn họ không hổ là biểu huynh muội tình cảm cực tốt.

“Cuộc sống thích thú, cậu sớm muộn sẽ biết .” Phạm Đế Tư vỗ vỗ bờ vai của hử sau đó rời đi.

Trí Đặc hít một hơi thật sâu, mới bước vào trong đại sảnh đối với phụ thân.

“Phụ thân.” Hử nhẹ nhàng kêu một tiếng.

“Con tới đây.” Vẻ mặt Khâu tổng quản đã không hề nghiêm túc nữa, hai tay ông run rẩy, ngữ điệu không kín đáo giao phó, “Cố đối đãi tốt biểu tiểu thư.”

Nghe vậy, Trí Đặc không khỏi nhú mày, không nghĩ tới phụ thân tốc độ mềm hoá nhanh như vậy. “Con nhất định.”

“Con dù sao cũng đối với người ta phụ trách.”

“Con hiểu.”

Hai cha con đối lời nói lâm vào một hồi trầm mặc.

Thật lâu, Khâu tổng quản mới cổ họng thông mở miệng, “Các con lúc nào thì đem hôn sự xử lý?”

Quá nhanh đi! Trí Đặc gương mặt to nhìn. “Con tính đợi Thiên Thiên tốt nghiệp sẽ bàn lại.”

“Phải không? Sẽ không kịp hay không.” Khâu tổng quản tự mình lẩm bẩm.

“Cái gì không còn kịp nữa?” Hử không hiểu hỏi.

“Con làm chuyện gì tốt trong lòng mình rõ ràng.” Khâu tổng quản tức giận trách cứ.

Trí Đặc nhớ lại mới vừa rồi thiếu gia nói cùng phụ thân, thanh âm không khỏi mắng ở đáy lòng, cái người kia luôn luôn khôn khéo nói gạt phụ thân, hơn nữa còn là nói láo sứt sẹo như vậy.

Hắn sẽ không hiểu được giữa thai sao?

Bất quá theo như cái này thì, phụ thân hắn vô cùng muốn ném thử niềm vui thú vui về chuẩn bị ôm cháu.

“Phụ thân, ngài quá lo lắng, con muốn trong thời gian ngắn sẽ không để cho ngài làm gia gia.” Trí Đạc hiện tại dám cùng phụ thân nói giỡn.

“Vậy thì tốt.” Khâu tổng quản vẻ mặt rất phức tạp, tuy là thở phào nhẹ nhõm, rồi lại có chút mất mát.

Trí Đạc khẽ mỉm cười. “Nhưng còn nghĩ cũng có thể sẽ không quá lâu.” Hắn trở về hỏi Thiên Thiên một chút là được, tính toán lúc nào thì để cho phụ thân hắn làm gia gia, dĩ nhiên không phải là hiện tại, hắn chỉ là vì tương lai mà hỏi thăm.

Trí Đạc sau khi thấy phụ thân nghe hắn nói câu nói kia, vẻ mặt mặc dù vẫn như cũ nghiêm túc nhưng mang theo chút mừng rỡ.

“Các con trẻ tuổi chuyện chính các con quyết định, cha bất kể.” Khâu tổng quản bỏ lại những lời này sau đó xoay người đi, lưu lại Trí Đạc một người đứng ở đại sảnh nhìn bóng lưng ông đi xa.

Hắn nhất định là nhìn lầm rồi, bởi vì bước chân cha tại sao thoát nhìn có chút nhẹ nhàng?

A! Có lẽ là nội tâm ông cao hứng, nhưng hắn hạn chế đã quen, nhất thời không cách nào đem tâm tình biểu hiện ra.

Nhất thời, hắn hiểu được tâm tình phụ thân

11. Chương 11: Kết Thúc

Đèn thủy tinh xinh đẹp treo rủ xuống treo ngược ở phía trên đại sảnh, phát ra màu vàng chói mắt, các tân khách trang phục lộng lẫy dự tiệc, cười nói tốp năm tốp ba, uống sâm banh thượng đẳng người hầu bàn đưa tới cùng rượu đỏ năm xưa, hoặc là thưởng thức chút thức ăn đầu bếp Phạm gia tỉ mỉ chế biến tinh xảo.

Hôm nay là ngày Phạm Đế Tư cùng La Lục Nhi kết hôn, hôn lễ long trọng mà đơn giản khiến cho chính thương giới coi trọng, rồi rít tới trước chúc mừng đối với cô dâu chú rể, hơn nữa là mong đợi đời thứ tư Phạm gia ra đời.

Khâu Trí Đạc thân là phụ tá đặc biệt của Phạm Đế Tư, từ khi bắt đầu hắn vừa tiếp nhận chức vị này, Phạm Đế Tư liền đem cái nhiệm vụ lớn này giao cho hắn —— hôn lễ Đại thiếu gia Phạm gia, hắn tự mình chuẩn bị, kế hoạch, trừ danh sách tân khách cùng với áo cưới hắn không có nhúng tay vào, quá trình từ đồ ăn cần bản đến nghi thức, đều là hắn một mình ôm lấy mọi việc.

Trận tiệc cưới này mặc dù đơn giản, lại hết sức tinh xảo, Trí Đạc yêu cầu hoàn mỹ, ngay cả thức ăn hôm nay cũng là hắn cùng với đầu bếp thương thảo hơn một tuần lễ mới quyết định, khiến cho yến hội hôm nay hoàn hảo.

Từ trên mặt vẻ mặt các tân khách nhìn ra, Trí Đạc biết hắn thành công.

“Trí Đạc, cậu đem hôn lễ làm được tốt như vậy, thời điểm chờ đến phiên cậu có thể hay không so hiện tại hoàn mỹ hơn?” Tân khách tò mò hỏi.

Trí Đạc cùng Thiên Thiên lui tới tin tức đã truyền ra ngoài, không còn là bí mật, tất cả mọi người tò mò hắn là Phò mã tương lai Dương gia, lúc nào thì muốn đem công chúa Dương gia lấy về nhà?

“Đó là dĩ nhiên.” Trí Đạc chuyện đương nhiên nói. “Hôn lễ của mình dĩ nhiên phải hoàn mỹ hơn.”

“Phải không? Vậy tôi mong đợi hôn lễ của cậu đó!” Tân khách cười ha ha vỗ vỗ bờ vai của hắn.

Trí Đạc ở bên trong đại sảnh đi dạo, thỉnh thoảng cùng khách hàng trên phương diện làm ăn có lui tới chào hỏi, ngay cả chánh phủ cao cấp hẳn cũng đều chiếu cố đến, nhưng mà. Thế nào hẳn ở trong đại sảnh tới tới lui lui đi không dưới mấy chục chuyến, cũng không thấy Thiên Thiên?

Cô hôm nay không phải là dâu phụ sao? Thế nào như vậy lại chạy đi.

“Thiếu phu nhân, Thiên Thiên đâu?”

“Gọi ta Lục Nhi nha!” Lục Nhi mặc lụa trắng xinh đẹp bửu môi, không vui cải chính. “Làm sao cậu luôn không đổi được miệng a?”

“Đây là thói quen quanh năm, tôi rất khó đổi.” Ngay cả thiếu gia nhiều lần muốn hẳn đổi gọi hẳn ta Đế Tư, hẳn chính là không mở miệng được.

Trừ thời điểm bận họ bởi vì công việc gây gổ ra, hẳn sẽ vô cùng tức giận hô lên tên đầy đủ của thiếu gia, mà lúc này thiếu gia cũng sẽ không cho phép hẳn, hai người luôn là làm cho long trời lở đất.

Lục Nhi trợn mắt một cái. “Cô ấy nói trong đại sảnh không khí quá kém, muốn đi sân nhà hóng mát một chút, cậu đi đem cô ấy gọi về đến đây đi, bọn ta chút nữa muốn đem hoa cô dâu ném cho cô ấy.”

“Tôi đi tìm cô ấy.” Trí Đạc vừa được biết Thiên Thiên ở sân nhà trong, lập tức xoay người hướng phòng bếp đi tới, mở ra cửa ngầm, dọc theo hành lang đi tới sân nhà.

Ở trong sân nhà tràn đầy cây tường vi mùi hương nồng nặc, Trí Đạc đi tuần tra mọi nơi tìm bóng dáng Thiên Thiên.

Đột nhiên, lông mao trên lưng dựng đứng, trực giác sau lưng có người, hẳn xoay người muốn chế phục đối phương, nhưng mùi thơm quen thuộc xông tới khiến cho hẳn thu hồi thể công, đổi chặt mà ôm.

“Anh quá bận rộn a.” Thiên Thiên dùng giọng oán trách nói. “Hơn nửa ngày cũng không trông thấy anh.”

Thật ra thì cô đã có một tuần lễ không nhìn thấy hẳn.

Kể từ khi hẳn đón nhận an bài của biểu ca, sau tiến vào xí nghiệp Phạm thị làm việc, hẳn liền loay hoay xoay quanh, mỗi ngày cùng biểu ca làm thêm giờ đến nửa đêm canh ba, hại cô cùng Lục Nhi đều bị chồng ruồng bỏ.

Bọn họ sau khi trở về từ Anh quốc, không hẹn hò qua, ngay cả hai ngày cuối tuần nghỉ ngơi hẳn cũng bận rộn công việc, thật là tức chết cô.

Bởi vì cha cô không cam lòng Trí Đạc để cho Đế Tư ca ca đưa đi, đơn giản chỉ cần muốn hẳn nhận một chức vụ chủ nhiệm nghiệp vụ, mặc dù là tiểu chủ quản, nhưng lượng công việc trên tay lại nhiều đến làm cho người ta muốn khóc, cô thật oan ức hận những công việc này cướp đi thời gian dư thừa của hẳn.

Hẳn rõ ràng có thể không mệt như vậy, làm cho cô một cuộc sống hậu đãi, liệu mạng thức đêm làm thêm giờ, nhìn thấy tâm cô quá đau.

“Em là dâu phụ cũng không nên chạy loạn?” Nhìn trên người cô mặc tiểu lễ phục màu xanh biển, thiết kế thấp ngực nửa lộ bộ ngực hình dáng duyên dáng của cô, mặc dù chiều dài lễ phục đến mắt cá chân, nhưng lại chiều cao xiên đến bắp chân, hẳn vừa nhìn liền đỏ mặt.

Trí Đạc thanh tho chất vấn: “Tại sao mặc bại lộ như vậy?” Nếu như hẳn biết cô chọn lễ phục dâu phụ là loại này kiểu dáng, hẳn tuyệt đối sẽ không để cho cô mặc thân lễ phục này xuất hiện ở trước mặt tân khách.

“Câu dẫn anh a!” Thiên Thiên đối với hẳn hấp dẫn cười một tiếng. “Như thế nào a, tiên sinh, không có động lòng?” Cô vén làn váy lên, lộ ra hai đùi trắng nõn thon dài.

“Như em mong muốn.” Hẳn ôm cô, động tình mà hôn sâu môi cô đang cười.

Xa cách quá lâu, đây đối với tình yêu cuồng nhiệt của bọn họ mà nói là cực hình.

Xa cách hôn hết sức kích tình, hôn hôn, nguyên gốc nói với tương tư hôn thay đổi chất.

Thiên Thiên thở hào hển, chống đỡ cái trán của hẳn, hơi thở không yên hỏi: “Anh còn phải trở lại bên trong không?”

“Không, phụ thân anh sẽ xử lý chuyện phía sau.” Hấn cùng với cô một dạng hơi thở không yên mà thở hào hển, dọc theo cô kêu gọi tỏa cốt một đường hôn đến rất tròn phôi bày bên ngoài.

Ai! Định lực của hấn thật là lui bước .

“Vậy thì tốt quá.” Thiên Thiên hoan hô.

“Còn em? Không vào đi đón hoa cô dâu?” Hấn bên hôn bên hỏi.

“Không muốn, em hiện tại chỉ muốn ở chung một chỗ với anh.” Thiên Thiên to gan đề nghị. “Đi gian phòng anh, có được hay không?”

Trí Đạc bật cười. “Chỉ có phòng anh mới sẽ không bị quấy rầy đến, này đương nhiên được.”

“Nhưng là em có một nan đề.” Thiên Thiên muốn nói lại thôi: “Anh có thể giúp em giải quyết hay không?”

“Cái vấn đề khó khăn gì?”

“Chân em nhũn ra rồi, không nhúc nhích, anh ôm em.” Cô bị hấn hôn toàn thân như nhũn ra, đầu gối cũng muốn chống đỡ không nổi .

Trí Đạc nghe vậy sững sốt, ngay sau đó cười ha ha.

“Không thành vấn đề, việc rất nhỏ.” Hấn một phen ôm eo ôm lấy cô, bởi vì tay nhỏ bé của cô như loại rắn nước ôm cổ hấn, sau đó hấn mở ra bước chân, hướng phía sau phòng nhỏ cách xa nhà chính đi tới.

Nơi đó là phòng vị trí chỗ ở của hấn, giờ phút này trong đại sảnh tiếng người ồn ào, không ai sẽ chú ý tới bọn họ biến mất mà tìm kiếm bọn họ, bọn họ phải cần là một không gian riêng an tĩnh không bị quấy rầy.

“Đi? Trí Đạc cùng Thiên Thiên thế nào không thấy?” Phạm Đế Tư một thân áo bành tô màu trắng, vóc người cao lớn cho nên càng thêm xuất sắc, khiến người chú ý.

Hấn mới vừa cùng khách hàng tán gẫu xong trở lại bên cạnh Lục Nhi, kỳ quái thế nào ngay cả Thiên Thiên cái dâu phụ này cũng không trông thấy .

“Thiên Thiên nói cô ấy muốn đi hóng mát một chút, mà Trí Đạc đi tìm cô ấy trở lại đón hoa cô dâu em vút.” Lục Nhi cười nói.

Phạm Đế Tư kinh ngạc trợn to mắt. “Cái gì? Em để cho Trí Đạc đi tìm Thiên Thiên trở lại?”

“Đúng vậy a, có cái gì không đúng sao?” Lục Nhi kỳ quái hỏi.

“Không có gì không đúng.” Phạm Đế Tư khẽ mỉm cười. “Chẳng qua là thôi rồi, anh nghĩ em không cần chờ Thiên Thiên trở lại mới ném hoa cô dâu, cô ấy nhất định không tới nhận .”

“Tại sao? !” Lục Nhi trợn to mắt.

“Bởi vì cô ấy căn bản sẽ không trở lại.” Phạm Đế Tư nhướng lông mày, hướng bà xã nháy mắt. “Trí Đạc cùng cô ấy ở chung một chỗ.”

“Nha.” Lục Nhi biết, lộ ra hiểu ý cười một tiếng. “Cũng tốt, dù sao bọn họ gần đây cũng không có thời gian hẹn hò.”

Phạm Đế Tư khẽ mỉm cười, hấn dĩ nhiên biết, bởi vì không khéo , hấn đúng là một trong đầu số khiến bọn họ không thể hẹn hò, hắc!

Trong đại sảnh này đầu bắt đầu ném hoa cô dâu, phái nữ chưa lập gia đình giành thành một đoàn, khách quý dự hội đùa giỡn tại chỗ.

Còn mặt bên kia, cách nhà chính Phạm gia đoạn khoảng cách trong phòng nhỏ, đang trình diễn tiết mục kích tình ham muốn.

Ánh trắng xuyên thấu qua bản vào bên trong cửa sổ, Trí Đạc cỡi ra lễ phục trên người Thiên Thiên làm cho người nghĩ thế nào, kinh ngạc ở dưới lễ phục không mảnh vải che thân.

Hắn bỏ qua lễ phục, lấy ác hổ bỏ nhào dè có tư thế nhào tới cô, âm thầm ở đáy lòng nhắc nhở mình, tuyệt đối không thể để cho cô mặc đồng phục bại lộ như vậy rồi, đơn giản là làm cho người tội phạm sao!

Mà bây giờ, hắn đang hoàn toàn nhìn thấy, nhiệt liệt mà tội phạm

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/quan-gia-cong-cung-nhac>